

מועצה אזורית אשכול - מליאה

פרוטוקול ישיבת המליאה מן המניין

מיום כ"ט באייר תשפ"ד (05.06.2024)

מועצה אזורית אשכול

ישיבת מועצה שלא מן המניין

מיום כ"ט באייר תשפ"ד (05.06.2024)

משתתפים:

גדי ירקוני – ראש המועצה
דודי אלון – סגן ראש המועצה
שלמה גליקסר – גבולות
איתן אהרון – מבטחים
מזל ערוסי – עין הבשור
אדי מרזיאב – שד' אברהם
ציל ספקטור
יהודית מימון
נעמי סלדי
אריק דניאל
דני ברזילי
נתן נחמוביץ
סלביה גרין
שמעיה אליהו
תמי בר מאור
דורין צמח
רבקה בן ארי
אדוארד קוברסקי
רונית בן רומנו
שלומית פלוטקין
חנניה אוקרט
שמיל בילברמן

מוזמנים:

עמיחי
עידו ליבנה
אביחי
נועם גל
אולגה
שלומי כהן
פדרו
דנה
רמי

מזכירת הועדה – בת שבע
מקליט: עמר ר. דונסקי

על סדר היום

פרק א' - התייחסות להחלטות המליאה שאושרו מיום 20/5/24 :

החלטה מספר 1 :

1. המליאה תאשר את הרכב "אסיפת/פורום החינוך" של אשכול. לפורום זה יתווספו 4 נציגי מליאה שיבחרו מבין חברי המליאה.

החלטה מספר 2 :

3. הקמת חמ"ל מיוחד באגף החינוך, שמטרתו לעקוב באופן שוטף אחר כל אחד מתלמידי אשכול ומשפחתו, שנמצאים מחוץ למועצה, ויצירת מסד נתונים מתעדכן על כל תלמיד ותלמיד באשכול - מיקומו, מצבו, מצבו משפחתו. מועד אחרון להצגת התוכנית - 1.6.2024.

החלטה מספר 3 :

4. למליאת המועצה תוצג תוכנית מלאה ומקיפה על החינוך באשכול ב-1.9.2024. מועד אחרון להצגת התוכנית - 15.6.2024.

החלטה מספר 4 :

5. למליאה יוצגו אלטרנטיבות למיקום קריית החינוך בשנת הלימודים 2024-2025. מועד אחרון להצגת התוכנית - 1.6.2024. מיקום קריית החינוך יקבע על ידי המליאה בהצבעה כחוק.

חלק ב' : תיאור תהליך אסיפת החינוך

שלב 2 - קבלת התייחסויות של גורמי המקצוע על המלצות אסיפת החינוך וניסוח ההצעות למליאה :

חלק ג' : התייחסויות לחלופות לבתי הספר היסודיים - ממלכתיים

1. התייחסות ביטחונית
2. התייחסות בנושא פדגוגיה וכוח אדם
3. התייחסות בנושא תשתיות
4. התייחסות בנושא תקציבים

חלק ד' - מיקום התיכון

1. התייחסות ביטחונית

- דובר : אני לא יודע אם אתם התחלתם, אבל הישיבה ב-mute. לא שומעים כלום.
דוברת : אבל למה לזלזל ככה בתושבים? זה מדהים.
דוברת : אני אתייחס רגע לכל אלה שבזום. לא שיש פה כוונה לזלזל, פשוט אנחנו מחכים שיהיה פורום של חברה לעירייה, פורום מהחברה לעירייה דרום. (ל.מ) 17, ואנחנו ממתנים שיהיה לנו קוורום. אם אין קוורום, המליאה נדחית בחצי שעה, ואז הקוורום הנדרש הוא 30 חברי המליאה. זאת אומרת, כשיהיה קוורום, אנחנו נתחיל את ישיבת המליאה.
דובר : יש שנגרעו? ספרתם אותם?
דוברת : יש רק אחד. מזה נגרעו, מישהו שהוא לא מגיע, הוא לא נגרע.
דובר : מי שיצא? מי שפרש?
דוברת : מזה פרש? לא פרש. מי שהפסיק להגיע, הוא לא פרש.
דובר : מי שיצא, (ל.מ) 34.
דוברת : מקסימום נחכה ל-18:30.
דוברת : לא, יש גם כאלה שהודיעו שהם פרשו.
דוברת : מי הודיע שפרש?
דוברת : הם הודיעו לנו בווטסאפ.
דובר : זה לא מספיק, הם צריכים..
דוברת : לא לא, הוא שלח לי, הוא שלח. הוא שלח ודורון שלח.
דוברת : אה תקשיבו, מקסימום אנחנו מחכים עד 18:30, זה לא.
דוברת : אבל אולגה, אם אפשר לעשות סדר, כדי שלא נתעכב במליאות הבאות, יש כאלה שכבר.
דוברת : לא, ואז אתה צריך לדחות את זה ליום אחר, ואז, אנחנו לא שם,
דוברת : ספקטור עלה, הוא חבר מליאה. אתם שומעים אותי?
דובר : שומעים, שומעים.
דוברת : אז מולי, מולי חבר מליאה.
דובר : אני שמעתי על (ל.מ), השבוע, משהו.
דובר : לא, זה לא נכון,
דובר : שהוגשה בקשה רשמית של הורים, לעבור למרחבים? זה נכון? אני שמעתי, אני שמעתי את זה ממקור מאוד מאוד אמין. אני אומר ששמעתי את זה ממקור מאוד אמין. לעבור למרחבים. שמעתי שאורים הגישו בקשה רשמית לעבור לעבור למועצה אזורית מרחבית.
דובר : היה לנו שיח ארוך, וגם היום (ל.מ) הקהילה, בקשר לדברים השוטפים, הביטחון, איפה יש שלטים, (ל.מ).
דוברת : אין פורום, אין פורום, אנחנו מחכים ל-18:30.
דובר : שמעתי, שמעתי (ל.מ) ראש המועצה של מרחבים. שהוא בודק היתכנות, אבל אני, אני, בשיח ה.. ולא לצבא, וכל הבדיקות שעוד רוצים להעביר אותם.
דוברת : 33.
דוברת : אנחנו לא 33.
דוברת : אנחנו 27 רשמית.
דוברת : לא, מזה רשמית? אם מישהו הספיק להגיע, זה לא אומר.
דוברת : בואו נמתין ל-17 (ל.מ).
דוברת : אלה שלא בחיים ולא במליאה.
דוברת : לא, לא, מי שלא בחיים אני הורדתי אותו, אבל כל השאר.
דוברת : הורדתם אותו מהמצגת? הורדתם מהמצגת?
דוברת : אפשר להתחיל.
דובר : אפשר להתחיל.

דוברת : אפשר להתחיל.
דוברת : אני לא מבינה, אנחנו מתחילים ב-18:00.
דובר : אנחנו נתחיל את השיבה. 00:12:11. בדרך כלל כשאנחנו מתחילים, אני נותן לגדי את זכות הדיבור. ואחרי זה אני מנהל את השיבה. גדי בקשה.
גדי ירקוני : ערב טוב לכולם. אני יודע שיש פה הרבה אמוציות לכולם, והרבה אנשים שהנושא הזה מאוד מאוד קרוב (ל.מ). אני מבקש בדיון, שנשמור על, א' כל, שפת דיבור מכובדת אחד לשני, נקשיב אחד לשני, שלא נתפרץ אחד לשני, (ל.מ) עד הסוף לדעתי על ההחלטות. אני מזכיר לכם שהיום, בסוף גם אנחנו צריכים להגיע להחלטות, על ההצעות שיש לנו, של כל חברי המליאה, ובסוף גם נהיה צריכים להצביע. אבל אני מבקש, באמת, יש פה הרבה מאוד, הרבה כאלה שרצו לבוא, לשמור על הדיון, על שקט, ושכל אחד מאיתנו ידבר עם החבר לא נוכל לשמוע את כולם. אז תודה וערב טוב. רגע לפני שאנחנו נכנסים לשיבה, בא עלינו שבוע קשה, לנו, למועצה, ליישובים, ולמשפחות, אז כמובן, אני רוצה להשתתף, אנחנו רוצים להשתתף בצער המשפחה של דולב יהוד, שהובא אתמול לקבורה בניר עוז. ונדוע לנו על הירצחם של עמירם קופר, יורם מצינגר, וחיים פרי, מניר עוז. (ל.מ). אז אנחנו ניגש לשיבה, זאת ישיבת המשך לישיבת מליאה שלא מן המניין, שהייתה ב-20.5.2024. ואני ניגש ישר להחלטות,

פרק א' - התייחסות להחלטות המליאה שאושרו מיום 20/5/24 :

החלטה מספר 1:

1. המליאה תאשר את הרכב "אסיפת/פורום החינוך" של אשכול. לפורום זה יתווספו 4 נציגי מליאה שיבחרו מבין חברי המליאה.

גדי ירקוני : ואני עובר להחלטה מספר 1, (ל.מ), מזה?
דוברת : (ל.מ) החלטות בלי דיון, נועם?
דוברת : סליחה, סליחה.
דוברת : יש סדר.
מזל ערוסי : יש לנו, יש לנו מה להגיד לגבי כל העבודה הקשה שנעשתה כאן. ולגבי חמשת הנקודות שהוכנסו מטעם המליאה. גם על זה יש לנו מה להגיד, וזה לא בעייה של (ל.מ).
דובר : בסדר.
דוברת : אתה תבין כשאני אסכם את הדברים.
גדי ירקוני : אבל אני רוצה, אני, בסדר, אם יש לך עוד מה להגיד לפני שאנחנו עוברים לסדר היום. אז בקשה.
מזל ערוסי: בישיבת מליאה הקודמת, הבאנו איזשהו מסמך, נעמי, שניהלה את הישיבה מבחינתנו, הביאה מסמך, ובו 5 נקודות שנכנסות למעשה על פיהם, אנחנו נעבוד אנחנו ולא מוכתב. ואני רוצה להגיד כמה דברים על הזה, אז יכול להיות שאפילו נגיד, שיש לפחות נקודה אחת שלא הובנה נכון. אז אני רוצה, קודם כל, לגבי הסעיף הראשון, המליאה תאשר את הרכב אסיפת פורום החינוך, עשינו את זה, בחרנו את האנשים שצריך, וצריך רק לאשר אותם.
דוברת : אז רק בואו נצביע על זה.
גדי ירקוני : בדיוק מה שאני רוצה לעשות, זה החלטה מספר 1, בואי נעשה (ל.מ), בסדר? נראה אם, אם אני קולע ל(ל.מ) נתונים.
מזל ערוסי : (ל.מ), ואתה אם אתה רוצה, תענה על 2. בסדר?
גדי ירקוני : בסדר. בואי נלך ככה. המליאה תאשר (ל.מ) אסיפה, פורום החינוך של אשכול, לפורום זה יתווספו 4 נציגי מליאה, שייבחרו מבין חברי המליאה. לפורום הזה הגיעו דני ברזילי, (ל.מ), נעמי סלד, ואת מזל ערוסי.
מזל ערוסי : ונעמי סלד.
דוברת : הוא אמר.

גדי ירקוני : אמרתי. עברתי על כל הארבעה. בסדר? אנחנו מיושרים? מסכימים? סבבה. אז בוא נביא את הסעיף הראשון להצבעה. מי בעד החלטה על הצבעה מספר 1, לקבל את ארבעת המועמדים כפי שצויין? ומי יעזור לי לספור? אחת, שתיים, שלוש..
דוברת : ומי בזום יכול להצביע?
דובר : יש מישהו בזום שיכול להרים יד?
דוברת : (ל.מ) חברי מליאה.
דוברת : בווטאספ. יש את מולי ורבקה.
דוברת : שנכתבו בווטאספ, כן, ככה זה.
דוברת : הצ'אט, שיפתחו את הצ'אט.
דובר : אני חושב שאני יכול לסכם שנבחרו ברוב קולות. יש מישהו שמתנגד? שבזום? כי פה כלם הצביעו בעד. תודה רבה. החלטה מספר 1 התקבלה ברוב קולות.

החלטה מספר 2:

3. הקמת חמ"ל מיוחד באגף החינוך, שמטרתו לעקוב באופן שוטף אחר כל אחד מתלמידי אשכול ומשפחתו, שנמצאים מחוץ למועצה, ויצירת מסד נתונים מתעדכן על כל תלמיד ותלמיד באשכול - מיקומו, מצבו, מצב משפחתו. מועד אחרון להצגת התוכנית - 1.6.2024.

דובר : אני עובר להחלטה מספר 2.
דוברת : אפשר פרוצדוריאלי, מבחינת ניהול המליאה,
דובר : כן.
דוברת : יש נהלים. אז מישהו אמור לנהל את המליאה, וזה גדי.
דובר : גדי. ומעצים את סמכותו.
דוברת : גדי אמור.
דובר : מעצים, מעצים את סמכותו במליאה.
דוברת : קיבל אישור לפני משורת הדין, בגלל מצב בריאותו, שהוא מעביר את ההתנהלות לניר, אגב, שזה גם כן תמוה, ועם הרבה סימני שאלה. עצמנו עיניים והינה אישרנו את זה. כרגע ניר לא נמצא, אז או ניר או ארקדי, או שדודי.
דובר : בוא נתמקד בתוכן, מה.
דוברת : לא. אנחנו מדברים פרוצדורה.
דובר : (ל.מ) בעד זה לנהל את הישיבה.
דוברת : שלומי, אנחנו נשמח להצביע על הפרוצדורה, אנחנו בעד (ל.מ).
דובר : מי בעד, חבר מליאה, שאני אנהל את הישיבה? את שתיים שלוש ארבע חמש, (ל.מ). אורי, תודה רבה. מי מתנגד שאני אנהל.
דוברת : לא, לא משנה, אנחנו מליאה, אתם לא מבינים שפרוצדוריאלי זה (ל.מ).
דובר : בסדר, אנחנו מעלים הצעה.
דוברת : את יודעת שזה לא, זה לא מהותי. זה לא מהותי.
גדי ירקוני : המליאה.. תראו, הברירה (ל.מ), אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, שבע, שבע, שמונה, תשעה, עשרה, אחת עשרה, שתיים עשרה, שלוש עשרה, ארבע עשרה. מי נגד ונמנע?
דובר : אין, אנחנו ארבעה.
גדי ירקוני : נמנעת אחת.
דובר : כן.
גדי ירקוני : תודה רבה. אנחנו נמשיך לסדר. אתה רואה? יש כאלה שמדברים לטוב, ויש כאלה שמפריעים פה.
דובר : שם יותר נעים? אולי פה?

גדי ירקוני : הסעיף השני שהיה (ל.מ), זה לא היה להצבעה, ולכן הוא גם ירד, ואני עובד לסעיף מספר 3. *** החלטה מספר 3 זה הקמת חמ"ל מיוחד באגף החינוך, שמטרתו לעקוב באופן שוטף אחר כל אחד מתלמידי אשכול, למשפחתו, שנמצאים מחוץ למועצה, ויצירת מצע נתונים מתעדכן על כל תלמיד ותלמיד באשכול, מיקומו, מצבו, מצב משפחתו, מועד אחרון להצגת התוכנית. תן לאביחי, בואי נפרט את כל מה שקורה, ונראה משמעויות.

מזל ערוסי : לא, אבל לפני כן, אני רוצה,

דוברת : תנו להם להציג את הנתונים, אחרי זה.

דוברת : הם לא נותנים נתונים, איפה נתונים?

מזל ערוסי : אין פה נתונים להציג, אני רוצה לדבר על עצם העיקרון, ולא על הנתונים. נפסיק לנגן כל הזמן נתונים לא נתונים.

דובר : נתנו להם משימה, בוא נשמע מה רוצה.

מזל ערוסי : בכל אופן, אני חושבת שהייתה כאן אי הבנה. באמת אני חושבת שהייתה אי הבנה. מפני שהקמת חמ"ל מיוחד באגף החינוך, שמטרתו לעקוב באופן שוטף, וכן הלאה וכן הלאה, לא הייתה

כוונה להקים חמ"ל עם משרד, עם מנהל, עם מוקד, עם עובדים, לא הייתה כאן שום מטרה לגייס כוח אדם חדש, ולשלם 628 אלף שקל לחמ"ל הזה, מפני שכל מה שאמור לעשות החמ"ל הזה, זה בדיוק מה שהמחלקה, מה שמחלקת החינוך הייתה אמורה לעשות מה-8.10.

דובר : היא עשתה.

דוברת : יכול להיות, אני לא אמרתי שלא. אני לא אמרתי שהיא לא עושה. ולכן לא צריך לנפלח את זה. ואני חוזרת, נשמע לא סביר שהמועצה לא, אין לה את כל הנתונים של, אז יש לנו כאן בסה"כ

420, אני מדברת על היסודי, 420 ילדים שחזרו מתוך 1,200 בערך. לא יכול להיות שאין לכם את הנתונים על 800 ילדים, או על 700 ילדים, (ל.מ) לאיבוד. הילדים במדינת ישראל, שהיא כזאת

קטנה. במיפוי שוטף עכשווי, צריך להיות לכם כל הנושא של איפה הילדים נמצאים. אני אמרתי (ל.מ) מתקשרים, ונכון, עשו את זה בשלושה חודשים הראשונים, אמת ויציב. אחרי זה כבר יש ניתוק

ממשי, ואני יודעת את זה מקרוב מאוד. אני לא מדברת על דוגמאות, או מישהו שסיפר לי, אני יודעת את זה מקרוב מאוד. אחרי 8 חודשים, המועצה הייתה צריכה להחזיק בנתונים אודות כל התלמידים.

כולל אלה שלומדים במקומות אחרים. ויש מספיק עובדים במחלקה הזאת, כדי, ואני בטוחה, שאתה, עמיחי, יודע להאציל סמכויות. אם דברים לא נעשו עד עכשיו, נעשה אותם. אין צורך שעכשיו נגייס

מנהל, ו

דוברת : עוד עובדים.

מזל ערוסי : שעכשיו נגייס בכוח אדם מנהל כל המכלול, צוות מוקד, כלים דיגיטליים, דשבוארד נתונים, וטלפונים, ושלם 628 אלף שקל, שאין לך. שאם ניקח אותם, ננצל אותם, ננצל אותם לדברים

אחרים. אז זה לגבי ההערה שלי לגבי הנקודה הזאת, ויכול להיות שאתה תגיד לנו שלא, אתה צריכה להוריד את זה. אני, ואתה ואתה עושה את זה עמיחי, אני יודעת. רק אין להם לקבל את כל הנתונים,

יהיה לנו יותר, יותר קל לאמת ולעשות וי.

דובר : תודה רבה. בקשה.

נועם גל: טוב. ערב טוב.

דובר : אה, פתוח.

דובר : רק שנייה.

נועם גל : ערב טוב. אני רואה מה שהביאו כאן, אז בעצם זה אומר לי מה אנחנו עושים. אתה חושב, במקום להתעסק בעיקר, מתעסקים בתפל. את אחרי זה להקים משרד, עוד פקיד, עוד טלפון. רבותי,

אנחנו עכשיו, אני מציע שנתחיל לדון איפה יהיו בתי הספר. או בגבולות, או ביבולי הבשור,

דוברת : נגיע גם לזה.

נועם גל : או במשאבי שדה. לא חשוב איפה. בואו נתחיל בדיון של העסק הזה, של העיקר. את הנושא הפרסונלי הזה, זה לא קשור לבית ספר בכלל. זה קשור להתנהלות המועצה. הנושא של

החינוך והאחרים, הנושא של החמ"ל, לבדוק איפה כל הילדים שמפוזרים בארץ,

גדי ירקוני : (ל.מ) על הסעיף הזה, אתה ביקשת אותו בישיבה.

דובר : לא היה, במקרה לא היה.
נועם גל : אז אני, (ל.מ), אני מסתכל על מה שרשום כאן, על מה שאנחנו מעבירים את הזמן, אני לא מזלזל בזה. אבל רבותי, אני חושב שאנחנו צריכים להתחיל (ל.מ).

דובר : (ל.מ) מיוחדת.

גדי ירקוני : תסלח לי שאני קוטע אותך,

מזל ערוסי : גדי, גם אם הצבענו, יש דברים שבקריאה שניה, ואנחנו נמצאים עכשיו,

דובר : אז תגידי, (ל.מ).

נועם גל : הסיכום (ל.מ) זה חמשת הסעיפים, ואנחנו עוברים לפי הסדר, כפי שנקבע, כפי שהציג את זה (ל.מ), אז אנחנו נקריא סעיף סעיף, אל תדאג, נגיע לדבר שהוא, כולנו מניחים שהוא העיקר, רק אנחנו צריכים קודם לקבל את ההחלטות על פי סדר, כפי שהתבקשנו על ידי המליאה.

דוברת : אני חייבת, רגע, שנייה, בגלל שבאמת הצבענו, אנחנו כתבנו שאנחנו מבקשים שיהיה איזשהו מערך שמתכנן את הסיכום של איפה שהילדים נמצאים, למה זה היה מובן מאליו שמחלקת חינוך צריכה לדעת איפה הילדים נמצאים? לא ביקשנו להקים חמ"ל חדש, ואם אתם הבנתם שצריך להקים חמ"ל חדש, חבל שלא שאלתם למה התכוונו. אגב, גם במליאה עצמה, אנחנו ביקשנו שזה משהו שאמור להיות כבר במחלקת החינוך, וביקשנו לראות את הנתונים, איפה נמצא כל יישוב, ואיפה הילדים האלה נמצאים. מבחינתי כל המלל הזה לא רלוונטי, למעט זה שאנחנו (ל.מ). זה אומר שיש לנו 20% מהילדים, שאנחנו לא יודעים איפה הם. זה, זה מרקר שחור בשביל מועצה אזורית אשכול, שנכון להיום 20% מהילדים אנחנו לא יודעים איפה הם. ובגלל הנתונים האלה אנחנו ביקשנו לקבל את המידע הזה, וזה מידע שאמור להיות לכם כבר 8 חודשים.

נועם גל : תודה. אנחנו, אני מבקש, שמעיה, ביקשת זכות דיבור. בקשה שמעיה. נעמי, לשמעיה יש זכות דיבור.

שמעיה אליהו : אני אומר, אני אומר דבר אחד, נכון שראש מועצה אומר אומר שהצבענו על זה בישיבה הקודמת,

גדי ירקוני : אני חושב שזה מיותר, דרך אגב.

שמעיה אליהו : (ל.מ). הצבענו בישיבה הקודמת, אבל אנחנו חברים, סה"כ, (ל.מ), אבל אנחנו (ל.מ) יישובים, (ל.מ) אנשים. אני (ל.מ) ביישוב, מחוץ ליישוב, שיש פה קצת משהו תפל בכל העניין הזה. א', באמת, זה שערורייה לדעתי, אין מילה אחרת, שמועצה לא יודעת כל, לא כל ילד, אלא כל גפרור. דובר : אנחנו יודעים.

שמעיה אליהו : יש תחושה אז, אני אומר דבר אחד. יודעים, הם יודעים יופי. הם יודעים מזה,

דובר : מבחוח אנחנו יודעים.

דובר : אתה ראש מועצה, או שאתה בא להפריע?

דובר : לא, צודק.

דובר : בקשה.

דובר : שמעיה, שמעיה,

שמעיה אליהו : על אז אני אומר דבר אחד פשוט, יודעים, לא יודעים, צריכים לדעת. אני, עכשיו, העניין הוא (ל.מ), זה עולה כסף. אני לא ירדת לעומק של הדבר, אבל סה"כ זה, זה כסף ש(ל.מ) לקח מגוף אחר, או מאיזה מטרה אחרת. אם זה חינוך, אם זה ילדים, אם זה צהרונים, אם זה מחנות קיץ. השאלה מה העדיפות. מאיפה בא הכסף? אם זה שתורם את הכסף הזה הזה, אהלן וסהלן, שיהיה. אבל זה כסף שבא מהכיס שלנו. ויש מקום לשחרר את זה, לתוך כדי מערכת החינוך, תוך כדי עובדי המועצה, תוך כדי כל המנגנון שקיים. ויבורכו כולם.

גדי ירקוני : תודה. לפני שאני נותן את זכות הדיבור לעמיחי, שיסביר את כל מסד הנתונים, האם יש עוד מישהו מחברי המליאה שרוצה להתייחס?

שלומית פלוטקין : נועם, אני רוצה לתמצת את כל מה שנאמר פה. קודם כל, מבחינה טכנית, אני חושבת שהגיע הזמן שיביאו יותר (ל.מ), ולא נשחק עם (ל.מ), למליאה הבאה. אנחנו נצמצם את זה (ל.מ), חברי המליאה ביקשו לקבל את המידע הזה, והבנו שיש את המידע הזה, אז אם קראנו לזה חמ"ל, בסדר, אז אנחנו מבקשים את המהות, ללא תקצוב של שקל נוסף. זו הייתה הכוונה. אנחנו לא

מוותרים נגד, כדי להוריד את הגוף הזה או החמ"ל הזה, ש(ל.מ) מקבל את הנתונים. נשאר את הנתונים, ללא תקצוב.

גדי ירקוני : אז תראו, אני רוצה רגע, הרצון הוא, תני לי רגע, תני לי רגע לנסות להתקדם. אני חושב, אני חושב שאנחנו מבינים את רוח הדברים, ואני מבקש יציג את הנתונים. אחרי תהיה הצבעה כן או לא, כי מדובר כאן תקציבי, ואם אני מבין את רוח הדברים, יכול להיות שנבוא ונביא לנושא הזה, נביא חלופה נוספת. כי הבקשה שהייתה לגבי הקמת חמ"ל, ככה הוא הוגדר. עכשיו, בוא ניתן לעמיחי. ואני מניח שהוא ייתן לנו די הרבה נתונים, ואז אנחנו נקבל החלטה לאחרי זה. אני יכול להמשיך? תודה. עמיחי : טוב, אז טוב, אני אתייחס לנושא של הנתונים, בת שבע, אם אפשר להעלות את המצגת. אני אתייחס, אני לא, אני אתייחס לנושא של מנגנון איסוף הנתונים, ועד שבת שבע תציג, אני אספר קצת על כל המאמצים שהיו במועצה מבחינת המלחמה. אז כמו שמופיע בחומר של חברי הועדה, המליאה, סליחה, אז מתחילת המלחמה, על סמך לקחים, כמובן, מסבבים קודמים, אז על סמך לקחים מסבבים קודמים, כמובן שהלקח (קו נפל).
דובר : לא, ניתקו אותנו.

דוברת : ניתקו אותנו. כנראה בטעות, אבל יש למישהו קשר ישיר עם מישהו במליאה?
בת שבע : לא לא, רק רגע, יש איזה בעיה. לא נתקו אותכם חמודים. אני אתכם פה. בסדר?
דוברת : אין עליך, בת שבע, אין.
דוברת : אם את איתנו, הכל טוב.

בת שבע : הכל בסדר, פשוט יש איזשהי בעייה שם. לך תראה מה קרה לו שם בזום.
דוברת : בת שבע, לא שומעים. לא שומעים את מה שמדברים במליאה.
בת שבע : לא מדברים כרגע, יש איזה בעיה. אנחנו מנסים לעלות על הבעיה. כרגע אף אחד לא מדבר. בסדר? בגלל זה אתם לא שומעים. אנחנו מנסים, הוא פשוט נפל לו הזה, ואנחנו מנסים להעלות שוב את החדר ישיבות. בסדר?

דובר : אוקיי, אבל תחזירי לנו מה זה.
בת שבע : מה קרה לך, התנתק לך?
רבקה בן ארי : בת שבע, גם לפני שהפסיקו את, שהתקלקל משהו, לא שמעו, הכל נשמע מקוטע.
דוברת : רבקה, תבואי לעין גדי, פה שומעים מעולה.
רבקה בן ארי : מי שמדבר במליאה, שומעים אותו מקוטע.
דובר : אני שומע אותו מצויין, את כולם.
דוברת : (ל.מ) מהישיבה.

דוברת : השמע חזר, אבל אנחנו שומעים מלא מלא בלאגן.
דובר : אני, אני מציע שבישיבה ידברו אחד אחד. אני בזום כמעט ולא מצליח להבין מה נאמר.
דוברת : נועם, מי שמדבר, אז שיגיד את שמו, כי הם לא בדיוק רואים מי מדבר, שהם ידעו מי מדבר.
דובר : עד שנחזור, אז כמה בקשות, יש כאלה שמצטרפים לפה, ולא רואים את כולם. מי שמבקר, (ל.מ).

דורון : חברה, חברה, זה דורון. אני מרגיש שאין טעם שתהיה ישיבה בזום, אנחנו לא מבינים שום דבר, אנחנו לא שומעים שום דבר, אין לנו מושג מה נאמר. מישהו שמה באולם המליאה, צריך לנהל את הזום כמו שצריך. אין טעם, אם זה לא ישתנה, אז אנחנו פשוט יכולים לרדת.
דובר : דורון, לדעתי לא, לא המשיכו במליאה, עדיין.

דוברת : לא, הם רק מעלים נתונים, המליאה, הם לא מדברים כרגע, אנחנו מחכים (ל.מ).
דורון : אבל גם לפני לא ממש הבנו מה נאמר. טוב.
דובר : דורון, כרגע זה לא מליאה, כרגע הם מטפלים בתקלה. אבל אתה צודק שאם מדברים שני אנשים ביחד, לא מבינים שום דבר.
דובר : צריך לשים את כל הרמקולים ב-mute. כדי שלא יישמע רעש. אחרת אי אפשר לשמוע אף אחד.

דובר : נכון.
דובר : האנשים בזום, רואים ושומעים אותנו?

דוברת : שומעים בעיקר ברדק. כאילו, זה, צריך, קודם כל, שנראה אם זה עובד.

דובר : לא הייתה ישיבה עד עכשיו, הם תיקנו תקלה.

דוברת : סבבה, מצויין, אבל, לא, אבל גם לפני כן, רק, אם יש אפשרות להשקיע שם את המיקרופונים האחרים באולם, ורק שאחד מדבר, שהמיקרופון שלו יהיה פתוח.

דובר : לא נראה לי.

דובר : צריך להקפיד שמישהו אחד מדבר במיקרופון, וכל השאר יהיו על mute.

דוברת : לא, ככה זה עובד בכל שאר הפורומים בהם אני משתתפת, אז אפשר. רק צריך להחליט שרוצים.

גדי ירקוני : עמיחי יציג, אנחנו חוזרים להחלטה מס 3, על הנושא של ה(ל.מ). ומאחר ואי אפשר לראות את זה, אז חברי המליאה, יש את מה שנכתב, ועמיחי יקריא את זה, ויעבור על זה, ויפרק על המשך הנושא.

עמיחי : אז רק ני אסביר מה זה השקף שלפניכם. השקף שלפניכם זה צילום מסך, מתוך דשבוארד שבנינו, זה במלחמה, פחות או יותר בנובמבר, רק להראות לכם את המאמצים שעשינו, יחד עם גוף חיצוני, שאז הם היו וולנטריים. זאת אומרת, בתקציב, אז בתקופה ההיא הם היו וולנטריים. אני לא (ל.מ), עכשיו רק להסביר, מסדר נתונים, עוד פעם, הנתונים האלו, זה רק בשביל להתרשם, אנחנו נעביר אחר כך באופן מסודר, את הנתונים של עכשיו. (ל.מ) שנתרשם מהמאמצים של לבנות מסד נתונים באשכול, באוקטובר, נובמבר, דצמבר. יש לך יישוב,

דוברת : זה נכון לדצמבר?

עמיחי : זה כן, זה דצמבר.

דוברת : זה לא רלוונטי.

עמיחי : לא, אני רק מסביר את התהליך, כי השאלה הייתה על אופן העבודה של האגף. אז כמובן שאת הנתונים אנחנו נעביר. עוד פעם, אנחנו לא הבנו, יכול להיות שהיה פה אי הבנה מהסעיף, אבל הבנו שיש פה שאלה על אופן עבודת האגף לאיסוף הנתונים. אז באתי להסביר מה עשינו, ומה אנחנו עושים עד היום. אז המאמץ, כמו שאתם מבינים, הוא לא טריוויאלי ולא פשוט, שאם יש לך יישובים שהם בתוך המערכת, יש לך יישובים בתוך מערכות אחרות, ויש לך תושבים, ובעיקר ילדים, בהקשר הזה, שלא נמצאים כקבוצה, אלא מפוזרים בכל מערכות הארץ. ויחד עם זה, על ידי הצלבה של נתונים של משרד החינוך, שגם כן, מצבת תלמידים, לוקח לה הרבה זמן להתעדכן. בתקופה ההיא, הייתה גם הצלבה של נתונים (ל.מ), והצלבה של נתונים בבתי הספר. יצרנו דשבוארד ברמה מאוד טובה, עד כדי כך שמשרדי ממשלה ביקשו את הנתונים מהדשבוארד שלנו. וזה היה בתקופה ההיא, והיה חשוב לציין את המאמצים שנעשו אז. היום, כמו שנאמר, המערכת עובדת כמערכת בתי הספר, דרך רכזי השכבות, דרך מחנכים, בגיבוי צוותי הייעוץ, נמצאים בקשר עם כל התלמידים, ויודעים איפה הם נמצאים. ועוד דבר על זה, על הקשיים שהיו בתחילת הדרך, מי שזוכר מה שהיה אז, אז, דובר : חברה, תהיו בשקט.

עמיחי : מי שזוכר את התקופה אז, אז שלחנו אחת לשבוע, באופן אישי, (ל.מ) בתי ספר (ל.מ) ההורים, בקשה למלא שאלון אישי של איפה אתם נמצאים. ברור לנו, וזה מאוד מובן, שבשלב מסויים הייתה איזו הצפת ידע, וגם היה חשש וחוסר אמון מפני העברת נתונים, בטח בחודשים הראשונים. יחד עם זה, המשכנו. אנחנו עשינו, מדי פעם, גם מבצעים. לפני חנוכה עשינו מבצע גדול לאתר את כל הילדים. מה שעוד חשוב לי להגיד, ואולי מי שפה הוא הורה, אלה תלמידי תיכון, קיבלו את המכתבים בזמן האחרון, אנחנו גם הודענו לחברה שנקראת WBI. זה חברה שמוכרת על ידי המדען הראשי של משרד החינוך. שהיא מתמקדת ב-ז' עד י"ב. כאילו, בתוך עבודה של השולחן עגול של המועצה, שנועדו שם, הרווחה, החוסן, השפ"ח, מרכז קהילתי, ואנחנו, אגף חינוך, עלה הצורך במיכון, מיפוי, על הנוער. ולא רק על המיקום שלהם. אלא בכלל, יש שם מיכון מעמיק על מצבם, מתוך הנחה (ל.מ) שצריך לתת שם את הפוקוס. אז חשוב לי להבהיר בפני חברי המליאה, שיש עבודה שמתחילה בשבוע הזה, ותלווה אותנו, בשאיפה, כמה שנים, במיקוד על ז' עד י"ב.

דובר : אתה לא מצלם את השמות, נכון?

דוברת : אין שמות.

דובר : לא, אני מתכוון את ה-4,600, שזה לא המספר של התלמידים במועצה.
עמיחי : 4,632 זה מספר התלמידים (ל.מ), מבארי עד לנצרים, מכרם שלום ועד (ל.מ). זהו. אני, נועם, לפרט? תגיד אתה את המלאכה, לפרט את האופציה של החמ"ל?
נועם גל : תראו, אני, אם אני מבין את רוח הדברים, אז כנראה, שלומית, שלומית, אני מבקש רגע. אם אני מבין את רוח הדברים, הנושא של כוונה שהקמת חמ"ל, יכול להיות שהפרשנות הייתה שחמ"ל זה כפי שחמ"ל אמור להיות. אני מבין שזה לא הכוונה. אבל מאחר וזאת היא ההצעה לסדר היום, אנחנו נצביע להחלטה זאת.
דוברת : לא, אנחנו,
דוברת : לא לא, אנחנו לא.
נועם גל : אז תקשיבי, תני לי לסיים.
דוברת : לא, אני לא. זה לא. מה שכתוב בהחלטה זה מה שמובא לידי המועצה, זה לא זה בכלל. כשביקשנו (ל.מ),
נעמי סלדי : מה שאני מציעה, מה שאני מציעה,
דוברת : לאסוף את הנתונים שקיימים במערכת, במערכת החינוך, ולהביא אותם. לא להקים חמ"ל נוסף אחרי שמונה חודשים.
דובר : נקים מסד נתונים.
דוברת : ההצעה הכי חשובה זה הקמת חמ"ל. אין בעייה על זה להצביע שלא, להצביע שאתם לא רוצים את זה, אבל רגע נשמע מה אתם כן רוצים, ובכלל נגיד אם זה אפשרי או לא.
דוברת : זאת אומרת, ההצעה מתייתרת..
דוברת : אנחנו רצינו לודא שיש שיוך נתונים נכון.
דוברת : אבל עדיין אנחנו צריכים לרגע על זה.
דוברת : אין בעיה,
נועם גל : שלומית, שלומית, אני חוזר, זה מה שניסיתי להסביר, אני רוצה,
דוברת : רגע, נועם, זה לא אומר שאנחנו מבטלים את המידע שאמור לעבור,
נועם גל : אני, עוד פעם, תני לי להשלים, ואני חושב שאני קולע לדעת חכמים, שהכוונה, ראשית, זה מופיע בסדר יום, אנחנו צריכים להצביע על זה. במידה וההחלטה תהיה נגד הקמת החמ"ל, אנחנו נבקש מאגף החינוך, הוא יביא את מסד הנתונים, ואני חושב שבהחלט נתנו לו (ל.מ), ואנחנו נביא את האינפורמציה הזאתי בהמשך לחברי המליאה. אז בואו נעבור לאותו,
נעמי סלדי : רגע, יותר חשוב לי לדעת אם יש,
נועם גל : רק שניה, רק שניה.
נעמי סלדי : יש לנו את הנתונים? אז למה כתוב שיש לנו רק 80% מהילדים (ל.מ).
דובר : יש לנו 80% מהנתונים. אין 100%.
דוברת : בואו נצביע רגע, אבל רגע.
דוברת : רגע שניה, אני רוצה, יש פה.
עמיחי : הצוותים החלופיים, אנחנו איתם בקשר כל הזמן, (ל.מ), לנו כמועצה, יכול להיות שאנחנו צריכים לאסוף פה את האגף הזה (ל.מ). המיקום שלהם בבתי הספר, יש לנו 80%, יש לנו ילדים שגרים בבתי הספר, בכל רחבי המדינה. אז יש לנו 80%. אנחנו משתפים אותכם,
דוברת : זו תקלה חמורה לא יודעים איפה כל ה-100% של הילדים שלנו.
עמיחי : אנחנו משתפים בכנות, וגם באתגרים שיש לנו, נכון.
מזל ערוסי : עמיחי, מה חסר. חבל על הזמן, אנחנו סתם מתווכחים, וזה לא העיקרון של הערב הזה. מה שצריך להיות זה באמת (ל.מ) התאמת חמ"ל מיוחד. זה לא, זה לא. מה שצריך להיות, זה שאגף החינוך אחראי להגיש למליאה מסד נתונים מדוייק להיום עד כמה שאפשר. עכשיו, מה שכל מנהל בית ספר, וכל מורים ומזכירות יודעים מהי רשימת התלמידים שלהם. אפשר לבקש, זה לא מהיום למחר, אני יודעת, אבל אפשר לבקש, להרים טלפונים, עשו את זה בגנים אגב. התקשרו אלינו להורי הגנים, והאימתו האם אנחנו חוזרים או לא חוזרים, האם אנחנו רושמים, ומה צריך לעשות, לגרוע את התלמיד מהרשימה. אותו דבר צריך לעשות, צריך לבקש ממנהלי בתי הספר, ואני משוכנע ת שיש

להם את הרשימות מוכמות, ועוד איזשהו מאמץ קטן, ולהוסיף את ה-20% האלה. זה מה שצריך לעשות. זה מה שצריך לסגן אחרת. נעמי, תקשיבי לי בקשה. אני מקשיבה לך. צריך לסגן אחרת, פשוט את הסעיף הזה, ובואו נצעד הלאה. יש לנו הערב הזה נקודות מאוד מאוד חשובות. גם הסעיף הבא, של תוכניות הלימודים, איזה תכנית לימודים, אני כמנהלת, יכולה להגיש לך, שאין לי מסד נתונים?

דוברת : זה בדיוק התהליך שמערכת החינוך,

גדי ירקוני : רק שניה אחת, אני חושב מזל, אני חושב שכולנו, מה מתבקש (ל.מ).

יהודית מימון: אני מסכימה עם מה שנאמר עד פה, ואני חושבת שפה כל מסד הנתונים חייב להיות מושלם. אין דבר כזה 80%. מדברים על שת"פ, על נתונים, מדובר באנשים, זה חייב להיות מושלם, ולא כמעט מושלם עד כמה שאפשר. זה צריך להיות מושלם. ותאמר עמיחי, מה אתה (ל.מ) כדי שתוכל לממש את הדבר הזה. ואני לא יודעת איך אפשר לקבל החלטות עתידיות, בלי שמסד הנתונים שלם ויובא לידיעתנו, ולא רק איפה נמצא כל תלמיד כרגע, אלא גם, ואת זה כמובן, רק מה שאפשר לדעת, כי יש הורים שעדיין לא יודעים אם הם חוזרים לכאן גם בקיץ, בשנת הלימודים הבאה, אבל כן לדעת עד כמה שאפשר, איזה מספר תלמידים מתוכנן לחזור בשנה הבאה. כי אם אנחנו לא נהיה עם הנתונים האלה, לא נוכל לקבל שום החלטה. כי בסוף זה הבסיס.

דובר : דודי, דודי, דודי, אני מבקש.

דובר : להציג את (ל.מ) תוכנית ב'.

דוברת : מה?

גדי ירקוני : אני, אתה רוצה להגיד משהו או, טוב, אז אני חושב שהמסר הועבר בצורה הכי ברורה ובהירה לעמיחי. אני מבקש להעלות את ההחלטה מספר 2 ***.

מזל ערוסי : אז תגיד מה, משפט אחד, אני חושבת שצריך לכבד את המנהלות ואת העבודה שלהן, ואני משוכנעת שיש להם מסד נתונים מלא, ואם אין להם, אז הם יעשו את זה. וזהו. בואו נתקדם. גדי ירקוני : זה מה שאני מנסה. אז תודה, בואו נעבור להחלטה מספר 2. החלטה מספר 2, הקמת חמ"ל נפרד באגף החינוך, שמטרתו לעקוב. אני מקצר לכם את ההמשך. מ.. עד הקמת חמ"ל.

דובר : מה אתה מעלה להצבעה?

גדי ירקוני : מעלה להצבעה את (ל.מ).

איתן אהרון : האם אנחנו בעד הקצת חמ"ל ב-628 אלף?

דוברת : לא.

דובר : עכשיו, איתן, אתם רוצים, אז בקשה, (ל.מ) שמחה רבה, אני חוזר על מה שאנחנו הצענו פה, להעלות את, זאת הייתה הבקשה, להקמת חמ"ל. הבנו כולם שהכוונה של החמ"ל שיצאה כאן זה לא, אבל הוא לא פחות טוב, שאגף החינוך ישאיר את כל מסד הנתונים להציג את זה לחברי המליאה. אז זה, אבל אנחנו צריכים, בסדר? זה ברור המצג החלטה? (ל.מ) והאלטרנטיבה, אנחנו צריכים קודם להצביע על הצעת ההחלטה.

דובר : אז אנחנו יכולים גם להציע להוריד את ההצעת החלטה?

דוברת : לא. כי אתם לא (ל.מ).

גדי ירקוני : (ל.מ) לשנות את סדר היום, צריך (ל.מ). אם ההצעה יורדת, אנחנו נביא את החלופה כפי שאני מבין,

דוברת : אז עמיחי יכול לבוא ולהגיד את מה שהוא מציע, (ל.מ).

דוברת : עמיחי יכול להיות צוות שיטפל בדברים האלה?

עמיחי: עוד פעם, יש ועדת בדיקות, יש אגף חינוך, קב"סיות, שזה תפקידן, הן עובדות בזה. יש שם את הצוות. אנחנו עובדים עם בתי הספר, (ל.מ).

דוברת : מתי יהיה מסד מלא אבל? 100%?

דוברת : נעלה, להעלות בבית ספר.

גדי ירקוני : אני מבקש, שלומית, אני מבקש, הזכות דיבור, הזכות דיבור כרגע ניתנת לחברי המליאה. חברי המליאה הגישו בצורה מסודרת, לעמיחי, מתי הם רוצים את זה, ואני מניח שעמיחי יעשה את זה. אבל בואו נחזור לסדר יום, כי הסדר יום הוא עמוס. אז אני מעלה את זה, במידה ויצביעו נגד,

אנחנו נמשיך הלאה, ונדאג (ל.מ), אבל שנמשיך בהתאם להחלטה. אז אני אתחיל הפעם הפוך, מי נגד ההחלטה? אחת שתיים שלוש ארבע חמש שש שבע, שבע שמונה תשע עשר אחת עשרה שתיים עשרה שלוש עשרה ארבע עשרה, נגד. (ל.מ). מי מתנגד, מי בעד.

דובר : גם חנניה נגד, גם חנניה נגד.

גדי ירקוני : סליחה, חנניה.

חנניה אוקרט

גם אני, גם מולי.

גדי ירקוני : גם מולי. אז אנחנו 16, נכון? טוב, תודה רבה. אנחנו נעבור לסעיף הבא. הסעיף הבא, מזל ערוסי : אבל זה, נועם, זה לא אנחנו. צריך לסגן את הסעיף הזה אחרת.

דובר : מזל, מזל, אני חושב, אני חושב שקיבלנו את כוונת המניין, ופה אנחנו רוצים את מסדר הנתונים שלם, בואו נמשיך, עמיחי שמע את זה, אני בטוח שהוא יממש את זה, ואנחנו, המליאה

תגיד, ניתן פרק זמן, (ל.מ), ומתי רוצים להציג את זה, (ל.מ).

החלטה מספר 3:

4. למליאת המועצה תוצג תוכנית מלאה ומקיפה על החינוך באשכול ב-1.9.2024. מועד אחרון להצגת

התוכנית - 15.6.2024.

דובר : בואו, אנחנו נמשיך כרגע, החלטה מספר 4, זה למעשה רק אינפורמציה, מאחר וההנהלה נדרשת להציג את זה עד ה-15.6, אז עמיחי יתן עדכון מצב סטטוס, והמליאה, במליאת המוצא תוצג תוכנית מלאה ומקיפה, על חינוך באשכול, ב-1.9.2024. המועד האחרון להצגת התוכנית הוא ב-15.6, בבקשה עמיחי.

עמיחי : אז ביחס להחלטה הזאת, כן חשוב לי לעדכן מה אנחנו עושים כבר עכשיו. עוד פעם, כולם מבינים שאנחנו באווירת אי ודאות, ואחר כך גם נדבר על זה יותר לעומק, אבל גם בתוך אווירת אי הודאות הזאת, הצוותים וההנהלות עובדים במרץ רב על הכנת השנה הבאה. אני רק היום הייתי בחלק משיבה שכללה את (ל.מ), שכבר יורדים ברמת השעות, במספר התלמידים, והתחזיות של איזה ילד יבוא ואיזה ילד כבר יעזוב, בשביל לבנות מערכות, לשנה הבאה. אז כן חשוב לי לעדכן את חברי המליאה, על (ל.מ) של אגף חינוך בנושא הזה, וכמובן, כמו שנאמר כאן גם קודם, בתי הספר הם (ל.מ) בתדירות הרבה יותר גבוהה, כל אחד בתוך התחום שלו. אז גם אחת לשבוע, יש פגישה עם מנהלות של היסודיים, גם הממלכתי, גם עם המנהלים של היסודי (ל.מ) הרים, אחר כך גם ניגע בנושא נווה. מגבשים תכניות עבודה פדגוגיות יחד עם הפיקוח, אנחנו עושים די הרבה, וחשוב לי להגיד את זה לידיעת חברי המליאה, בנושא פערי כוח האדם. גם ברמת שר החינוך, גם ברמת פיקוח, והערכות לקראת שנה הבאה. הפגישות, כמובן, כמו שמתנהלות של היסודי, מתנהלות הפגישות של התיכון. כן, כמו שכולם יודעים, אז אנחנו בתהליך כניסה של מנהל חדש לתיכון, שגם הוא חלק, בעצם תהליך הכניסה שלו, סביבו יש תהליך של בניית תוכנית עבודה בשנה הבאה. ביישוב נווה, אז אגף חינוך (ל.מ) של נווה, עם כל מחלקות החינוך. חסר לנו שם רק את האולפנה (ל.מ), ואת הישיבה הגבוהה, וישיבת מטה מול מטה (ל.מ) תשפ"ה. בבני נצרים, יש שם פער של מיקום, ואנחנו עובדים יחד איתם על פיתרון לכיתות ז' ח', ביחד עם ההנדסה, ביחד עם קב"ט מוסדות (ל.מ). זה בגדול נצרים. חשוב גם לציין את הפגישות שלנו עם היישובים, שעדיין לא חזרו. גם כמועצה, ומטה מול מטה, וגם כאגף חינוך מול תושבים, ופגישות שהתחלנו החל מהחזרה מחופשת הפסח, למועצה קולטת, יחד עם היישובים שצפויים להיות בה בתשפ"ה. ואנחנו מבינים שהפורמט הזה, של יישוב מבנה במועצה קולטת, שנה אחרי המלחמה, הוא פורמט חדש במדינת ישראל. ואנחנו צריכים לבנות אותו לפרטי פרטיוף מסמלי מעונות, סמלי גנים, ועד מערכת זכאיות ובגרויות של תלמידי אשכול.

דובר : עם מי נפגשתם כבר? איזה יישובים?

עמיחי : אז זה רשום כאן, נפגשנו עם בני שמעון, מועצת בני שמעון, יחד עם הנציגים של סופה, עין השלושה, ונירים. אתמול הייתה פגישה, כאן במועצה, עם הנציגות של עומר, יחד עם, סליחה, עם

המנהלת מחלקת חינוך של עומר, יחד עם הנציגות של כיסופים. ברמת נגב הפגישה הייתה אמורה להיות אתמול, נדחתה לשבוע הבא. תל אביב התקיימה השבוע. רמת גן התקיימה השבוע. ושאר היישובים אנחנו נקיים בהמשך החודש הקרוב. כן חשוב לציין שאנחנו בעבודה צמודה עם מחוז דרום של משרד החינוך ועם המנהל ההתיישבותי. גם התקיימה פגישת זום רחבה ב-28 במאי, וגם בחדר הזה ישבו כמעט כל נציגי מטה משרד החינוך, יחד איתנו, בשביל להיערך לתשפ"ה. אנחנו עובדים פנימה, מציגים פערים החוצה, וכמובן שאנחנו נערכים גם למצב שהפערים שאנחנו מציגים החוצה לא יעוכבו. יש לנו אחריות על המערכת שלנו, אבל כלפי חוץ אנחנו מציגים את הפערים בכל הכוח. אז זה העדכון של מה שנעשה עד עכשיו.

שלומית פלוטקין : אפשר שאלות תוך כדי? רק תגיד אם אפשר לשאול תוך כדי, או, אז אני כבר אשאל, עמיחי, דיברת שאתם יושבים (ל.מ).
דוברת : תגידי מי את, לא יודעים את (ל.מ).

דוברת : לא, אני לא אחזור על זה כל פעם, שיתרגלו לקול שלי. דיברת שאתם נפגשים עם מועצות שכנות, שמארחות חלק מהקהילה. האם כשאתם במועצות שכנות כמו רמת נגב, דיברתם איתם על האפשרות לקלוט חברי קהילה פה שמבקשים להמשיך שנה הבאה ללמוד שם? את האפשרות לקלוט מעבר.

עמיחי: אז השאלה, אז השאלה הזאת עולה בנר (ל.מ) הירדן, והתקשרו אלינו, תושבים שלנו, שהגיעו לשם באופן עצמאי, ועד רמת נגב. היא עולה בכל המועצות, והתשובה היא גם, כמו שמופיע בחוק על (ל.מ), יש פה עניין של, כהחלטה בין רשויות, מה היכולת של הרשות הקולטת.
דוברת : מה זאת אומרת (ל.מ).

עמיחי : אני מסביר. בסוף, כשרק שואלים, בסוף זה עבודה של קולגות, של אגפים, אחד עם השני, הם שואלים כולם מה אנחנו חושבים מבחינה פדגוגית, הם אומרים מה היכולת שלהם מבחינה פדגוגית, ומשתדלים להתקדם כמה שיותר לטובת התלמידים. זה מה שאנחנו עושים.
שלומית פלוטקין: אני רוצה תשובות יותר ברורות, בבקשה. אני שואלת האם, מזה שיקולים פדגוגיים, מזה השיקולים האחרים, ואני רוצה לדעת מספרים. נכון להיום, למשל, ברמת נגב, מרחבים, ילדים שלנו לומדים. האם 10 אחוז, אחוז, 50 אחוז, 100% ממי שלומד עכשיו, יכול להמשיך בשנה הבאה? אם כן, במה זה תלוי? פדגוגי? עלויות?

עמיחי: אז רמת נגב, התשובה של רמת נגב, די דומה לתשובות של (ל.מ) מרשויות אחרות. שהם אומרים אנחנו מחוייבים לתלמידים שלנו, יש יישובים שמפונים בהגדרה, ואנחנו מחוייבים להם מתוקף הקשר עם תקומה, וילדים שלא רשומים אצלנו, הם אומרים אנחנו לא מחוייבים להם.
דוברת : מה קורה אם החלטה תלויה בהסכמה של ראש המועצה, ולא מסכים?
עמיחי : קודם כל, זה שאלה לראש מועצה, לא,
דוברת : נעמי, תמשיכי.

נעמי סלדי : בשיחה אישית, לפחות, עם ראש (ל.מ) רמת נגב, הוא נותן לנו יציאה שהוא מוכן לקלוט את כל תלמידי אשכול אצלו. אני יודעת שהצעה נוספת התקבלה גם (ל.מ) חדש, ואני הייתי רוצה לקבל את התשובות מראש המועצה, לראש המועצה הגיע גם מכתבים וגם מיילים,
דובר : לא הגיע. לא הגיע.

נעמי סלדי : ששניהם מוכנים לקבל את (ל.מ). אתה, אני,
דוברת : אין בעיה, לא,

דוברת : אני חושבת להראות, ולהביך אתכם, ולהראות לכם את המכתבים שקיבלתם, אבל אני אשלח, ואני אפילו אפיץ אותם ברשת, אם צריך. אבל גם ראש, גם ראש רמת נגב, וגם ראש מרחבים, באו ופתחו את דלתותיהם, ולכל תלמידי אשכול, לשנה הבאה. למה אנחנו לא מתקדמים למקום הזה, אם אין לנו כסף לבנות פה בית ספר חלופי? לפחות למי שרוצה.

גדי ירקוני : יש משהו כתוב נעמי?

נעמי סלדי : כן, יש כתוב.

גדי ירקוני : אז תשלחי לי, תשלחי לנו.

נעמי סלדי : אין בעיה, תקבל.

דוברת : אני גם, אני גם אשמח. אני מכירה אמירות אחרות לגמרי.

דובר : אני אגיד, אני אגיד עוד פעם בנפרד,

דוברת : שערך דורון יכול לבדוק את כולם,

עמיחי : אני אגיד, מהמקצוע של החינוך, אני שנייה, אני כן אגיד מהנקודה של החינוך, תראו שיש פה, יש תלמידי חוץ אשכול, והיה תמיד, והשנה יש יותר. אני כן אגיד, אנחנו בקשר שוטף, באופן אישי אני בקשר שוטף עם ספי, וגם אני בקשר שוטף עם ערן דורון, והשאלה הזאתי, הם כל הזמן שואלים, מה התוכניות, מה פה, מה שם. כן הם אומרים, וזה גם מופיע במכתבים, שהם מעודדים את ילדי אשכול לחזור לאשכול. זה מופיע שחור על גבי לבן, זה כל הנתונים (ל.מ), וחשוב לציין את זה. כן חשוב לי לציין את האתגרים הגדולים שהיו לתלמידי אשכול השנה ברמת הנגב, וישנם גם הרבה רווחים כמובן, וכל תודתנו לרמת הנגב. וחשוב להגיד, וגם הושקע בזה הרבה מאוד שעות עבודה, גם עם הצוותים, גם עם הילדים. הנושא של הארעיות, עלה עוד פעם, אני מדבר מהמקום הפדגוגי, העלה הרבה מאוד קשיים בין הצוותים, עסקנו בזה הרבה מאוד מאוד איך ממשיכים לעשות ליווי חינוכי, עבור ילדים שנמצאים שם, אבל לא בטוחים מה יהיה עתידים.

ציפי : אפשר שאלה שמסדרת לי את זה? אז אני אדבר בקול רם. (ל.מ) נציגת ליווי במליאה. בהמשך למה שאמרת, נעמי, האם נעשתה עבודה או מחשבה לפתוח איזורי רישום נוספים לתלמידים, מבלי שיהיה הכרח של המשפחה להעתיק את מקום המגורים?
דוברת : זה מה שאני שאלתי.

ציפי : לא רק זה, לא רק רמת נגב, בכלל. מבלי שמשפחה תצטרך עכשיו להעתיק את מקום המגורים שלה. זאת אמרת, לא רק, אני לא מדברת על רמת נגב, על מרחבים, שאולי הדעות שלכם חלוקות, תכף אנחנו,

דובר : (ל.מ) אבישי חדד.

דוברת : (ל.מ) צריך לחשוב גם מה לעשות.

דוברת : אבישי חדד הוא (ל.מ).

דוברת : אז אני, אני אחדד קצת את השאלה, אני מדברת על משפחה, שגרה, עברה לאשקלון, שאין בעיה לקלוט אותה, ויש גם אישור שבית הספר יקלוט את התלמיד. רק שמחייבים את המשפחה לעבור, להעתיק את מקום המגורים לאשקלון. אז האם יש איזושהי מחשבה לשנה קדימה, לאפשר לאותם תושבים שנמצאים באשכול לרשום במוקדי חינוך אחרים, לא מדברת על רמת נגב במרחבים, אוקיי, מבלי שיצטרכו להעתיק את מקום המגורים? הרחבתי קצת את השאלה.
דוברת : אישור (ל.מ) לשנה.

דוברת : כן.

עמיחי : אז אני אגיד ככה, מבחינת יישוב (ל.מ), יישובי (ל.מ) קיימים (ל.מ).

דובר : אני לא מכיר אחד שביקש שלא קיבל אישור.

דוברת : לא, לשנה הבאה.

דובר : אני מבקש שאנחנו נדבר בזכות דיבור.

דוברת : אני אשמח אם רק אחד ידבר בקול, כדי שגם אנחנו שבזום נבין מה אתם אומרים.

נועם גל : שניה אחת לפני ששמעיה מקבל את זכות הדיבור,

דובר : נועם, נועם, בבקשה, נועם, יש לי בקשה לסדר. יש פה 104 איש בזום, 104 איש, יותר, 105, וכששני אנשים ומעלה מדברים במליאה, זה נשמע כמו שוק, אנחנו לא מבינים אף מילה, אז בקשה, גם כשאתם מדברים ביניכם הערות ביניים, זה מפרע לזום. אז אנא מכם, כי אני רואה שאנשים מתחילים לפרוש. אז תודה.

דובר : תודה על ההערה, ואני קורא לכל הפורום לשמור על סדר.

שלומית פלוטקין : זאת ההזדמנות להגיד, (ל.מ) בנוכחות כולם, מי שרוצה יגיע, הזום (ל.מ).

דובר : יש כאלה שגרים (ל.מ) מפה.

דובר : אתם יכולים להיות גם,

דוברת : אתם יכולים להיות.

דובר : זה מפריע, ואנחנו נשתדל זכות דיבור. שמעיה, זכות דיבור.

דובר : הינה, המיקרופון מגיע אליך.

שמעיה אליהו : אני שמעיה, (ל.מ). אני שואל שאלה אחרת, תחשבו על זה, כל הדיון הזה, עם כל הכבוד, אנחנו נגיע ל-00:00 ולא יהיו שום תוצאות. אנחנו התכנסנו עכשיו, הערב, אני הבנתי, בשביל דבר אחד פשוט. התכנסנו לקבוע איפה הילדים ילמדו בשנה הבאה. אנחנו (ל.מ) שש שעות פה, זה אומר במרחבים, זה אומר באשקלון, זה אומר באילת. כל זמן שאנחנו לא יודעים, לא החלטנו, איפה ילמדו ואיפה ילמדו, מה הטעם להגיד מה (ל.מ), מה מה מה הויכוח? אנחנו לא יודעים לאן אנחנו הולכים. מתווכחים לאן, מי יבוא, מי לא יבוא. לא יודעים לאן לבוא. (ל.מ), אנשים לא יודעים לאן לפנות. לאיזה בית ספר יהיו.

דוברת : הוא צודק.

דוברת : צודק ב-100%.

שמעיה אליהו : (ל.מ) לא יודע עוד. יהיה החלטה, גורפת, חד משמעית, איפה אנחנו ממקמים את הילדים שלנו בעוד חודשיים, ואז אנחנו נתווכח. מי בא, מי לא בא, מי לא יבוא, מי, מה, אני לא מבין מה כל הויכוח.

גדי ירקוני : שמעיה, אנחנו, לשאלתך, אנחנו נצמדים לסקר היום, כפי שנקבע על ידי המליאה, קביעת הסעיף הבא זה בדיוק למה שאתה מתכוון, והסעיף כנראה המשמעותי, אבל זכות הדיבור ניתנת לכל אחד, ולכן, כל אחד יגיד לחברי המליאה מה דעתו. רק תציג את עצמך, כי אנשים לא כולם (ל.מ) שלמה גליקסר : שלמה, מקיבוץ גבולות. חברים וחברות, עד היום, מאז שחלק מהתושבים יכלו לחזור, חזרו עם הילדים, נפתח בגבולות בית הספר היסודי ובית ספר התיכון. בית ספר התיכון היה עד אמצע מרץ, ובאמצע מרץ עבר ליבולי הבשור. אבל אני רוצה להתייחס כרגע לבית ספר היסודי, ולהוסיף אחרי זה לתיכון. קיבוץ גבולות מוכן להמשיך ולתת את התנאים שהילדים בבית ספר יסודי יהיו שם. את כל מה שצריך. במקום יש תשתיות, יש כל מה שצריך, יש את התנאים, וצריך אולי לשפר חלק מהדברים, אבל להשאיר את בית הספר היסודי בגבולות.

דוברת : שלמה,

שלמה גליקסר : מצד שני,

דובר : אני מבקש לא להתפרץ.

שלמה גליקסר : מצד שני, גם בית ספר התיכון שהיה, אם רוצים לשים את כולם במקום אחד, יש מקום להקים במבנים ניידיים, או משהו דומה, בגבולות יש מקום לדברים האלה, קיבוץ (ל.מ).

גדי ירקוני : שלמה, סליחה שאני מקצר וקוטע אותך, זה בדיוק הסעיף הבא.

שלמה גליקסר : רגע, מילה אחת,

גדי ירקוני : אנחנו כרגע, זה לא הנושא.

שלמה גליקסר : (ל.מ) כל הזמן. איפה הילדים יהיו? פה במרחבים זה מה שקורה. אז אני אומר, קיבוץ גבולות מציע, שבית הספר היסודי ימשיך להיות בקיבוץ גבולות, (ל.מ) לשחרר, אז לשחרר את מה שצריך, אבל הוא מוכן גם לקלוט, שבית ספר התיכון יהיה בקיבוץ גבולות. אני יודע מהורים אחרים, שביבולי הבשור הנושא הוא לא פשוט שם, כרגע, גם מבחינה ביטחונית, מכל הבחינות שם. גדי ירקוני : תודה רבה, שלמה.

שלמה גליקסר : התשתיות, התשתיות ישנן, ואפשר להקים ולעשות את זה מהיום למחר. לא לאתמול. למחר.

גדי ירקוני : תודה רבה שלמה, ודני (ל.מ).

דני ברזילי : העברה בבקשה, בתשובה לשמעיה, יש פה באמת, לכולנו, זה עניין של ביצה ותרנגולת. מפני שכדי להחליט מה נכון, אנחנו צריכים לדעת מה אנשים רוצים, ומה הציפיות שלהם, ומה הפחדים שלהם, התחושות. זה חומר בסיסי של לקבל החלטה. מצד שני, אנשים, אחרי שנחליט, ינהלו את ההחלטות שלהם בהתאם למה שאנחנו נחליט. אז זה גם זה וגם זה, אי אפשר להגיד שבוא נחליט וזהו. צריכים להחליט לפי מה שאנשים רוצים, אבל אנשים יפעלו גם בהתאם למה שאנחנו נחליט. וזה אחד קשור בשני. בבקשה, מנעמי ומאחרים, מוסרים פה מידעים שעכשיו אנחנו, אני קצת אני מבולבל, כל מיני הסכמות, וכל מיני שיחות, וכל מיני הבטחות שהיו, שאני לא, לא רק אני, אחרים גם מבולבלים. אני מאמין לך, שאם שי חג'ג' אמר לך אין לי מקום לאף אחד, אמר לך, אז

כנראה זה נכון, אז אני לוקח מנעמי, אני לא יודע על סמך מה הדברים האלה מגיעים לפה, זה רק מבלבל את הקהל.
גדי ירקוני : לכן אני מאמץ בחום את האמירות שלך,

החלטה מספר 4:

5. למליאה יוצגו אלטרנטיבות למיקום קריית החינוך בשנת הלימודים 2024-2025. מועד אחרון להצגת התכנית - 1.6.2024. מיקום קריית החינוך יקבע על ידי המליאה בהצבעה כחוק.

גדי ירקוני : אבל אנחנו (ל.מ) לנושא העיקרי, שיש עליו הרבה יותר מה להרחיב, ואנחנו נעבור להחלטה מספר 4. למליאה התייצבו (ל.מ) למיקום קרית החינוך בשנת הלימודים 2024-25, ומיקום (ל.מ) יקבע על ידי המליאה, בהצבעה (ל.מ).
מזל ערוסי : אני רוצה, יכול להיות שתוכל (ל.מ) עמיחי, בסדר?
דובר : אולי ניתן לעמיחי ברשותך?
מזל ערוסי : בקשה.

עמיחי: טוב, אז באמת להגיד כמי שהמון זמן במערכת החינוך, שגם הדיון הזה הוא מאוד מאוד חשוב לנו הסעיף הזה, מאוד מאוד חשוב לנו. דבר ראשון, להגיד תודה לחברי המליאה שהגיעו לסיוור, להיות איתנו, ולראות איך זה נראה בשטח, כי אני בטוח שזה העמיס אתכם בעוד ועוד נתונים, לראות איפה, אנחנו כבר מנהלים, איפה הצוותים עובדים, ולקבל ביחד את ההחלטות. כפתיחה לנושא הזה, אני, חשוב לי להגיד, שאנחנו מבקשים ממערכת חינוך ודאות. אנחנו מבקשים ודאות, בשביל שנוכל לעבוד, וגם יש שאלה שמעסיקה אותנו הרבה מאוד בתקופה הזאת, מפני מי אנחנו חייבים לתת דין וחשבון. מול מי האחריות שלנו. ובוא נאמר שאנחנו אחראים מול כלל קהילת אשכול, שבכל מפגש שאנחנו נמצאים אומרים תגידו לנו מה קורה. גם אם נסכים עם זה וגם לא נסכים עם זה, לפחות נקבל החלטה. אז זה אחד. אמרו לנו שאנחנו מחוייבים מול כלל קהילת החינוך של אשכול, שזה המורים שלנו, שגם הם מבקשים ודאות גם בחייהם האישיים. יותר חשוב לי להוסיף, שלפעמים יש לנו הרגשה, לא הפורום הזה, אבל לפעמים פורומים אחרים שוכחים, אנחנו מחוייבים מול ילדים שלנו, וגם מול הילדים, שהם יהיו, והנערים שהם יהיו בעוד 10 שנים. האם הם ידעו לקרוא ולכתוב, זה אנחנו מחוייבים. האם הם ידעו לקרוא ולכתוב עד סוף כיתה ב', כי זה מה שצריך להיות. האם כשהם יגשו לאוניברסיטאות, הם יוכלו לעבוד כתף אל כתף? אני מצטער, אבל זה, זה חשוב. כתף אל כתף, מול אנשים ממקומות אחרים, ואם כשהם יגשו לפסיכוטכני במקומות העבודה, אז זה האחריות שלנו. אני רוצה שידברו פה אנשי המקצוע, לפני שאנחנו מגיעים לנושא. אז אני מזמין את פדרו, כנציג צוות מטה הבשור. (ל.מ) כנציגת הנהלת היסודי. כדי להציג את הדעה של אנשי הצוות, הדעה המקצועית שלהם.

פדרו : ערב טוב לכולם, למי שלא מכיר אותי, אני פדרו, חבר קיבוץ תל יצחק. מ-1984 במערכת החינוך של המועצה. הייתי מורה ומחנך במעלה הבשור, הייתי מנהל של המוסד החינוכי. ובשנים האחרונות, אני מורה בנופי הבשור. הגעתי לגיל 67, אני אמור לצאת לפנסיה עוד 24 ימים, שיש לי יומהולדת, אבל לאור הבקשה והבטחה שלי למנהל הקודם, דוד, ולמנהל הנוכחי, רמי, ולמנהל הועדה, אני (ל.מ), ולמרות שאני אחרי התקף לב עם שלושה צינטורים, הסכמתי לעבוד, אם לא שנה, שנתיים, עד שהמערכת תתייצב. (ל.מ), אני מתנצל מראש, שייתכן מאוד אני הולך להגיד דברים שאתם לא תאהבו. אבל אני אגיד לכם מה לא אהבתי עד עכשיו. אף אחד לא התייחס על ערכים, אף אחד לא התייחס על פדגוגיה. אף אחד לא התייחס, דוברת : (ל.מ).

פדרו : שמעתי עד עכשיו.

דובר : פדרו, תמשיך.

פדרו : אף אחד לא מתייחס על (ל.מ). מה-1 לספטמבר עד היום, עברנו חמישה בתי ספר. קטסטרופה חינוכית, גם אם אנחנו רוצים לייפה. לימדנו בגבולות, שלמרות ששלמה גליקסר יכול להציע מה שיכול להציע, בלתי אפשרי ללמד שם. לא באוהלים, לא בכיתות, שכיתה אחת צמודה

לכיתה השניה. לא כשאין תנאים. אי אפשר ללמד בכיתות בלי דלתות. ואני מבקש ממכם, גם אם הדברים לא ישמעו כל כך טוב לאזנכם, שלקחת בחשבון גם ההיבט החינוכי, גם ההיבט הערכי, וגם ההיבט הפדגוגי, כי זה הילדים שלכם. הילדים שלי כבר סיימו מזמן. אבל זה הילדים שלכם. צוות נופי הבשור, לאחר שבמשך כל התקופה הזאת, המורים, אף אחד לא בא לשאול אותם. אנחנו, לפני שבועיים, ביקשנו מראש המועצה (ל.מ) עמיחי, שלפחות מישהו ישמע אותנו. אחר כך אתם תחליטו מה שאתם חושבים להחליט. אבל לפחות לשמוע את אנשי מקצוע במקום. אפשר להמשיך? דוברת : כן, אתה יכול להמשיך, אני מחזקת את הדברים.

פדרו : תודה. כי אנחנו אחראים על התהליך החינוכי של הילדים שלכם. ויש תנאים אובייקטיביים, שלא מאפשרים לנו לנהל תהליך חינוכי פדגוגי וערכי, וזה מה שחשוב לילדים. צוות נופי הבשור, (ל.מ) בצוות עצמו, ביקשנו מעמיחי להיות שותף בשיחה, ומה שאני הולך להציג, את הצעת רוב צוות נופי הבשור.

שלומית פלוטקין : עשיתם הצבעה?
דוברת : כן.

פדרו : כן. ואני אומר, (ל.מ), ואם אתם רוצים עובדות, מתוך 84 מורים שהשתתפו בסקר (ל.מ), 4 מורים הצביעו עבור צאלים, 4 מורים הצביעו עבור גבולות, וכל היתר, בעשרות, שאני אגיד עוד מעט, הצביעו לנופי הבשור.

דוברת : מספר?

פדרו : צוות המורים, יבולי הבשור, סליחה.

דובר : סליחה, אני מבקש לתת לו לדבר.

פדרו : 4 יבולי הבשור, 4 שמעתי (ל.מ), ו-4 (ל.מ). אנחנו רואים חשיבות רבה להיבט החינוכי ולהיבט הפדגוגי. ולכן, המחשבה שלנו, לא ההצעה, ולא, המחשבה שלנו היא שהמקום היחיד, נכון לרגע זה, שיכול לתת תשובות לכל המענים שלנו כמורים חשובים, זה הקביעה נופי הבשור, ליד מגן, ליד המועצה. אבל, קצת סבלנות, גם אם זה לא,

דוברת : אמרתי שאתה צודק.

דובר : (ל.מ), לא לדבר.

פדרו : אבל אנחנו לא מוכנים לשתף פעולה כל עוד המצב הביטחוני לא יהיה ברור. שמענו דברים מגוחכים, שדנים על כך ש-4,6 חיילים יסתובבו. לא, לא לזה אנחנו מדברים. אנחנו רוצים לקיים תהליך חינוכי, אבל רוצים לקיים אותו כשלכולנו, לא רק לילדים שלכם, אלא לנו כמורים, תהיה ביטחון. במאמר מוסגר ובאופן אישי, כדי שלא תבינו אותי לא נכון, אני חבר קיבוץ תל יצחק. אשתי ואני לא מוכנים לחזור לקיבוץ, אחרי ששתי חוליות נכנסו אלינו הביתה, ובמזל לא הרגו אותנו, עד שלא תהיה תשובה ביטחונית. אז כמו שאני חושב כלפי עצמי, אני חושב, אנחנו חושבים, כלפי הילדים שלנו. נקודה שניה, אנחנו מבקשים, אל תובילו אותנו לנהל תהליך חינוכי במקומות שהם לא ראויים לחינוך. עשינו זאת השנה, כי לא הייתה ברירה. עשינו זאת השנה, כי זה היה מצב שאי אפשר היה להגיד לא. אבל לא נעשה את זה פעם נוספת. תודה רבה על ההקשבה שלכם.

דוברת : לא, אז מה אתה מציע?

דובר : אני מבקש, אני מבקש, אני מבקש, (ל.מ). אני מבקש.

דוברת : אבל מה הוא אומר?

דובר : אני מבקש,

פדרו : אני לא מציע פתרונות, לומר את עמדת המורים.

דובר : אני מבקש לתת לישיבה להתקדם. כן.

פדרו : חברים יקרים, עוד מעט עבר חודש (ל.מ), והיא תגיד את הדברים. אנחנו לא רשאים להצביע.

דוברת : להציע, להציע, לא להצביע.

פדרו : אנחנו לא חלק מהמליאה. אנחנו לא יכולים לבקש היום (ל.מ) מהצבא, שהוא יגיד לנו מה יהיה המצב ב-1 לספטמבר. אנחנו רק רוצים להסביר, אנחנו רק רוצים,

דוברת : כולם רוצים ודאות, זה,

פדרו : אם היה לי תשובות, אז הייתי, אז בבקשה, תבינו אותי נכון, המקום היחיד, אני מדבר בשם המורים של התיכון, לא מתייחס לבתי ספר יסודי, אנחנו רואים בנופי הבשור את המקום האידיאלי כדי לנהל (ל.מ), שיהיה לנו ביטחון. זאת ההצעה שלנו, שחור על גבי לבן. אל, אל תכניסו אותנו למקום שאנחנו לא רוצים להיות, ותשימו אותנו בכל מיני מקומות שאין שום קשר למקום לבין לנהל תהליך חינוכי.

נועם גל : מזל, לפני, אמרת פה שאת רוצה להגיד משהו?

רונית בן רומנו : נועם, אני מצביעה כבר המון זמן בזום, אני אשמח גם שתתנו לי להתייחס.

נועם גל : יש מישהו בחברי המליאה שרוצה להתייחס?

רונית בן רומנו : כן, אני מנסה כבר הרבה זמן.

מזל ערוסי : (ל.מ), ואני רוצה להתייחס.

רונית בן רומנו : אני יכולה לדבר?

דוברת : רונית מדברת.

מזל ערוסי : אני קיבלתי את זכות הדיבור.

דוברת : אה, סליחה.

דוברת : אז תגיד לה שתי דקות.

מזל ערוסי : אז לזום אני מזל ערוסי, מעין הבשור. עברתי על כל החומר, באמת, כל הכבוד למי שהכין והביא לנו תמונה כל כך מפורטת, ובכל זאת, יש לנו עוררין על דברים כאלה או אחרים. אז הדבר הראשון, אני, אתמול היה ביקור, והיה ביקור מצויין, פקח את עינינו, לראות באמת מה, מה אפשרות הלמידה. מדברים על פדגוגיה, איזה פדגוגיה אפשר לעשות בגבולות? אנשים. איזה פדגוגיה אפשר לעשות במירוף הזה? בגבולות, ובכיתה של 12 מטרים מרובעים, עם מזגן שעומד, לא צד כזה עומד בצד, ואיזה שתי מורות שתופסות רבע כיתה. אז באמת. אני לא מבינה על מה אנחנו מדברים. אז אם מדברים על חלופה, צריך להביא את החלופה עם כל מה שצריך, שיהיה שם, מתאים לילדים שלנו. הילדים שלנו לא סוג ב', הם צריכים ללמוד כמו כל ילד במדינת ישראל. עבר מה שעבר, והיום התפקיד שלנו לתת להם, לילדים האלה, לא רק מה שצריך, אלא אקסטרא. גם בהיבט הרגשי חברתי, וגם בהחלט בהיבט הלימודי. לא ניתנה שום חלופה למשל על תיכון. הוצעה הצגעה של התיכון, ולא ניתנה שום חלופה אחרת. מי מבטיח שב-1.9 נקבל אישור לחזור? והיה ולא, נעמוד בפני שוקת שבורה? לכל דבר צריך שתהיה איזשהי תוכנית מגירה, ומה אנחנו עושים. הדבר השני, האמנם חזרה לקריה, אין שם חסרונות, שמתם לב? יש הכל, רשום על כל דבר, סליחה, על כל דבר יש חסרונות, תסתכלו על הטבלאות. הטבלה על בתי הספר בקריה ריק, הכל נפלא, ורוד. לא (ל.מ), שום דבר לא, לא יודעת.

דוברת : הדבר הקריטי לא רשום שם.

מזל ערוסי : אני יכולה לדבר לפחות אחרי הסיוט של אתמול. בית ספר שדות צמוד מאוד לגדר של בית הספר. אז הוא בא למלון, עוד אני הייתי חברה בועדת ה(ל.מ) לפני שהודם בית הספר. דיברנו

אז על הזזת התחנות, (ל.מ) כמו שהיא נקראת,

דוברת : נכון, לצד השני.

מזל ערוסי : לכיוון השני של המועצה.

דוברת : נכון, והייתה התנגדות נחרצת.

מזל ערוסי : זה לא התקבל, כנראה לא התאים לאדריכל, כי אינני, אני לא רואה את הסיבה שלא. גם אף אחד לא נתן לי תשובה למה לא. (ל.מ) במיקום שלה היום, גם אם שישים, כמה מטרים אמרת נועם?

נועם גל : על שישה מטר, שורה.

מזל ערוסי : 500 מטר של חומה, בגובה 6 מטרים. באמת באמת יופי של חומה. ושתי יחידות צבאיות שיוקמו שם, הכל טוב ונעים,

דובר : אני מבקש, אין להפריע לזכות הדיבור.

מזל ערוסי : זה עדיין לא מבטיח לנו את התחושת ביטחון, והביטחון שאנחנו, כהורים, רוצים ומבקשים לילדים שלנו. הנושא של תקציבים. יש שם תקציבים עם סכומים על גבי סכומים,

דובר : מזל, סליחה שאני קוטע אותך. אנחנו עוד לא הגענו, זה, כל ההערות שלך הן באמת הערות מאוד חשובות,

מזל ערוסי : אבל הטבלאות, לפני שנתחיל לבנות.

דובר : אבל עוד לא הגענו לזה. עוד לא הגענו לזה.

מזל ערוסי : אז במה אתה רוצה לדון עכשיו?

דובר : אני קודם כל רוצה (ל.מ) ולציין, (ל.מ).

מזל ערוסי : אז אני רק אציין כן? אז אני רק אציין בעצם, (ל.מ) ביובלי הבשור, לא יבולי אגב, קוראים לזה יובלי הבשור, זה השם שאנחנו, ההורים והילדים ואני יחד איתם קבענו אז, לפני 20 שנה. גם ביובלי הבשור, ששופץ ונראה נפלא, ולא חוכמה, יש לי סנטימנטים לבית הספר הזה, אי אפשר לתת לנוער ללמוד שם. אי אפשר. אי אפשר. אין שם לא מעבדות, ולא ספרייה, ולא שום דבר שיכול לתת מענה לרמה שאנחנו מבקשים.

דובר : את חוזרת לחלופות. בואי נמשיך לפי הסדר שאנחנו מבקשים, לתת לנציגי המורים לטפל. ברשותך, נעמי, נעמי, אם אנחנו רוצים, אם את רוצה לדבר, אל תפריעי.

נועם גל : תציגי קודם כל את הנושא, אל תיתן לאף אחד עכשיו את זכות הדיבור, שאנשי מקצוע יציגו, (ל.מ) עמיחי.

דובר : זה מה שאני מנסה, אז אם אתם רוצים אנחנו יכולים להמשיך ככה, או, אז כולם, אנחנו נמשיך, אני מבקש.

דוברת : תוספת מאוד קצרה,

דובר : סליחה, שניה, ציפי.

ציפי : היה פה קצין מפיקוד העורף, אמרנו לו שיבוא (ל.מ),

נועם גל : ציפי, עוד מעט, אנחנו כרגע רוצים להתקדם בסדר היום. יהיה את כל מרווח התשובות מהשאלות. יהיה את כל הזה, אבל בוא ננסה להתקדם. עוד לא הגענו להתחיל לדון בחלופות.

הדר : תוספת מאוד קטנה, פדרו אמר את כל הדברים, אני רק רוצה לתת איזשהו הקשר. אנחנו, זה לא רק שהצבענו כולנו שאנחנו רוצים בנופי הבשור, ולא רק אמרנו שאל תתנו לנו ללמד במקומות אחרים, אנחנו החלטנו, אנחנו לא נמלמד במקומות אחרים. בשום צורה, בשום אופן, לא נלמד בשום בית ספר שהוא לא נופי עשור, שוב, לאור הדברים שאמר פדרו, כמובן שאנחנו לא נתעלם, נושא הביטחון הוא כמובן יהיה הדבר המכריע, אבל אנחנו לא נלמד בשום מקום זמני, לא, סליחה, סליחה,

דובר : אני מבקש, אני מבקש,

הדר : אנחנו, כמו שאמר פדרו, השנה הזו לימדנו בכל מקום שבו התבקשנו ללמד,

דובר : אני מבקש, אני מבקש מהאורחים. אני מבקש פה יפה מתמיד, אנחנו רוצים להמשיך,

הדר : שנייה, אני רוצה, אני רוצה להסביר את דבריי, כי זה משתמע שזה איום. אין פה באמת איום, אני רוצה להגיד,

נועם גל : אני מבקש מהאורחים, ואנחנו נאלץ להציג לה גם, המליאה צריכה לקבל החלטות מאוד מאוד חשובות,

הדר : חשוב מאוד להגיד, באמת, שהמקום המועדף עלינו כמובן, בקהילת החינוך בנופי הבשור, משום שזה באמת מקום שמקיים את התנאים האידיאליים, אופטימליים, והטובים ביותר לכל הילדים שלנו, בבחינת כל המענים, כפי בציין פדרו. והללכת וללמד עכשיו בכל מקום אחר, שהוא לא נותן את המענה, כמו שאמרה מזל, בכל מקום אחר, כמו גבולות, כמו יובלי הבשור, שלא נותנים את המענים, זה מבחינת דבר שהוא לא אפשרי. זה הכל. וכמובן שהביטחון זה הדבר החשוב ביותר. זה הכל.

נועם גל : אני מבקש, אני מבקש,

דובר : משפט אחד, משפט אחד.

דוברת : בלי ביטחון, שיגדירו רגע מזה ביטחון, יכול להיות שיש הסכמה. אם יש שלום עולמי, סבבה. לא, אבל הם מגדירים את זה, הרבה זה (ל.מ).

דובר : אנחנו ניגע גם בנושא הביטחון, זה מופיע בסדר התוכנית. בוא נתקדם, רק שנוכל להגיע ללב הדיון.

פדרו : אני רק מבקש משפט אחד אחרון. אני מבקש,

דובר : אני מבקש,

דוברת : את רוצה שאני ארדים את ארז ואז אותך? את רוצה להמשיך עוד קצת? אוקיי, אבל את צריכה להתקלח, אני לא חושבת,

דוברת : להשתיק את הזום בבקשה. יש מישהו שמדבר.

פדרו : אני רק מבקש, אנחנו, לא מאיים, מאיימים. זה לא, בבקשה, זה לא איום. אנחנו גם לא חלק מהמועצה בהצבעה. אנחנו לא מדברים, אנחנו לא באים ומעצבים, ואנחנו גם לא יכולים להשפיע. עד היום לא שמעו אותנו. אנחנו צריכים על עצמנו, לקחת את כל הנטל, של ההחלטות שלכם. אז תקשיבו גם אותנו, גם אם אתם לא מסכימים איתנו. אנחנו אלה שיהיו צריכים להוציא לפועל את ההחלטות שלכם. אנחנו מכבדים כל עניין. ביקשנו להציג את מה שאנחנו חושבים. אתם תעשו מזה מה שאתם חושבים לנכון, ואנחנו נלך כדי לא להפריע, כי את שלנו אמרנו, ושיהיה לכולנו בהצלחה, במיוחד לילדים ולתלמידים שלנו.

גדי ירקוני : תודה פדרו, תודה פדרו. אני מבקש, אני מבקש לא להתנהל דו שיח עכשיו, עכשיו דנה תדבר בשם הצוות.

דובר : תן לדנה.

גדי ירקוני : למה לקחת לדנה את המיקרופון? דנה, לקחו לך את המיקרופון.

נועם גל : תודה, בקשה דנה.

דנה: טוב. שלום, אני דנה, מנהלת (ל.מ) אשכול, (ל.מ) יסודי בקריה. והיום מנהלת בית הספר גבולות. אנחנו ב-4.2 פתחנו גבולות, (ל.מ) המשפחות שבחרו לחזור לאשכול. הבנו, כמו שהבנו, מראשית המלחמה, שאנשי החינוך הם היו בין הראשונים להתגיי בעבור הילדים והמשפחות, ותוך שבוע, אני חושבת, בתשתית פיזית מאוד מאוד מאתגרת, רחוקה מלהיות התשתית שאנחנו רגילים לעבוד בה. פתחנו את המרחב. (ל.מ) בהתחלה, וזה מה שאמרנו. התשתית הקיימת, במבנים הקיימים בגבולות, זו תשתית שיכולה להכיל, במקסימום במקסימום, אם נמתח את השמיכה מכל הכיוונים, ל-220 ילדים. ואנחנו, כמו אנשי חינוך שלא שאיר אף ילד בבית, המשכנו לקלוט את הילדים שיגיעו לכאן, והיום אנחנו עם 420 ילדים באותם מבנים. תשתית מאוד מאוד מאתגרת, שבסופו של דבר, זה לא שילד צריך רק כיתת אם. הוא צריך גם מרחבים נוספים, שיאפשרו לו גם את הרווחה הרגשית בנדרשת לו, וכל המרחבים שיכולים לקבל בהם את הטיפולים הרגשיים, את כל מגרשי הספורט. לא רק, גם מקורים בימים חמים. כל המעבדות שבכלל לא לדבר. חדרי אומנות, אין. אנחנו באוהל. ועדיין, ועדיין, קמים כל בוקר, כדי לעשות את העבודה החינוכית שלנו, המשמעותית. ויש לי, אני מצדיעה לאנשי החינוך, שקמים בכל בוקר ועושים את הבלתי אפשרי לאפשרי. ואני גם בהערכה עצומה לילדים שלנו, שמגיעים בכל בוקר, אחרי לילות שהם לא ישנים. וגם להורים, שיש להם אמון בסופו של דבר, ושולחים את הילדים אלינו, אל המרחב, אל המרחב החינוכי. אנחנו בתחילתה של היערכות לשנה הבאה. השנה הבאה לא צריכה להיראות, בהיערכות ובתהליכים, כמו השנה הנוכחית. יש לנו אחריות עצומה לתת לילדים את החינוך האיכותי ביותר. אבל לא רק לילדים, גם לצוותים. גם הצוותים צריכים את התנאים הבסיסיים, שמאפשרים להם את הרווחה הבסיסית. כי אם הם לא ירגישו במקום שיש להם רווחה, הם לא יוכלו להחזיק את הילדים באופן שהם ראויים לו. עכשיו, תבינו, בגבולות אין לנו חדר מורים. אין דבר כזה.

דובר : אז שהמועצה תבנה לכם!

דנה: רגע. רגע.

נועם גל : אני מבקש לא להפריע.

דנה : רגע. אבל אני לא מתווכחת פה. לא, אני לא מתווכחת, אני גם לא מאמינה בעניין של פינג פונג בשאלות ותשובות. אני פשוט,

דוברת : אנחנו בעדכם, אנחנו,

דנה : אני לא אומרת מי בעד ומי נגד, אני מציגה, אני מציגה בשמי ובשם המנהלות, וצוותי החינוך, את הדברים. אחר כך, מה שתתקבל, ההחלטה תתקבל. אנחנו אנשי החינוך, נמשיך להתגייס ולעשות את המשימה החינוכית שלנו בצורה הטובה ביותר. אבל כשתתקבל ההחלטה, היא צריכה לקחת מספר עקרונות שאי אפשר להתעלם מהם. והדבר הראשון, זה הנושא של המוגנות, ותראו,

אני נמצאת עכשיו בגבולות, באחריות על 420 ילדים, כשאין גדר מסביב, יש הרבה מאוד גורמים זרים שנמצאים בתוך שטח הקיבוץ. דוברת : בלי לדעת מה העקרונות שאת מדברת, העקרונות האלה היו צריכים להיות פה לפני שהקימו את גבולות.

נועם גל : אני מבקש מאוד, דנה: זה אחריות על המוגנות של הילדים, היא צריכה להיות שיקול מאוד מאוד מרכזי באיך תראה השנה הבאה. איך יראו בתי הספר שבהם אנחנו נהייה. הדבר הנוסף זה הנושא של הרציפות, רציפות של תהליכים. אנחנו חייבים לייצר כאן תהליכים ארוכים ועמוקים. הם לא יכולים להיות ולהתקיים בתשתיות ארעיות. הילדים חווים ארעיות, מבחינתם, סליחה, מבחינתם התשתית הזאת זה לא בית הספר שלהם. היכולת שלהם להתמסר ולקבל את כל מה שאנחנו רוצים לתת להם, היא מוגבלת מאוד. ולכן, כדי שתהיה רציפות של תהליכים עמוקים, איכותיים, ולא רק כדי שנסמך וי שעשינו אותם, צריך לקחת את זה בחשבון. הדבר הנוסף הוא, ודיברנו על איכות התשתית הפיזית, ויש לה משמעות גדולה מאוד באיכות התהליכים הפדגוגיים. רוצים תוכניות, אנחנו כבר בבנייה של תוכניות, אנחנו אלופים בלבנות תוכניות. זו לא הבעיה. אבל אופי התוכניות נשענות על איפה יהיו בתי הספר, מה תהיה התשתית הפיזית. וזה משהו שהוא מאוד מאוד משמעותי. ודיברנו על הרווחה של הצוותים, והרווחה של התלמידים. אנחנו רוצים, כן, אנחנו רוצים שתהיה לכידות של קהילות, ולכידות של צוותים. הצוותים שלנו רוצים להיות ביחד. לנו חשוב שהצוותים שלנו ישארו יחד. עכשיו, הרבה פעמים אני נשאלת, רגע אבל הילדים פגשו כל כך הרבה מורים, והרבה ילדים, אז איפה המקום של בתי הספר האורגניים שלנו. נכון, בתוך כל המצב הקשה שחווינו, יצאו גם לנו, בחלקים החינוכיים, דברים טובים. שיכולנו לפגוש ילדים מקהילות שונות, משלושה בתי ספר, צוותים, מורים שפגשנו ככה על השביל. אז אני לא יודעת אם אנחנו, הנכון לחזור, כבר יש משמעות לבתי הספר האורגני, אני לא יודעת, אבל נוכל, בסופו של דבר, ניקח בשיקול המרכזי, שאנחנו כן רוצים לשמור על לכידות של קהילות ושל צוותים. עכשיו, אם יש משהו, ולגבי, קרית החינוך, כן, יש לנו קרית חינוך, אני מאוד, מה לעשות, אני מאוד אוהבת את קרית החינוך, אני מאוד אוהבת את בית הספר, דוברת : אפשר (ל.מ) דנה? באמת. אני רק שואלת.

דנה : רגע, רגע. נועם גל : אני מבקש לא להיכנס, דנה : ועדיין אני, ועדיין אני לא מתווכחת עם חשש ופחד, זה לא המקום שלי. אני יכולה להבין אותו. אני יכולה כן לומר, שבכל תהליכי ההיערכות שלנו אנחנו לא נתפשר על רכיבי הביטחון, ונוודא שתהיה לנו, לנו ולילדים ולצוותים, את המוגנות הנדרשת. אני לא, אני לא אשת צבא, אני אשת חינוך. אני יודעת לעסוק הכי טוב בחינוך. אבל אני כן יודעת מה אנחנו צריכים כדי שנרגיש בטוחים, ונוכל להעביר את תחושת הביטחון הזו גם לילדים וגם להורים, ששולחים את הילדים אלינו, כי לנו חשוב לשמור על הילדים, ולהחזיר אותם בכל יום, בריאים ושלמים, אל הבית, אל המשפחה. אז אני, אם יש משהו שאני כן רוצה להגיד, לסיום, ואנחנו בעצם, אנחנו לא בתוך תהליך קבלת ההחלטה, אבל אני כן רוצה להגיד, אנחנו לא יכולים לחכות ולהיערך לאוגוסט, אתם רוצים לילדים שלכם את החינוך האיכותי ביותר. כדי שהוא יקרה, אנחנו רצינו, דוברת : רוצים ביטחון. אנחנו רוצים שישארו לנו ילדים.

נועם גל : אני מבקש. דוברת : זה לא קשור בכלל. דנה : בעיניך לא, בעיני כן. וזה בסדר שלא מסכימים. אני פשוט אומרת שאנחנו רוצים שתתקבל ההחלטה, שתקבל ההחלטה, כדי שכולנו תהיה ודאות, ונוכל לצאת לדרך ולעשות מה שאנחנו יודעים לעשות, בצורה הטובה ביותר. תודה רבה. נועם גל : תודה רבה דנה. אני חושב שאנחנו (ל.מ) להצגת החלופות.

דוברת : אפשר להתייחס? נועם גל : אחד אחד. דוברת : (ל.מ) לדבר, נועם.

דוברת : רגע, רונית רוצה לדבר.
רונית בן רומנו : אני אשמח לדבר, זה לא יקח לי יותר מחצי דקה, אבל אני אשמח לדבר.
נועם גל : רונית. רונית יש לך זכות דיבור מקלף של דיבור קודם, ואחרי זה, ואחרי זה שלמה, ואני מבקש, מבקש בתמציתות. אוקיי, אני מבקש, תראו, אנחנו עוד לא הגענו לעצם העניין. (ל.מ) את יודעת מה אני אחטוף מנעמי? לא, אני מבקש.
רונית בן רומנו : אני יכולה לדבר? נורא קשה להבין אתכם.
דובר : למה אתה פותח דיון עוד לפני שהם סיימו את ה(ל.מ)?
דוברת : שאלתי שאלה, ואמרתם אחרי, של כל ההצגה. אז אני מבקשת.
דוברת : את רוצה רגע לתת לרונית, כי היא אמרה ש(ל.מ).
נועם גל : תשמעו, אני מאוד מבקש, אנחנו, אומרים לנו לגמור את העניין. אז בבקשה. אז בואו נתקדם. מי, אני לא רואה פשוט, (ל.מ) בזום. אוקיי, רונית, בקשה, רק אני מבקש, אני מבקש, רונית בן רומנו : חצי דקה. ממש חצי דקה. קודם כל, אני רוצה להגיד ולהביע את הערכתי לכל הצוות החינוכי. אני חושבת שהם עושים מעל ומעבר. כמו שאני רואה את התמונה, ואני אתאר את זה ממש בקצרה, אני חושבת שהתמונה זהה גם מצד ההורים, וגם מצד המורים. כולנו למעשה אומרים אותו דבר. כולנו אומרים: המקום האידיאלי זה הקריה החינוכית, ובית ספר נופי הבשור. אבל לצערי כרגע, אף אחד לא יכול להבטיח לנו את הביטחון. מצד שני, במקומות שאנחנו קיימים היום, לא בצורך ולא בגבולות, יש תשתית שיכולה להכיל את מה שאנחנו צריכים. ולכן, אני שוב אומרת, זה סוג, כמו שנאמר פה קודם, ביצה ותרנגולת. אנחנו צריכים היום לקבל החלטה, ולתת ודאות. להגדיר: אנחנו מחליטים כרגע על אלטרנטיבה. כי מה לעשות, צריך לתכנן את התוכניות מהיום. והאלטרנטיבה צריכה להיות טובה ואיכותית לילדים. וזה לא בושא להגיד, אנחנו היום מחליטים להקים בית ספר, לא יודעת מה, באיזור צאלים, וכולם מתכוונים לזה. שאם ביום, ב-1 לספטמבר, לא נהיה בטוחים במגן, יש לנו תוכנית ערוכה ומוכנה ומתאימה למה שהילדים צריכים. זה הכל.
דובר : בואו, אנחנו לא (ל.מ), אנחנו,
דובר : ומדברים ומדברים, אני מבקש, אנחנו נעבור,
רונית בן רומנו : כולם צריכים ודאות, ולהתארגן מראש. זה מה שאני אומרת.
דובר : עוברים כרגע להצגת חלופות, הצגת החלופות, ואחרי זה נחזור, כל אחד שיש לו את זכות הדיבור נחזור אליו, לפי הסדר שאפשר. תודה, בקשה, מיכאל. אני מבקש,

חלק ב': תיאור תהליך אסיפת החינוך

עמיחי : טוב, אנחנו מחלקים את הדיון לפי המיקוד שלו, כי הדיון הוא באמת מורכב ומרובה עצים. (ל.מ) לפשט אותו, וכן להגיע להחלטה. מחלקים אותו לחלק הראשון, בתי ספר יסודיים. אחר כך יהיה דיון בשאיפה החלטה על בית הספר התיכון. כן חשוב להזכיר במילה, אני לא אלאה בדברים, על התהליך שהוביל אותנו לחלופות. והתהליך הזה היה עם מעורבים, עם נציגים, שאת כלל היישובים שהגיעו, שזה (ל.מ) החינוך, חשוב לי להגיד שאנחנו גם אסיפת החינוך, אם יש פה אנשים מאסיפת החינוך, אסיפת החינוך יושבת פה (ל.מ) ועוד הרבה מאוד תחומים. אסיפת החינוך ניסחה את העקרונות של (ל.מ), מתן אפשרויות בחירה, שמירה על סולידריות מועצתית, איכות המענה החינוכי והלימודי, עם תשתית פיזית מותאמת ותומכת למידה, ותחושת ביטחון. זה השיקולים, ועוד מעט יהיה כאן השקף של החלופות. השיקולים לחלופות של היסודיים.
דובר : אפשר להעביר את כולם ל-mute בקשה?
דוברת : לא.

שלב 2 - קבלת התייחסויות של גורמי המקצוע על המלצות אסיפת החינוך וניסוח ההצעות למליאה :

חלק ג': התייחסויות לחלופות לבתי הספר היסודיים - ממלכתיים

1. התייחסות ביטחונית

2. התייחסות בנושא פדגוגיה וכוח אדם

3. התייחסות בנושא תשתיות

4. התייחסות בנושא תקציבים

חלק ד' - מיקום התיכון

1. התייחסות ביטחונית:

2. התייחסות פדגוגית:

3. התייחסות בנושא תקציבים

עמיחי: על ביטחון, פדגוגיה, כוח אדם, אחר כך נתעסק בתשתיות. ביטחון, אז אני נותן את הדיבור לנועם, נפנה את הדיבור לנועם, ואחר כך אני ממשיך על פדגוגיה ועל (ל.מ).
נועם גל: תודה. אתה יכול להראות לי (ל.מ) השקף? ישנם תנאים שהם בכלל לא תנאים שהם מוטלים בספק, זה תנאי לפתיחת שנתון לימודים מבחינתנו. זה שהצבא אומר שהמקום בטוח. קיבלנו את זה, ממש (ל.מ) חם מהתנור, זה הגוף לדעתי, השלישי שנותן לנו את זה, רגע רגע, כפי שאמרתי, זה כרגע הגיע, וזה, קיבלתי אחר הצהריים, מאלוף יוסי בכר, עכשיו מאלוף פיקוד דרום, ירון ינקלמן. התנאי הנוסף, זה שמשרד החינוך אומר שבטוח בטיחותי, דוברת: רגע, רגע, שנייה. קיבלת אישור מהאלופים, שבטוח לפתוח ב-1 לספטמבר? נועם גל: הם להערכת המצב בעת הזאת, דוברת: (ל.מ) לא רלוונטי.

נועם גל: אתם אומרים, כל, שמעתי מכל צוות המורים ומכולם, שההיבט האבטחתי, הביטחוני, הוא דומיננטי לקבלת ההחלטה. אין עניין ביטחוני. בחזרה לבית ספר מגן, (ל.מ) לכולם בשנת הלימודים (ל.מ). יש כאן עוד פתיח על ה-7 באוקטובר. והנדבך הנוסף, (ל.מ), הוא אמירה חד חד ערכית של משרד החינוך, (ל.מ) הדרישה (ל.מ) בטיחותי, נותן את זה באופן אוטומטי, על סמך האמירות של הצבא. עכשיו, אני ארחיב ככה להשכלה כללית. בוא תראה את השקף הבא. (ל.מ) שלנו, הרי לפניכם, נעשה זום אוטו להראות אילו כוחות ישנם בגזרתנו. בקיבוץ מגן יש, כפי שאתם רואים, כרגע, הכביש (ל.מ) מאוד מסוכן, לפני הפנייה לקיבוץ (ל.מ) שמאלה, (ל.מ) אני מדבר על בסיסים שבונים, ולא על מחנות רקע זמניים במסגרת (ל.מ). אני מדבר על התוכנית, של היערכות הצבא, שמתבצעת כרגע. אז יש לנו את רעים, (ל.מ) צוות מגן, יש לנו את צוות התערבות, פלוס מפל"ג שיריון, יש שם ארבעה טנקים. יש לנו,

דובר: נועם, נועם, סליחה שאני מתפרץ, פשוט שהתצ"א כבר שם. מגן מגן, ואני שומע גם מתושבי מגן, למה לא לשים אותו מערבית לבית ספר, דובר: רגע, תקשיב. אז אולי יש, תקשיב. דובר: אפילו בשביל להרגיע.

נועם גל: אז אני אומר, יש, אם היית נותן לי להשלים, דובר: (ל.מ), ואני יכול להגיד לך (ל.מ)

דובר: יש לנו מאות אנשים, ואתם מפריעים לי. אני מבקש מהקהל, אני מבקש מהקהל, אני רוצה להציג רגע לחברי המליאה, את הצבא, כפי שהוא נערך. יש לנו (ל.מ) פלוגתי, מפג"ד שיריון. יש לנו ארבעה טנקים. זה לא, עוד פעם, אני מדבר על מחנות קבע, יש לנו בבית הלבן, יש לנו סד"כ פלוגתי, פלוס טנק, טנקים ואכזריות. מעבר לאכזבה שזה (ל.מ) בסיסי הקבע שלו, זה מתוכנן מפה וקדימה, זה לא שייך לתמרון שכרגע מספרים לנו, על כמות החטיבות, (ל.מ), זה המבנה שיש, יש לנו נוסף על זה גם את מגן על מגן, כמו שאמרתי. ושאר הכוחות שנמצאים בדרישות שלנו. הדרישה שלנו הייתה מהצבא, והם קיבלו את זה. זה (ל.מ) כ-14, כוח אבטחה ייעודי לבתי ספר. ויש לנו את התוספת מאבטחים שיש לנו בכל בתי הספר, ויש לנו דרישה שלמה שאני לא אפרט אותה, כי זה אמור להיות בט"פ, לקבל מהבט"פ הבטחות, אנחנו מקבלים הרבה, אבל עד שאנחנו לא נראה שהדברים בעין, אנחנו נדבר על נידודת ביטחון, שלא בבתי ספר, אלא זה (ל.מ) כלל מקומות החינוך כולל גנים ו(ל.מ). יש לנו באותו מתחם שלנו, של בתי הספר, יוסיפו גם אלמנטים של מצלמות, שיהיו מחוברים פה

לחמ"ל, החמ"ל המועצתי, זה לא החמ"ל רק של המועצה כמו שלהם, לא, היום (ל.מ) בונים חמ"ל, שכרגע הפיילוט נעשה בקיבוץ הילל. וכל המצלמות והתוצרים יופנו לאותו חמ"ל, שהוא חמ"ל שיישב גב אל גב בחמ"ל האזרחים והצבאי שיהיה פה. בנוסף לזה, יש לנו את הכוח תגובה המיידית, ומי ששמע היום, ובשמחה רבה, שהקימו את לותר, אצלנו פה חגגו את זה, את הקמת הכוח הזה, בחטיבה, היום. זהו, זה הכוחות שיש, וכוחות אלה הם רבים, הם הרבה. הדרישה שלנו, של המועצה, לדוגמא, הקמת כוח האבטחה הייעודי, הוא כוח שכל הדברים האלה הם תוספות שאנחנו ביקשנו. את פרופיל ההפעלה שלו אנחנו נחליט בהמשך, נקבע עם גורמי המקצוע, (ל.מ). אנחנו נעבור (ל.מ).

שלומית פלוטקין : רגע, נועם, יש לי שאלה. אם בטוח נחזור לקריה, למה אנחנו צריכים את כל המעטפת הביטחונית הזאת, וסיירת של 14 חברה. אני יותר מודאגת שאני צריכה את כל המעטפת הזאת, שהיא על ידי.

דובר : אנחנו נתקלים, אני פוגשים את האמירות האלה. נועם גל : שלומית, תני לי בקשה לענות. אנחנו נפגשים בדילמות האלו ובאמירות האלה, שיש (ל.מ), אני לא רוצה כלום, אני רוצה לראות (ל.מ). כי אתם אומרים שבטוח. שלומית פלוטקין : לא, אם אתה מראה לי ים, אני אתך. נועם גל : מזה?

שלומית פלוטקין : אם יש שמה ים, אני אתך. נועם גל : כנראה, כנראה שלא (ל.מ). האמירה הזאת שמספיק בטוח, ואנחנו רוצים, אנחנו לא צריכים חיילים, זה אמירה שהיא לא מתיישרת בדיוק עם תחושת הביטחון, ואנחנו נציג לשר הביטחון את כל התוספות שאנחנו מבקשים מעבר, זה בדגש על תחושת הביטחון. שלומית פלוטקין : זאת אומרת, אתה אומר לי שנכון להיום, אתה לא (ל.מ), אתה אומר שהיום המצב הביטחוני הוא טוב, בטוח פה, ואפשר לחזור. שהאלוף אומר שהיום הוא יודע, כי בכל ההערכות אומרים שלא יודעים מה קורה ברצועה. דובר : יכולה להיות חדירה.

דובר : שלומית, גדי, גדי, אני מבקש לא להיכנס לויכוח. אני לא רוצה להיכנס לויכוח הזה, אז אני רוצה לתת לך את כל הפרטים. האמירה, דוברת : למה הקיבוצים, למה הם לא חותמים? דוברת : למה קיבוצי הגדר לא חותמים, אם ככה זה נכון? האלוף אומר שיש ביטחון. לא יכול להיות שחלק אומרים להם לא בטוח, חלק בטוח. אתה אומר לי היום בטוח, כדי שאני (ל.מ) החינוך, אז תהיו אחידים.

גדי ירקוני : יש (ל.מ), שאומר גם, מסביר לאיזה שטחים כרגע (ל.מ) אפשר לחזור. (ל.מ), ולכן התושבים יכולים לחזור.

שלומית פלוטקין : לפני ה-7 באוקטובר, תפתחו פרוטוקולים, אמרו שהכל בסדר, שהם, דובר : אז מה את רוצה? אז מה את רוצה? שלומית פלוטקין : שניה, תן לי לסיים. דיברו על כיתות כוננות, כשדיברו על כיתות כוננות, גדי אמר שהכל בסדר, הצבא בסדר. אנחנו חוזרים שוב לאותו ריטואל. אתם צריכים להבין, אנחנו לא, למודי ניסיון, לא רוצים הבטחות, רוצים הוכחות. ישבנו פה, שמענו מנהלות בית ספר, שעושות את המקסימום, היינו בסיוור, אני מסכימה איתם, גבולות נכון להיום לא ראוי. מה שמבקשים פה זה לא את מה שמבקשים כמשהו ראוי. מה שאתם עושים פה, זה להסביר לנו למה זה לא טוב וזה לא טוב, והדבר הכי נכון זה קרית החינוך. גם את ילדים שלנו, נועם גל : אני מבקש, אני מבקש, עוד לא הצגנו, שלומית,

שלומית פלוטקין : נועם, אנחנו, אם מישהו פה לא הבין את האירוע, אם מישהו פה לא הבין את האירוע, אז אני הבנתי אותו כבר (ל.מ). יש פה החלטה אחת. מה שאתם עושים פה, זה להגיד לנו למה ההחלטה הזאת נכונה, אם אנחנו נלך מרצון, או נזחל בחוסר רצון. אני רוצה להגיד לכם, עם כל

ההנהגה שעומדת פה ומקבלים החלטות, מי הולך לשים את הילד שלו ב-1 לספטמבר בבית ספר?
מי?

נועם גל : טוב, אני, שלומית, (ל.מ). אני התבקשתי להציג את תמונת הביטחון. אני לא נגעת בנושא (ל.מ), וברשותכם, אנחנו ניתן לעמיחי להתחיל להציג את החלופות. ומפני שאת אמרת, מי שיקבל את ההחלטות, זה הפורום הזה, זה חברי המליאה. בקשה עמיחי.
שלומית פלוטקין : איך, אם לא נתת לי את כל האופציות. יש פה הצעה של ההורים לבית ספר חלופי, ישבו פה הורים, בקהילה המדהימה הזאת יש אנשים מוכשרים, שחבל שההנהלה לא נותנת יד. יש פה מצגת של תוכנית מדהימה, טובה או לא טובה, לא יודעת, קיבלתי אותה לא מזמן, רק מלהסתכל. חברי המליאה לא קיבלו. במקום להתאחד, ולהילחם איתן נגד הרשויות, חוץ מלהגיד לנו לא נותנים לי במשרד החינוך, לא נותנים לי במדינה, במקום לחבור אליהם ולהילחם ביחד איתם, אתה נלחם נגדם. וזה הטעות זה הטעות.

עמיחי: תראי, אני רוצה שנייה להתייחס לנושא החלוקות, אנחנו נציג אותן מיד. אני חושב שיש פה (ל.מ), שהוגשו על ידי אסיפת החינוך, פתוחות לחלוטין, כל מי שהיה (ל.מ) החינוך מכיר אותן. הן מוצגות כאן בשקיפות. אני אומר את זה כאחד מראשי האגפים של המועצה. אנחנו לא אנשי, אנחנו אנשי מקצוע, ואנחנו מציגים אותן בצורה הכי מקצועית והכי שקופה, גם אם מבחינה פדגוגית, כמו שעלה פה, יש בהן קשיים. יש פה באמת עריכה, דרשו שקיפות, אנחנו מביאים שקיפות. דרשו יישות ציבור, יש כאן יישות ציבור. אני אומר את זה, כי יש פה גם לא מעט אנשים בפורום הזה, שיחד איתנו, בכל שיתוף הציבור. מבחינה פדגוגית, הדברים נאמרו, אבל כן חשוב גם לחזור, סכמטית, לחברי המליאה. מבחינת היכולת לקיים למידה, בית ספר קבוע הוא התנאי לאפשר יציבות וודאות עבור ילדים. יציבות וודאות עבור הילדים, הם התנאי לאקלים רגשי וחברתי חיובי. אקלים רגשי חברתי חיובי הוא התנאי לתהליכי למידה, רכישת מיומנויות והגעה להישג. מבחינת כוח אדם וצוותים חינוכיים, כל פתיחה של מוקד נוסף, עוד פעם, אני לא אומר מה יוחלט מה לא יוחלט, אני מציג את הדברים כהווייתם. בסוף זה גם המרחב עבודה שלנו, והאילוץ שאנחנו נצטרך להתמודד איתם. כל פתיחה של מוקד נוסף, תחייב גיוס גומרים נוספים, ואתם מכירים את זה היטב. מבחינת החלופות, אז אני מציג אותן בפניכם. הן כבר הוצגו בפירוט לאנשי המליאה לפני. השתדלנו להציג אותן בצורה כמה שיותר ברורה, בשביל קבלת החלטה. החלופה היא אחת, באנו לקריה בשתי חלופות עורפיות, שהיא ההמלצה באסיפת החינוך.

מזל ערוסי : כמה בקרייה עמיחי? כמה בתי ספר בקרייה? סליחה שאני מתפרצת, אבל עם 420 תלמידים, ושאר ההורים צועקים שהם רוצים עורף, אתה לא תפתח שלושה בתי ספר, ואחד עורפי. בודאי שלא יהיה תקציב. למה שיהיה לנו תקציב? ואז כאן יהיו 200 ילדים בכל בית ספר, והמורים יצטמדו לבתי הספר. אבל אם אתה מדבר על שני בתי ספר, ושניים עורפיים, אז אנחנו כבר מדברים בדיוק על רמת החינוך שגם אנחנו רוצים. כי 1,200 אתה מחלק לארבעה בתי ספר, אנחנו מדברים על 300 ילדים, ועל כיתות קטנות, אבל לא מדברים על שלושה בתי ספר, כי אנחנו חושבים שהקרייה זה הדבר הכי נוח. כבר אמרתי לך מה אני חושבת על בית הספר הראשון שעומד שם, עם כל הקיר הענק הזה, שהוא בסה"כ 500 מטר.

דוברת : גם הקיר הענק הזה לא פותר (ל.מ), זה לא פותר חדירות.
עמיחי : אני ברשותכם אציג את החלופות שלי, גם זה עלה מחברת עירייה, הצורך לראות החלופות, דוברת : בקשה.

עמיחי : ואז אני חושב שהדיון הוא שלך חברי המליאה, כמו שנאמר פה, ההחלטה היא של המליאה. אז זו חלופה 1, כפי שהיא עלתה, אני חוזר, באסיפת החינוך, על ידי נציגי אסיפת החינוך. חלופה 2 נקראת קרייה בעורפי, שהכוונה לקריית החינוך בעורפי ליסודיים. אני חוזר, צריך להגיד (ל.מ) יסודי. במתחם בצוחר. והבית ספר ביובלים. חלופה 3, קרייה בלבד. חלופה 4, קרייה, ושלושה, שלוש, שלושה אתרים עורפיים. זה חלופה שהוצגה באסיפת החינוך, לכן חשוב לנו להביא אותה פה. שהיא אמרת יסודי בקריית החינוך, ושלושה אתרים נוספים, בגבולות, אורים, וצאלים.

מזל ערוסי : לא ריאלי, מפני שאותו דבר יכולנו להגיד, שנפתח (ל.מ). בתלמי יוסף, ובשדה אברהם.

דובר : נו, די אבל העם ההערות ביניים, תנו לו להציג מה שהוא רוצה.

דובר : מזל, אני מבקש,

מזל ערוסי : מזה אורים צאלים וגבולות, מה? זה נקרא חלופות? אנחנו מדברים על תקציבים, דני, מספיק, באמת. זה עניין של כסף. בחיך, זה רווח אישי של כל כיס. מזה?
ציפי : כל (ל.מ) של קיבוץ אורים צאלים וגבולות לא קורה כלום שם, נכון? אתם במקום הכי בטוח, בינתיים.

דובר : של מה? של שלושה (ל.מ) כאלה? באורים צאלים וגבולות?

דוברת : לא, אבל לצאלים יש תוכנית, לחלופה עורפית, והינה, שירי פה, (ל.מ), יכולה (ל.מ).

דוברת : יש תוכנית מסודרת.

דוברת : יש תוכנית. יש תוכנית מסודרת.

עמיחי : ברשותכם, אבל, ברשות המליאה, ככה, כמה, כמה הסברים,

נועם גל : אני מבקש, תמי, אתם מנהלים שיח עם הקהל, אנחנו רוצים להתקדם, רוצים להגיע להחלטות, ובעיקר רוצים לשמוע ולתת זכות דיבור לחברי המליאה. אז תנו בבקשה לעמיחי להתקדם. מזל, בבקשה.

שלומית פלוטקין : אנחנו נשמח שישמעו את ההורים גם, בבקשה, בסדר?

עמיחי : יש, יש הנחת בסיס, במספרים, שעומדת מאחורי הסיפור הזה. אנחנו יוצאים מנקודת הנחה שהעורפיים צריכים להכיל עד 600 ילדים. זה על סמך השאלון שיצא. אנחנו יודעים שבמקרה המקסימלי, אנחנו מדברים על 600 ילדים, לכן, (ל.מ) בחלופה הראשונה, גבולות ואפשרות לצורך. החלופה מכוונת לגבולות, השיפוץ הקיים,

דוברת : לא קיים,

דוברת : הקיים לא.

עמיחי : רגע, הכל, חברה, הכל מופיע לפניכם, סליחה.

דוברת : לא, הקיים לא יהיה.

עמיחי : גבולות, אני (ל.מ) אני גם אגיע לזה, אבל גבולות, שיפוץ הקיים לכ-200-150, והוספת מבנים (ל.מ). עכשיו, כתוב שם אפשרות לצורך, היות ואנחנו יוצאים מנקודת הנחה (ל.מ), כי ייתכן שגבולות לא יגיע ל-capacity של 600. יכול להיות שיהיה לנו, עוד פעם, מתוך הנחת העבודה של עד 600, שיהיו לנו 600 ילדים נרשמים לעורפי.

דובר : אתי ושלומית, אני מבקש מכם.

עמיחי : אז זה ההסבר, למה בחלוקה הראשונה כתוב גבולות ואפשרות לצורך, וגם למה בחלופה הראשונה יש שתי, שני אומדני מחירים. האומדן של 32.6 זה לגבולות בלבד, והאומדן של 39 זה אם גם גבולות וגם צורך יצטרך להיפתח. כן חשוב להגיד, גם על סמך המכתב ממשרד החינוך, גם על סמך ניסיון של מועצות אחרות בהקמת מתחמים עורפיים, מה שנקרא, מאפס. לא תתאפשר, ואני אומר דברים כהווייתם, בסוף ההחלטה היא בשדה של אילוצים, לא תתאפשר פתיחה של גבולות ב-1.9.

דוברת : למה?

עמיחי : בגלל קצב הבנייה. אם אנחנו רוצים להנחית שם

דוברת : (ל.מ), אני לא מבינה.

עמיחי : אם אנחנו רוצים להוסיף מבנים יבילים של 350, סליחה, 20 יבילים.

דוברת : אלטרנטיבת ה(ל.מ) אף פעם לא נידונה באסיפת החינוך, על מה שקיים כרגע. זאת לא החלופה שאנחנו דיברנו עליה ב(ל.מ).

דוברת : זה לא היה, (ל.מ) משהו שלא היה בכלל.

דוברת : אנחנו מאושרים עם מה (ל.מ) במשרד החינוך, תאמין לי, אנחנו מקבלים טלפונים, ווטסאפים, לא, עמיחי, אני מבקשת, אתה צריך לאשר אותם בדברים כמו שהם.

דוברת : חבל היה (ל.מ).

דובר : ממשרד החינוך נאמר (ל.מ).

דובר : חברה, אני הייתי, רגע,

דוברת : חברי המליאה יודעים בדיוק מזה, גדי ירקוני : כן, אני הייתי בחברי המליאה, אנחנו הקשבנו למה שהציגו באסיפת החינוך. באסיפת החינוך, הקבוצה של מלי, ושתחתי, ועוד כמה קבוצות, ולא הייתי בהתחלה ואני לא יודע את כל הפרטים, מלי הציגה הצעה שקראו לה גבולות עם הגדלה וקרית החינוך. דוברת : לא. לא.

גדי ירקוני : לא לא, לא על, רגע רגע רגע, לא. לא לא. רגע רגע. דנה : ליסודי אכן. ליסודי אכן אמרנו שיהיו שתי אפשרויות, כי יש קיבוצים או יישובים, לא משנה, שמאוד מאוד רוצים ללמוד בקרייה, ולכן אמרנו תנו את האפשרות. בית ספר אחד לקרית החינוך, ובית ספר שני בגבולות, אבל מאוחר, משודרג. דוברת : אז זה לא הקיים.

גדי ירקוני : זה הקיים. דוברת : אתה יודע מה? גדי, אין בעייה, הקיים, נועם גל : גדי, אני מבקש לא להיכנס לויכוח כרגע, אני רוצה שעמיחי ימשיך להציג את הדברים, ואחרי זה יקבלו זכות דיבור במליאה. דוברת : אני מבקשת, עמיחי, (ל.מ).

דובר : הוא לא שלך, הוא לא שלך. (מדברים יחד). דובר : חברה, כל ההצעות הסתיימו פה, (ל.מ) לדיון. דוברת : הכל נוסף.

נועם גל : טוב, אני מבקש, (ל.מ) אנחנו, דודי, אני מבקש לא לנהל את הויכוחים, אלא אנחנו נורא צריכים, לא הגענו להצגת החלופות, אני מבקש, אנחנו מנסים להתקדם, עמיחי, בבקשה, כן. עמיחי: טוב, אז אני אקצר, כי באמת, כמו שנאמר פה, החלופות (ל.מ) במליאה, אבל כן עולות פה שאלות, אז אני אתן כמה רגעים על כל חלופה. אתה החלופה הראשונה, (ל.מ), בקרית החינוך, בגבולות, ובמקרה הצורך בצוחר. חלופה שנייה, מזל ערוסי : (ל.מ) שאלה שלי, כמה בתי ספר (ל.מ).

דובר : מזה צוחר? דובר : (ל.מ) והבשור. (מדברים יחד).

עמיחי: אני אתייחס לזה עוד מעט, בנושא הרישום. החלופה השנייה מדברת על בית ספר, בתי ספר או בית ספר, כבר נתייחס לסוגייה הזאתי בקריה, ובתי ספר או בית ספר בעורפי ביובלי. החלופה השלישית מדברת על הקריה בלבד, וחלופה רביעית מדברת קרייה ובתי ספר יסודיים, ו(ל.מ) בגבולות. ה(ל.מ) מופיע לפניכם. התעכבתי על חלופה 1. בחלופה 2 מדובר על תוספת תקציב של 6.7 מיליון ש"ח,

דוברת : ומה עם החלופות האמיתיות? עמיחי : ובחלופה 3 המתקנים קיימים. בחלופה 4 מדובר על 56.7 מיליון שלך. הפירוט מופיע בפני חברי המליאה. חשוב כל פעם, להכיר את הסיטואציה, שהיא מבחינתנו, חלופה 1, אז המתחם העורפי לא יפתח, כבר יש לנו, לא, אנחנו לא, מזה אנחנו, על סמך כל הניסיון הקיים, לא ניתן לפתוח אותו ב-1.9.

דוברת : מתי כן? (מדברים יחד).

עמיחי : מתי כן? אנחנו לא יודעים. הערכות של תהליכי בינוי, אין מישהו שחותם לנו על (ל.מ) זמן. דוברת : הערכה, איך? אבל האלוף לנו שב-1 לספטמבר הוא פותח (ל.מ). עמיחי : אבל התייחסתי, התייחסתי לשאלה שמדברת על (ל.מ) של בינוי. וחלופה 2, היא מאפשרת שנת לימודים מלאה, פתיחה ב-1.9, גם בעורפי וגם קרייה. חלופה 3 מאפשרת שנת לימודים מלאה. חלופה 4, כנ"ל, קריית החינוך יכולה להיפתח ב-1.9, ושאר המתחמים לא יוכלו להיפתח ב-1.9, בגלל,

דוברת : זה נראה לך שתשתיות עם 3 בתי ספר,

דובר : מזל,

דוברת : במרחקים האלה, בעלויות האלה,

דובר : מזל, (ל.מ).

עמיחי : לשאלת הרישום, אז,

(מדברים יחד).

דובר : אני מבקש, שימו אזניות.

עמיחי : טוב, אני ממשיך. לשאלת הרישום, אז בכל אחת מהחלופות, והמשפחות, לכל משפחה ומשפחה תהיה בחירה, אם לרשום את ילדיהם לבית ספר בקריית החינוך, או במיקום העורפי. עלו שאלות במהלך הבירור של אסיפת החינוך, שהם ירדו די מהר, האם יהיה רישום כרישום, רישום כמשפחה, הבנו שזה יהיה רישום כמשפחה. המלצתנו, עוד פעם, כמערכת החינוך, פתיחת הרישום בהקדם האפשרי, כדי שנדע להיערך, ופה אני חוזר לשאלה של מזל. אנחנו בכל אחת מההחלטות, סגירת הרישום היא ב-15.7. למה 15.7 ולא בעוד שבוע? כי היינו שמחים לסגור את זה בעוד שבוע, בשביל שנתחיל להיערך, (ל.מ) הקולות, והאמירות שמגיעות מהקהילה, שצריך זמן, אנשים צריכים זמן בשביל לקבל את ההחלטה. מצד שני, אנחנו לא ניתן לדחות את הרישום, אתם בטח תסכימו איתי, עד אמצע אוגוסט, כי שמעתם את המערכת, היא לא יכולה להתארגן. ולשאלה של מזל, ב-15.7, כי עוד הפעם, זה עבודה על ספידים, סליחה על הביטוי, או הסלנג, אנחנו עוד נדע כמה ילדים יש לנו בכל מקום, נדע כמה בתי ספר בכל מקום, ונתחיל לעבוד. אז זה לנושא החלופות, אני (ל.מ) שאלות הבהרה, (ל.מ), זמן לדיון.

נועם גל : אנחנו נעבור, כן, (ל.מ), אנחנו עם סדר הדוברים, לפי אלה (ל.מ), אז ככה נעמי, אחרי זה שלומית, אחרי זה תמי, אחרי זה שלמה, ואחרי זה סילבי, ואחרי זה כל מי שעוד ירצה, יוכל לקבל זכות דיבור. אז נעמי, (מדברים יחד).

נועם גל : אנחנו ניתן כל התייחסות של חברי המליאה, אנחנו ניתן מספר נציגים, להקראת (ל.מ). קודם, קודם אנחנו ניתן לחברי המליאה לדבר. בקשה נעמי.

נעמי סלדי : טוב, קודם כל, בהתייחס למה שצוות המורים פה סיפר, וגם מנהל בית הספר היסודי, אנחנו כולנו באותה דעה, כולנו רוצים ביטחון לילדים, כולנו רוצים יציבות, כולנו רוצים אחדות, כולנו רוצים רצף של למידה, אבל אנחנו צריכים להבין שאנחנו נמצאים באזור מאוד מורכב, בלבשון המעטה, וכמו שהאלוף, (ל.מ), אני כבר אמרתי (ל.מ), שהוא הבטיח לי במגן וחץ שיתוו בעבר את המכשול, והוא קצת התבלבל. אז (ל.מ) כאן, בסעיף 4, שאין מניעה ביטחונית בעת הזו לחזור. גדי, אתה מוכן להקשיב?

גדי ירקוני : אם אני מוכן? אני גם מקשיב. תמשיכי בקשה.

נעמי סלדי : אז כשהוא כתב שנכון להיום, זה אומר שהוא לא יודע מה יהיה איתו בספטמבר. ואנחנו לא יכולים למשוך זמן עד לספטמבר, כי אנחנו נגיע שנייה לפני, ואז נגיד זה המצב, ואנחנו חייבים למצוא איזשהם פתרונות. אנחנו כאן, כדי לקבל החלטה, וגם להקים את הבית ספר, חדש, איכשהו מאפס, ואנחנו ביחד נלך ונבקש את הכספים להביא לכאן, כדי לתת לילדים באמת חופה אמיתית. אנחנו לא רוצים שהילדים ילמדו באוהלים, ואנחנו לא רוצים שהילדים ילמדו בלי כיתות, ואנחנו לא רוצים שום דבר שלא דומה לבית ספר, כמו בכל מקום במדינת ישראל. הילדים שלנו איבדו שנה, (ל.מ) שהילדים שלנו לא יאבדו את שנת הלימודים הזאת, שלא נדבר על זמן (ל.מ), אז אין לנו לא הצפי, לא (ל.מ),

דוברת : הוא רוצה כאפה?

דוברת : מה הוא רוצה כאפה? מה את מטומטמת?

דוברת : לא, כי לא הבנתי.

דובר : (ל.מ), שימי בקשה ב-mute.

דוברת : מי שנוסעת ברכב, שתשתיק את הזום.

נעמי סלדי : אז הילדים שלנו איבדו שנה ויותר, ועל הקורונה, ואנחנו חייבים לעשות להם איזשהו קלוז'ר. לשמחתי, ילדי י"ב השנה, בגלל שהרחקנו אותם, עם כל הקשיים שהיו, הם הצליחו לעשות את זה כמו גדולים, כי הם היו במקום רחוק, הם היו ביחד, והם הצליחו לסיים את השנה הזאת, באמת בגאווה גדולה. בואו ניתן גם לילדים שהיום ב"א, לסיים שנה הבאה כמו שצריך. כיתה ז' לא למדה בכלל, הם עדיין נמצאים בכיתה ו'. זאת אומרת שילדי כיתה ו' עולים לכיתה ח', ושלא נדבר על פערים לימודים וחינוכיים, זה המורות והמנהלות פה יכולות להגיד, וגם אתה עמיחי, יודעים, בדיוק באיזה פערים חינוכיים אנחנו. אז לבוא ולהגיד שנכניס אותם לקריית החינוך, ואז פתאום יהיה סבב, ואז פתאום קסאמים, ואז פתאום יהיה כטב"מים, ועוד פעם ניכנס לסבב, ועוד פעם הילדים שלנו יצטרכו לחיות עם אנשי צבא וחילים סביבם, זה לא, זה לא לעניין. אנחנו לא, אנחנו מכינים אותם בכיתה, בגיל 12, ב"ב להגיע לצבא, לא בכיתה ו'. אנחנו לא רוצים לחלק לילדים פה נשקים, כדי שיצטרכו להתגונן. זו לא המטרה. אנחנו רוצים שקט נפשי. ואנחנו צריכים אותו היום. לא שנתעורר בספטמבר או בסוף אוגוסט ונגיד אין לנו איפה ללמוד וזה מה יש. אז אם היום אנחנו מקבלים החלטה להקים בית ספר עורפי, שאגב, היום היה סיור בצאלים, מנהל מחלקת הנדסה היה בשוק, לא הבין בכלל על מה מדובר, הוא פעם ראשונה ראה את המידע הזה, מזל ערוסי : לא היה סיור, הייתה פגישה.

נעמי סלדי : בסדר, הייתה פגישה, ומנהל מחלקת הנדסה לא מכיר את החלופות האפשריות, לא יודעת אם צריך היה לקחת אותן. דובר : נעמי, אני מבקש, תמשיכי בקשה.

נעמי סלדי : אז לא יכול להיות שאנחנו מדברים על משהו, וזה לא מתקדם. זאת אומרת, אנחנו מדברים פה על משהו, אנחנו מנסים להביא איזשהם חלופות, אבל זה נתקע באותו מקום שהיינו כבר בפעם הקודמת, בפמליה הקודמת. אז בואו נתקדם, אנחנו מבזבזים זמן יקר. אנחנו רוצים להוציא את הילדים מהמקום שהיום הם נמצאים, ורוצים לתת להם את המענה שמתאים להם, והם צריכים את זה, זה מגיע להם. למה להתעלל בילדים האלה? למה לתת להם ללמוד במקום כזה? עכשיו, כולנו יודעים איפה אנחנו חיים. אנחנו לא בהרצליה. אוקיי? ואנחנו למודים סבבים, וכולנו היינו בסרטים האלה, ואנחנו יודעים שברגע שהצבא ייצא משם, אנחנו נחזור לסבבים. אף אחד פה לא יודע, אף אחד פה לא בטוח מה יהיה פה בספטמבר. לא שהוא נתן לי עכשיו את המשפט הזה, שבעת הזו הכל בסדר אז הכל בסדר. אף אחד לא יודע מה יהיה פה מחר בבוקר. שלומית פלוטקין : אם הוא אומר שבעת הזו בסדר,

נועם גל : אני מבקש לא, שלומית, שלומית, את תקבלי זכות דיבור. נעמי.

נעמי סלדי : אז, אבל הייתה פה אסיפת חינוך, ההורים פה עבדו מאוד קשה, יש פה אנשים מאוד מוכשרים, שעשו שמיניות באוויר כדי לתת חלופות. אנחנו צריכים לחשוב באמת, כאילו, גם אם זה, אני לא יודעת מי תימחר את התמחור הזה של החלופות, אבל גם אם צריך להקים, אנחנו יודעים שיש במדינת ישראל יחידות שיודעים להקים, בכלום זמן, מקומות מאוד מאוד מרשימים, ואם אנחנו נתחיל להניע את המהלך הזה כבר היום, יהיה לנו מענה לספטמבר, לכל המאוחר באוקטובר, באיפשהו באוקטובר, גם אם נתחיל בתחילת נובמבר לא יקרה שום דבר. אבל לפחות ניתן לילדים האלה ללמוד במקום טוב, רחוק, בלי שהם יצטרכו כל פעם לעצור את הלימודים בגלל איזה סבב. וכולנו יודעים שהסבב שם.

דובר : תודה נעמי.

שלמה גליקסר : אני למעשה רוצה להמשיך את הדיבור שהשכנה שלי דיברה כאן, אבל אני רוצה להוסיף דבר. קודם כל, אני מעריך את פדרו, אני מודה, עבדתי איתו במעלה הבשור ובמשרד החינוך (ל.מ.) בית הספר של גבולות כרגע, אבל כל מה שהמנהלת אמרה כרגע זה לא נוגע לקיבוץ, למי שזה, זה נוגע לאגף החינוך של המועצה. זה שלא היה חדר מורים, זה שלא היה זה, זה היה בעיה שלהם. הם היו צריכים לטפל בדבר הזה. אפילו אם להביא איזה (ל.מ.) שיוביל, או משהו כזה. יש פתרונות טכניים לדברים האלה. תראו, בואו לא נשכח שהילדים שאנחנו מדברים כרגע, יש גם ההורים. מאוד יכול להיות שיהיו לנו מורים בבית ספר, אבל (ל.מ.). יהיו הורים, מהחשש שלהם, יחליטו ללכת (ל.מ.). וצריך לקחת את הדברים האלה בחשבון. וכולל בכל קהילה וקהילה שישנה

ברחבי מועצה אזורית אשכול. אני אומר בואו נסתכל על הדברים האלה בצורה אמיתית. רבותי, אני קורא את של רב סרן הראל לוז, שליחה, דובר : לא, תקרא של האלוף.

דובר : זה האלוף? אני מבקש תעיון, שלמה גליקסר : (ל.מ) בניית הקיר. מחר צריך גם תקרה, כי יבואו רחפנים. זה בניית בית כלא, הבית ספר הזה יהפוך להיות לבית כלא. לא עם ערכים, דובר : (ל.מ) 15 קילומטר (ל.מ)?

שלמה גליקסר : כתוב במפורש, הקמת קיר ברזל. דובר : רחפנים לא מגיעים 15 קילומטר? נועם גל : גדי, אל תיכנס לויכוח הזה, שמענו (ל.מ) של שלמה, (ל.מ).

שלמה גליקסר : (ל.מ) ליפשיץ, היא, היא מראש, היא הייתה בשבי, וכשהיא יצאה מה היא אמרה? הוצאתם מיליארדים, (ל.מ), הינה זה באוויר. נועם גל : שלמה, בוא ותתקדם בקשה.

שלמה גליקסר : אני אומר ככה, אני, לטעמי, לטעמי, צריך כמו שהצעה, חלופה אחת אומרת, את האמת בבית הספר היסודי בגבולות, לשפר מה שצריך לשפר, המחירים כאן נראים לי משהו אמורפי, בסה"כ כתוב בהערכה, זה גם יכול להיות מיליון אחד, לא 20 מיליון. אז אני לא יודע בדיוק מה, למה מתכוונים כאן, בכל הדברים האלה, לשפר את התנאים של המורים, שיהיה להם תנאים נאותים, ללמד וגם ללמוד, מה שצריך, עם כל מה שזה, ולצאת עם זה לדרך. יבולי הבשור, אני, יש שם בעיות, אם קורה משהו, הילדים לא יכולים לרוץ לאף מקום. מזל ערוסי : לא, הצבא יכול.

שלמה גליקסר : זה ביבולי הבשור, רגע. מזל ערוסי : שליחה, מתי היית שם פעם אחרונה? (מדברים יחד).

גדי ירקוני : אתה אומר שגבולות יותר פתוח? נועם גל : גבי, אני מבקש שלא תיכנס (ל.מ).

גדי ירקוני : אני חייב להעיר לך, זה שאתה אומר שהרחוב (ל.מ), וזה יכול להיות מיליון או 20 מיליון, אני פשוט בוכה על האמירות האלה, כי השקיעו פה המון (ל.מ), ובדקו את הדברים, ולכן (ל.מ). אתה לא יכול לזלזל ככה בעבודה בעמל רב, שנעשה בלהכין את זה. שום דבר לא נעשה כאן כלאחר יד.

שלמה גליקסר : אני לא מזלזל, גדי ירקוני : אתה יכול להביע את דעתך לאיזה (ל.מ) אתה רוצה, אבל אני לא אקבל את הזלזול בעבודה ש(ל.מ) כאן.

שלמה גליקסר : אני לא מזלזל, אבל ספר לי שבשתי פגישות קבעו שצריך 20 וכמה מיליון שקל, כמה כתוב כאן? 31 מיליון שקל, נועם גל : בואו נתקדם בקשה.

שלמה גליקסר : הייתי אומר רגע, תן לי לחשוב, מה, למה זה טוב? למה זה טוב? אז 32 מיליון שקל זה גם ליובלי הבשור וגם (ל.מ) יחד? דובר : לא.

שלמה גליקסר : כתוב כאן. דוברת : שלמה, תבקש אקסלים. דובר : לא.

שלומית פלוטקין : מסבירים לך, תבקש. (מדברים ביחד, ל.מ).

שלמה גליקסר : בנושא של ההורים והילדים, ואני מכבד את מה שהמורים אמרו, שהם רוצים (ל.מ) עכשיו, גם אני רוצה, יותר מהרבה אחרים, ובהגינות אני אגיד, (ל.מ). אני בכלל, יש לי נכדים שהם גם בצבא, אבל אני אומר שוב פעם, אני אבין את ההורים שהם לא רוצים לזה. המכתב שקיבלנו, ששלחו

לראש המועצה כאן, מזה זה בסדר, בתור מכתב, אין שום אחריות לעניין הזה. היום אני לא סומך על הנושא הזה.

נועם גל : תודה.

שלמה גליקסר : דרך אגב, היום יש, יש הצעה להקים פלנגות מקומיות כאן. נועם גל : תודה על ההצעה, גם זה אפשרי.

עמיחי: רק בקצרה, לנושא אומדן המחירים, לצערנו, יש לנו ניסיון רב מול המועצות השכנות, של הקמת בתי ספר עורפיים. הקמנו כמה וכמה בתי ספר עורפיים, וגם הם הקימו כמה וכמה בתי ספר עורפיים, ככה שהערכות המחיר הן מבוססות על ניסיון, והיה חשוב לי להגיד את זה. כן, להגיד שאם זה לא היה מובן, למרות שזה מופיע בחומר של חברי המליאה, המתקן, כמו שהוא קיים עכשיו בגבולות, גם דנה אמרה את זה, הוא לא מאושר על ידי משרד החינוך, לכן, בכל חלופה עורפית, נצטרך הקמה של מתקן, כמו שאמרנו, מאפס.

נועם גל : שלומית, בקשה.

סילבי : ואם היה בית ספר שם,

נועם גל : ציפי, תכף תהיה לך זכות דיבור, זה נמצא עכשיו אצל שלומית. אחרי שלומית תמי, ואחרי תמי סילבי. בקשה שלומית.

שלומית פלוטקין : אני רוצה להיות ממוקדת. אני מרגישה שהחומר שהוצג, כנראה שהייתה אי הבנה בין הבקשה של חברי המליאה לבין מה שהוצג לנו. אני גם מרגישה, גם בסיוור, וגם מההצגה של המסמכים, זה מאוד מגמתי, ומוביל אותנו למסקנה אחת יחידה שאין לנו ברירה לקבל. אני חושבת שאנחנו סיימנו עם האין ברירה. אחרי 20 שנה, אנחנו, יש ברירות. אני מבקשת לא שתגידו לנו מה לא ולמה לא. אנחנו רוצים שימצאו איך כן.

גדי ירקוני : מצאנו.

שלומית פלוטקין : אני מצטערת להגיד, גדי, להיות בהנהגה זה קשה. אני יודעת שזה קשה. גם להיות מנהלת בית ספר זה קשה, והן עושות את המקסימום. גבולות איך שהוא קיים, הוא לא אופציה, וזה לא האלטרנטיבה שביקשנו. אני רוצה לנצל את הזמן דיבור שלי, להגיד לחברי המליאה, יש פה חלופה עורפית שלא הוצגה. שקיימת. שיכולה להיות קיימת. אנשים ישבו וחשבו, ואני רוצה שזאת תהיה החלופה שאנחנו דנים עליה. ואם חבריי רוצים לאשר, ולתת זכות דיבור למי שעשה את המצגת ובדק, ולקבל קצת נתונים, אנחנו ניתן לו לתת לנו נתונים.

דובר : שיציג בבקשה.

שלומית פלוטקין : חברי המליאה, אין התנגדות שיציגו לנו?

דובר : אנחנו עכשיו נציג. אה רגע, ברשותך. רק שניה. תודה.

דובר : אתם ראיתם שאין תקציב לבית ספר אחר?

דובר : עזוב.

דובר : לא, אבל (ל.מ) האלה?

דנה : אין בעיה להציג, אבל לא ניתן להעלות את זה כהצעה להצבעה.

שלומית פלוטקין : בסדר, בוא נראה אם, יכול להיות שאנחנו נשלח, אנחנו המליאה, נשלח אתכם להביא לנו את זה כחלופה, תוך 24 שעות, או נוח לכם,

דוברת : סדר יום אחר.

גדי ירקוני : בסדר, אתם יכולים, (ל.מ) מה כרגע אפשר ומה אי אפשר. יכול להיות שהחלופה הזאתי, אתם תשלחו, כפי שאמרת, להציג את זה תוך 12 שעות, או 24 שעות, או כמה שאתם חושבים שיידרש. אם אפשר להפסיק את השיתוף. אם אפשר להפסיק את השיתוף בבקשה. (מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : תעשי לה שיתוף מסך, כדי שהוא יוכל.

גדי ירקוני : בגלל זה, להפסיק את שיתוף המסך.

דובר : (ל.מ) זה מלא זמן עכשיו. לא, זה מלא זמן.

דוברת : להעביר את זה. הקפאנו את זה.

דובר : לא קיבלנו אישור ממשרד החינוך לתוספת תקציב.

דנה: יש חלופות שהועלו על ידי האסיפת החינוך, ונבחנו על ידי הנהלת המועצה. ככל ויש חלופה אחרת, אתם יכולים לשלוח אותה למועצה, לא להעלות את זה פה כרגע. (מדברים ביחד, ל.מ.)

שלומית פלוטקין: אנחנו ביקשנו, המליאה מבקשת בקשה. ההנהגה וההנהלה לא מביאה את זה למליאה, בסדר? יש בקשות שאנחנו מבקשים מנובמבר ודצמבר 23, ולא מביאים למליאה. אז היום, חברי המליאה באים ואומרים זהו, עצרו. אנחנו ביקשנו את החלופה. דיברנו על החלופה הזאת, ואנחנו יכולים לפתוח פרוטוקולים קודמים. דיברנו על החלופה בצאלים. הבחור היקר הזה, בישיבה הקודמת, עמד ואמר שיש, ואמרו לו אוקיי נדבר. אף אחד לא דיבר איתו. אז יש פה גם את צאלים. דוברת: אני חושבת שיש פה,

דוברת: לא לא לא לא לא לא, לא. זה שכתבו את המילה צאלים, אף אחד לא בדק את זה. היום הם היו בישיבה עם מחלקת הנדסה, שהייתה מופתעת, שאף פעם לא הביאו להם את זה, ולא דיברו איתם. אז אנחנו, כהנהגה אחראית, החלטנו לעצור את ההתנהלות, ומבקשים להעלות את זה פה, כדי שחברי המליאה ידעו להחליט אם הם מצביעים על זה.

גדי ירקוני: רגע, רגע, היה, (מדברים ביחד, ל.מ.)

דוברת: אבל טופל הצאלים, גם טיפלו בו,

גדי ירקוני: חברה, יש לי שאלה. רגע. רגע. אני רוצה לשאול רגע, דוברת: רגע, אז גדי, שנייה.

גדי ירקוני: אבל אני רוצה לשאול רגע.

דוברת: רגע, יש כאן בלבול אבל, מפני שלא שמדובר עכשיו באיזה הצעה שלא הוצגה (ל.מ) החינוך, דוברת: לא, רגע.

סילבי: שניה אחת, תני לי שנייה לסיים. דיברת, כאילו, לא הוצאתי מילה. מדובר כאן כן, בכוונה של כמה אנשים, שהביאו פה את הדרך לעזור, וההיתכנות להצעה הזאת. דוברת: בדיוק.

סילבי: זאת אומרת, צאלים היא על השולחן. איך נעשה את זה? אתה גדי, אמרת, גדי ירקוני: לא לא, אני, רגע,

סילבי: אתה אמרת באסיפת החינוך, גדי, תביאו לי, דוברת: תביאו הצעה, נראה. נכון.

סילבי: תעזרו לי, שנייה, תעזרו לי עם תקציב, תעזרו לי עם אישורים, תעזרו לי עם תב"עות. הינה, דובר: (ל.מ), וזה לא האישיו, אני רוצה לשאול אתכם משהו אחר.

סילבי: (ל.מ) התשתיות האלה. (מדברים ביחד, ל.מ.)

גדי ירקוני: אני הייתי, רגע, א' ביררנו, חבל שאתם לא קוראים את החומר, ולפי דעתי, כתוב בחומר שפנינו למשרד החינוך, זה לא מופיע בחומר? שלומית פלוטקין: זה מופיע. דובר: מופיע.

גדי ירקוני: מופיע. משרד החינוך נתן לנו תשובה שצריך, חד משמעית, על שני דברים. א', שאין מה לדבר על קרייה חדשה. ו-ב',

דוברת: מי דיבר על קרייה חדשה?

גדי ירקוני: על בית ספר עורפי חדש. אין מה לדבר. דוברת: (ל.מ) של חברי הקהילה.

דוברת: למה?

דוברת: רן זהבי? התשובה היא רן זהבי?

דוברת: זהבי, זהבי,

גדי ירקוני: רגע,

דוברת : יש פה, אתה רואה את כל ההורים האלה מה הם עושים לך עכשיו? הם יעזרו לך להזיז את הקיר.

גדי ירקוני : בסדר, שמעתי על זה, זה לא יהיה (ל.מ.), ולא לדצמבר השנה.
דוברת : אין בעיה, אבל אנחנו צריכים, (מדברים ביחד, ל.מ.).

גדי ירקוני : רגע, רגע, אבל תנו לי לסיים. אבל תנו לי לסיים. אני רוצה לשאול, אחרי זה היינו, אני הייתי, אני הייתי בדיון של ועדת החינוך, (ל.מ.),
דוברת : אסיפת החינוך.
גדי ירקוני : אסיפת החינוך.
(מדברים ביחד, ל.מ.).

גדי ירקוני : כבר 3 הצעות, רגע. 3 הצעות שנסגרו שם, הייתה הצעה כזאת?
דוברת : אחת מהן הייתה הצעה גם לצאלים,
דובר : היא מופיעה פה. זה מופיע.
דוברת : היא מופיעה שם.

דוברת : היא מופיעה, זו החלופה הרביעית.
גדי ירקוני : אז מה זה משנה (ל.מ.)?
(מדברים ביחד, ל.מ.).

גדי ירקוני : מה זה משנה איך (ל.מ.)?
(מדברים ביחד, ל.מ.).

דוברת : גדי, מה שהוא מנסה להראות לך, זה איך עושים את זה. זהו. זה לא להציג לך עכשיו עוד חלופה. להראות לך שביט ספר עורפי בצאלים, הוא אפשרי. הכל אפשרי.
דוברת : זה אפשרי.

גדי ירקוני : מזה, (ל.מ.), אני יודע.

דוברת : מבחינת (ל.מ) התב"ע, מבחינת, גדי ירקוני : אין, הוא לא יכול להוכיח את זה פה.
דובר : גבי, ותב"ע אפשרי?

דוברת : אבל אתה לא נותן לו להציג.

דוברת : ועוד איך הוא יכול, לא, רגע, שנייה, שנייה.
דובר : אפשר לדבר (ל.מ), תמי מוותרת לי.

נועם גל : לא, אבל לא,
דוברת : נועם, נועם.

דובר : (ל.מ) נציגי המועצה, וגם (ל.מ).
(מדברים ביחד, ל.מ.).

דוברת : רק חברי המליאה.

גדי ירקוני : רק חברי המליאה מדברים. יש עוד אנשים שהם בזכות דיבור שהם לא ביקשו אותה.
דוברת : אבל היא צרודה, אני מעבירה לה את רשות הדיבור.
דובר : היא צרודה?

דובר : היא צרודה, היא צרודה.

דובר : טוב, אני מבקש שעם כל הכבוד,
דוברת : נועם, גם אני,

דוברת : נועם, אתה, רגע,

תמי בר מאור : אנחנו, רגע, אנחנו, אני שואלת, אנחנו היינו באמצע העניין של החלופה. אני מבינה, אנחנו ביקשנו חלופות. גדי, להציג לנו כחלופה את גבולות הקיים, שאנחנו לא רוצים את זה, זו לא חלופה.

דובר : אז תצביעי נגד.

תמי בר מאור : כשאנחנו, אבל אז הוא לא נותן לי ליד זה חלופה, (ל.מ.).

דובר : אז אל תלכי על 4.

דובר : אולי לא היינו ברורים, אבל החלופה איננה גבולות הקיים.
(מדברים ביחד, ל.מ).

עמיחי: אני מתנצל אם לא היינו ברורים, אבל החלופה איננה גבולות הקיים. אני חוזר. ההנחה היא 600 ילדים. לכן, אם נצליח לשים מבנים יבילים, למתחם של 300, ולהכשיר כן, את גבולות הקיים, שזה גידור, זה כיבוי אש, זה חשמל, לא את כל גבולות הקיים, חלק, אז נצליח לייצר שם 600. זה החלופה. לכן,

שלומית פלוטקין : עמיחי, גבולות הקיים, עם כמה שאמרו עליו זה, אחרי שסייעתי, גבולות הקיים יוצא שם, להציג שם ילדים, והצוות, אני לא יעשה את זה בצוות. גבולות הקיים, אני אומרת לך, ואני הייתי שם.

דוברת : צריך לשפר את גבולות.

שלומית פלוטקין : אי אפשר לשפר שם. אי אפשר לשפר. צריך מחדש, זה צריך לפתוח מחדש בית ספר,

מזל ערוסי : ולכן צריך מקום אחר, ולא חייבים להיקבע ולהתקע בגבולות. וכשמדברים על בית בית ספר, כי עוד לא נתנו לו שם.

דוברת : מזל,

מזל ערוסי : אל תעני לי עכשיו, תני לי לסיים. יש לנו את הקרייה, ויש לנו בית ספר (ל.מ). אני דיברתי על שני בתי ספר, ובית ספר שלישי. על מנת שלא תיווצר בעייה תקציבית. אני רוצה להגיד לכם שאני עוד לא ראיתי דבר כזה.

דובר : יש תב"עות.

מזל ערוסי : שב-3.6 נפתחה בקשה להקמת בית ספר עורפי בצאלים, עם דרישה ל-100 מיליון שקל, ובאותו יום,

דוברת : מקבלים (ל.מ).

מזל ערוסי : סליחה, איזה משרד ממשלתי אתם מכירים שעונה באותו יום, ב-3.6, ומסרב לתת את ה(ל.מ). אז בואנה, באמת.

(מדברים ביחד, ל.מ).

מזל ערוסי : איזה, איפה הרצינות של העניין?

דוברת : נכתב ב-2.6, מזל, מזל.

מזל ערוסי : איפה הרצינות שמקבלים אותנו?

דוברת : תשימי לב. 8.6

מזל ערוסי : אני מדברת על 3.6.

דובר : (ל.מ) המשך למכתב מתקומה, (ל.מ) תקומה.

דוברת : זה על מכתב אחר, התגובה הזאתי, מזל, משהו פה לא מסתדר בכלל.

מזל ערוסי : לא, אבל אני מדברת על שני, שתי הבקשות.

דובר : הפנייה הייתה לתגובה בנושא של (ל.מ).

(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : למה המצגת לא הגיעה למועצת החינוך?

(מדברים ביחד, ל.מ).

קרן : אבל לא יכול להיות שאני מדברת 10 פעמים בפגישות של הנחות שכן.

דובר : אבל זה לא אותם התאריכים.

קרן : זה כן.

דובר : גם אם (ל.מ) בנובמבר, זה לא היה (ל.מ).

קרן : ומהנדס המועצה לא שומע על זה, לא יודע על זה, תגידו מה קורה? מה, גוף אחד לא יודע מהגוף השני?

שלומית פלוטקין : קרן, אני אסביר לך שוב, אם לא הבנת.

קרן : הבנתי מצויין.

שלומית פלוטקין : ההחלטה התקבלה ממזמן, במליאת החינוך, נותנים לנו להוציא לחץ, והאלוף יגיד, ומחר הרמטכ"ל יגיד, וכולם יגידו שבטוח פה, וגם הילדים שלנו אומרים שהם רוצים לחזור, (ל.מ.), מה הבעיה?

בעז: נועם רק הערה, נועם, סליחה, אני שוב רוצה להגיד לכם ש-100 אנשי, האנשים בזום, כולל חברי מליאה, (ל.מ.) לאט לאט ב-20 דקות האחרונות, אף אחד לא הבין שום דבר. שום דבר.

גדי ירקוני : טוב, אני מבקש, זכות דיבור הבאה זה לסיילבי.

דוברת : אנחנו לא רואים את המצגת, ואני מבקשת שהחלופה הזאת תיבחן. תן לנו אינפורמציה עליה. יש פה חלופה לבית ספר עורפי, שלא נבחנה. אנחנו ביקשנו חלופה לבית ספר עורפי ראוי. דוברת : אין תקציב.

דוברת : אני התעייפתי מעצמי, לחזור ולהגיד שוב ושוב, בית ספר עורפי ראוי. (מדברים ביחד, ל.מ.)

דוברת : עמיחי, אני מבקשת, ביקשנו, (ל.מ.). (מדברים ביחד, ל.מ.)

שלומית פלוטקין : לא, גבי, זה לא המצגת, לתת לנו לראות מצגת, וזהו נגמר. גדי ירקוני : חברה, לא בונים (ל.מ.) במדינת ישראל, נקודה.

שלומית פלוטקין : גבי, הגיע הזמן, הגיע הזמן, שתבחן אם אתה איתנו או נגדנו. גבי, אי אפשר להמשיך ככה. אתה צריך להבין, בשבעה לאוקטובר, הנבלות מאחורי הגדר, גדי ירקוני : אל תגידי לי מה (ל.מ.)

שלומית פלוטקין : גרמו לנו לברוח מהבית ולא לחזור. היום, בהתנהלות שלך בנושא החינוך, אתה גורם לאנשים לא לחזור, ולעזוב. זה מה שאתה עושה.

גדי ירקוני : אני גורם להם כן לחזור.

שלומית פלוטקין : איך אתה גורם להם לחזור? (מדברים ביחד, ל.מ.)

שלומית פלוטקין : עמיחי, אתה קיבלת את הנתונים שההורים עשו סקר? עם האלף ומשהו ילדים? דוברת : 1,500 ילדים חתומים על (ל.מ.) 1,500 לא מעוניינים לחזור לקרית החינוך.

סילבי, יש לך זכות דיבור. לא הבנתי, יש לי (ל.מ.), בוא נפיל את כל הזה, ונבקש שיעשו את ההצעה חדשה.

דובר : (ל.מ.) יכולים לעשות זה (ל.מ.)

דוברת : לא יכול להיות, לא יכול להיות, בועדת מכרזים, אנחנו לא הולכים על זה. אחרי זה, הביאו (ל.מ.) מליאה. עוד מלאה ועוד מליאה, אני מרגישה שאני (ל.מ.), אני מצערת.

דוברת : את מדברת עם ה(ל.מ.)

דובר : לא, אני לא הבנתי,

דוברת : ביקשנו, ביקשנו, ביקשנו שזה יבוא למליאה.

דובר : מה?

דוברת : כל הנושא של (ל.מ.)

דובר : הבית ספר והמכרזים? איפה היה במכרזים?

דוברת : בתחילת המלחמה, זה הכסף שהגיע למועצה, (ל.מ.),

(מדברים ביחד, ל.מ.)

(ל.מ.) סיימת?

דוברת : אני, אני אומרת, (ל.מ.) אז בוא נגמור את זה, עכשיו, מספיק, על כל החלוקות האלה, (ל.מ.) את ההצעה החדשה, טענו את זה בועדה.

(מדברים ביחד, ל.מ.)

דוברת : או שתיתן, או שתיתן להציג את הדברים, ונתקדם. אבל לא יכול להיות ששזה שהם פשוט מערבבים אותי.

(מדברים ביחד, ל.מ.)

דובר : חברים,

דוברת : אז את יכולה להעלות את זה מחדש.
דוברת : איך, אבל מעלים מחדש כל הזמן הזה. הם מתעלמים מאיתנו.
(מדברים ביחד, ל.מ).
דוברת : אני לא מקשיבה,
דובר : (ל.מ) נציגת חברי המליאה.
דוברת : (ל.ב) 15 חברי המליאה. אז רוצים את הישיבה כי אין (ל.מ)?
דובר : אני עם מי אני מדבר, תודה. רגע. תודה.
דובר : רגע, אבל דודי, (ל.מ) לפניך.
דוברת : אני מבקש, שנייה, שומעים? אני רוצה להתייחס, רגע, שנייה.
(מדברים ביחד, ל.מ).
דובר : אני מבקש להתייחס רגע, שני דברים.
(מדברים ביחד, ל.מ).

דודי אלון : חברה, אני (ל.מ) שני דברים. אחד, הייתה אסיפת חינוך, הייתה מאוד (ל.מ), מאוד מאוד רציני, שהיה פה נציגים מכל היישובים, הגיעו למסקנות, (ל.מ), גם הסעיף 4, שהוא (ל.מ) באסיפה. הביאו אותו לפה, אוקיי? והוא מתחבר בדיוק למה ש(ל.מ) מדבר. (ל.מ) חלופות, (ל.מ), אז יש, יש חלופה כזאת, אף אחד לא התעלם ממנה. קשובים פה לציבור בכל (ה.ל.מ) בהקשר הזה. זה נמצא. אפשר להצביע על זה, אוקיי? ואחר כך תחליטו איפה השטח המתאים. אז אי אפשר גם לבלבל יותר מדי את האנשים, גם בבית, וגם פה. אז החלופה הזאתי נמצאת. זה לא חשוב כרגע איפה (ל.מ). (ל.מ), שניה, שניה. (ל.מ), נבצע. זה צריך לעבוד. חברה, חברה, דבר נוסף, דבר נוסף, בדרך כלל, בכל התהליך הזה, מה אני מדבר? תודה,
דוברת : אני הלכתי.

דובר : להתראות.
דודי אלון : אוקיי? בכל התהליך של החודש האחרון, אני ראיתי גם אצלי ביישוב, תהליכים אחורים, (ל.מ) שאלנו אותם, (ל.מ), מפה לשם (ל.מ) כמה אמהות והערות, אף אחד ביישוב שלי, לקראת המליאה הזאתי, אני במליאה, שלחו אותי, בסדר גמור. כולכם פה כרגע, (ל.מ), כולכם מייתרים את הסיפור של צוחר, כאילו לא קיים. אני שאלתי גם (ל.מ) של צוחר, וגם תושבים אצלי ביישוב, שהוא אלטרנטיבה ראויה מאוד, עבור המון המון המון תושבים, וגם אמרו את זה, ועובדה שיצא תיקון. ופה כל הדיון כאילו מתעלם מבתי ספר עורפיים, 7 קילומטר (ל.מ) עורפי, הטוב יותר, פחות טוב, מתאים ליוסי, לא מתאים לתיכון, כל הדיון הולך לקצוות. עוד שניה, שלומית, אני לא הפרעתי לך. אני אמרתי דבר כזה? איפה עניתי דבר כזה?
(מדברים ביחד, ל.מ).

דוברת : אני ואתה, אני ואתה היינו באותו סיור. שמעת את הצוות של המורים,
דודי אלון : שמעתי את צוות התיכון. יש הבדל, אני מדבר פה על היסודי. היה בית ספר יסודי, אני ואת התחנכנו כבר הרבה שנים, אני ואת התחנכנו בבית ספר (ל.מ) שנים, (ל.מ) נראה לי. אוקיי?
(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : חברה, מצב ביטחוני, זה דיון אחד, ויש כאן פעם, זה התחושת ביטחון, ויש כאן את הביטחון עצמו. אבל אי אפשר, אי אפשר פה, ליותר 15-16 יישובים בתוך המועצה, שרואים בחלוקה העורפית את צוחר כראויה טובה, ולקחת אותנו לצפון. אז אני מחזיר את (ל.מ).
(מדברים ביחד, ל.מ).

דוברת : (ל.מ) ילדים זה קצוות? זה יותר ממה שיש לך (ל.מ).
דובר : לא, לא קצוות, אבל (ל.מ).

דובר : אני מבקש,
(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : אני אמרתי שצופר לא טוב? לא שמעתי אתכם אומרים שצוחר לא טוב.
דוברת : (ל.מ), תיתן להם את המענה, (ל.מ) רוצה להציג אותה.
(מדברים ביחד, ל.מ).

דוברת : מה זאת אומרת חלופה? יש פה את הנתונים, למה אתה לא רוצה לשמוע אותם?
דובר : אני ראיתי את המצגת, הסתכלתי עליה, (ל.מ). יש פה הסבר? איפה במיקום בגבולות או
בצאלים, ניתן להקים בית ספר? ברגע שתיבחר החלטה כזאתי, ברור (ל.מ) חלופות.
(מדברים ביחד, ל.מ).

גדי ירקוני : אני מבקש, אני מבקש (ל.מ). נעמי, אני מבין,
דוברת : אני פה.

(מדברים ביחד, ל.מ).

דוברת : תקשיבו בכלל מה יש לי להגיד, (ל.מ).

דובר : (ל.מ), אני מבקש עוד התייחסות אחת, של מי שעוד לא דיבר, מחברי המליאה, ונעבור לנושא
הבא.

מזל ערוסי : אני חושבת שהערב הזה, משעה 18:00, ואנחנו כבר בשעה 21:00, וזאת מליאה
שלישית, אם לא למעלה מזה. אני חושבת שצריך להחליט בגדול על שני בתי ספר בקרייה, ושני בתי
ספר עורפיים. אנחנו לא ננקוט בשם, אם זה יהיה יובלי, אם זה יהיה גבולות, או אם זה יהיה צאלים.
לזה צריך להיות צוות מצומצם, לא בפורום הזה, ולא ברעש הזה, שיבחר איפה זה מתאים. גבולות,
צאלים, אורים פתאום גם עולה לדיון, מה שלא שמעתי בכלל כל התקופה הזאת.

דוברת : (ל.מ) לא יודעת באותו יום, מה לעשות.

(מדברים ביחד, ל.מ).

מזל ערוסי : אם נראה לך, שאפשר לבנות שלושה בתי ספר באורים, באמת, בואו נהיה ריאליים יותר.
אורים הרי בכלל רוצים לעבור למועצה אחרת. אם אני לא טועה.

דובר : זכות דיבור אחרונה.

מזל ערוסי : (ל.מ) אני אומרת בואו נצא מהשיבה, הישיבה הזאת. בואו נצא מהשיבה הזאת,
בהחלטה שאנחנו רוצים, שנאפשר את החלופה שמאפשרת שני בתי ספר בקרייה, שניים, לא
שלושה.

דובר : למה? מה זה משנה? סליחה.

מזל ערוסי : מה זה משנה? עלויות זה משהו. עלויות זה משנה. אם לא יהיו לנו הרבה תלמידים, אני
הסברתי את זה,

גדי ירקוני : אבל תשאירי לצוות, תשאירי לצוות אם זה יהיה אחת שתיים או שלוש בקרייה

מזל ערוסי : לא, אין מצב.

גדי ירקוני : למה?

מזל ערוסי : לא אין מצב, אין מצב שאני אשאיר את זה לצוות, מפני שלאיש שני בתי ספר, ולאיש
שניים עורפיים מבחינה תקציבית, זה אחר. זה אחרת. אתה צריך, אם אתה מוציא בית ספר, אז
אתה לא צריך לא מנהל,

דוברת : נכון.

מזל ערוסי : ואתה לא צריך לא סמל מוסד, ואתה לא צריך לא צוות מורים, כי אתה מעביר,

דובר : רגע, יש לי שאלה, למה שניים עורפיים?

מזל ערוסי : מפני שכל כך הרבה מאז ש-600 ילדים, אמרתי את זה,

דובר : מי אמר?

מזל ערוסי : אמרתי. מעל 600, 420 רשומים היום. נעמי, נעמי תאפשרו לי. כן.

גדי ירקוני : זה לא קשור. רגע, אבל תני לי, מזל, מזל, אני רוצה לעזור לך.

מזל ערוסי : אם היום רשומים, סליחה גדי, אני אאפשר לך את כל הזמן. אם 420 רשומים היום, אם
נאפשר להורים בתי ספר עורפיים, שניים לבחירה, יבואו, ואני יודעת שיבואו. אם דודי ישב עם אנשים,

גם אני ישבתי עם אנשים. אני עשיתי אתמול שיעורי בית, עמיחי ישב עד 7 בבוקר. אני לא כוחות כדי
לקרוא כל מילה ולסמן ולמרקק מה נכון מה לא נכון, גם הנושא התקציבי. אז אם אנחנו מעבירים את

בית הספר השלישי בשלמותו לבית ספר עורפי, נאמר יובלי, אני סתם עכשיו אומרת, נאמר יובלי,

ונבנה עוד אחד בגבולות או בצאלים, אז יש לנו בית ספר אחד להקים.

גדי ירקוני : יש לי שאלה אבל, הבנו.
מזל ערוסי : ואם אנחנו משאירים פה שלושה, זה בטח פינוק, גם אני מוכנה לנהל בית ספר של 250 ילדים.
גדי ירקוני : אבל אני רוצה לשאול אותך שאלה.
דובר : (ל.מ) חלופה מספר 1.
גדי ירקוני : רגע, רגע,
דובר : חלופה 1 נותנת בדיוק את מה שאת אומרת.
מזל ערוסי : לא לא, צריך (ל.מ).
(מדברים ביחד, ל.מ).
דובר : רגע, שניה,
מזל ערוסי : אני לא רוצה להתייחס לשמות. אני לא רוצה שיהיה כתוב (ל.מ).
גדי ירקוני : רגע, רגע, אבל רק לשאול אותך שאלה,
מזל ערוסי : בקשה. עכשיו אני אתך.
גדי ירקוני : יובלי, יש פה מקום יותר, אני אגיד לך גם איפה. יובלי, נגיד שאנחנו מחליטים שהוא העוטף, אוקיי? ויש פה מקום עד 800 תלמידים, אני אגיד לך איפה,
מזל ערוסי : אני לא יודעת, אתה (ל.מ),
גדי ירקוני : (ל.מ), כן.
מזל ערוסי : אני ניהלתי את יובלי, במבנים שהם היו היום. אני עבדתי גם אצל מרדכי, ואין שם מקום ל-800,
גדי ירקוני : לא, ביחד. ביחד.
(מדברים ביחד, ל.מ).
מזל ערוסי : ואתה רוצה שבית ספר, ויתחילו לרוץ מכאן לשם?
גדי ירקוני : רגע רגע, אני שואל (ל.מ) לא שתיים. אחד פה,
מזל ערוסי : גדי, אתה לא עונה על הדרישה של ההורים לבית ספר עורפי,
גדי ירקוני : אבל זה עורפי, (ל.מ). יובלי זה לא עורפי?
דוברת : לא.
דוברת : לא.
(מדברים ביחד, ל.מ).
ליאורה : לא, זה לא עורפי, זה לא עורפי.
(ל.מ) אני מבקשת לא לרשום, אם אתה מביא את זה כחלופה, לא לרשום יובלי, ולא גבולות, ולא צאלים. אחר כך נדון, בצוות מצומצם, איפה זה יהיה.
גדי ירקוני : מתי ולפי מה?
(מדברים ביחד, ל.מ).
מזל ערוסי : נבנה צוות, והם ישבו וידונו.
דוברת : אין לנו זמן.
(מדברים ביחד, ל.מ).
דוברת : מה את רוצה היום להצביע, (ל.מ)?
דובר : אני מבקש, תעצרו את הויכוח הזה. אני מבקש, יהודית, בבקשה.
יהודית מימון : אני בעיקר רוצה, לשאול,
נועם גל : שלומית, לא הפריעו לך כשאת דיברת, אני מבקש תני ליהודית לדבר.
יהודית מימון : אני בעיקר רוצה לשאול שאלות, מכיוון מכל החלופות שהוצגו, אני חושבת שאני ברמה האישית, עוד לא מרגישה שאני עדיין בשלה לקבל את ההחלטה, כי חסרים לי עוד כמה דברים. אז קודם כל, אם יש חלופות נוספות, אני כחברת מליאה, אשמח לראות, לפני שאני (ל.מ). אני יודעת שיש את העניין של המיידיות ושל הזמן, ואני לא מסכימה אתך, שמעיה, שאנחנו צריכים רק להגיע לפואנטה, אנחנו חייבים, יש כאן החלטה שהיא הרת גורת, והיא תשפיע להרבה זמן קדימה, ואנחנו

צריכים להיות מספיק אחראיים בבחירה של ההחלטה שלנו. אני חושבת שיש כאן אמירה של הצבא, שאין מה לעשות, האמירה של הצבא היא נכון לעכשיו, כי הצבא הוא לא (ל.מ).

דובר : זה לפני חודש היה.

דוברת : לפני חודש זה היה, (ל.מ).

דובר : 5 במאי.

(מדברים ביחד, ל.מ).

דוברת : המלחמה הסתיימה.

דוברת : לא, המלחמה לא הסתיימה.

דוברת : למה? הינה, עכשיו מדברים על זה, המלחמה הסתיימה, הכל (ל.מ). הכל בסדר, אפשר לחזור לבנייה.

יהודית מימון : תשמעו אותי עד הסוף.

גדי ירקוני : אני מבקשת מהקהל לא להפריע, כרגע לתת את הזכות דיבור, ואחרי זה נעבור להצבעות.

נועם גל : אני מאוד מעריכה את מה (ל.מ), יחד עם זאת, אני חושבת שכל מה שהצבא יגיד כרגע, לא ישנה את התחושה שיש בקרב האנשים, שלתחושה הזאת אנחנו חייבים לתת את הקשב. זה בדיוק מה שאני אומרת, שגם אם הצבא עכשיו יגיד שהכל בסדר, הרי 80% מהאנשים עם המשבר אמון שנותר, כנראה לא יאמין. אז להגיד את הסיסמא הזאת, שאנחנו מחכים למה הצבא יגיד, כנראה לא רלוונטי.

דוברת : לא. בכלל לא. בכלל לא.

דוברת : עוד יומיים מתחילה המלחמה בצפון.

נועם גל : יהודית, אל תיכנסי לויכוח הזה יותר.

יהודית מימון : אוקיי, בסדר, רק עכשיו אני רוצה לומר כאן, שתחת האמירה, שתחת האמירה הברורה (ל.מ) של הצבא, יש כאן תחושת אי ביטחון וחוסר אמון מאוד מאוד גדול, שאנחנו חייבים להתייחס אליו, אוקיי? זה מה שאני מנסה לומר. אנחנו חייבים לחשוב עוד טיפה קדימה, באמת על האפשרות שמחר בבוקר לא נוכל לחזור למגן, כפי שעכשיו נאמר שאנחנו כן יכולים, נכון לעת הזאת. (ל.מ), אנחנו לא נוכל לחזור למגן, אנחנו לא יכולים עוד פעם לעמוד בצורה כזו שאין לנו שום חלופה, ועוד פעם לקום וללכת מכאן, כי אין לנו שום אלטרנטיבה. אז אנחנו חייבים, אני מצטערת שאני חוזרת בעיקר בשאלות, אבל זה פשוט דברים שאני חייבת שנדון עליהם עוד טיפה, לפני שנקבל את ההחלטה. הייתי שמחה לדעת אם בחלופה 4 ניתנו כל מיני מוקדים, שמייקרים, שמקשים, שיצרו פערים, שימתחו את כוח האדם החינוכי, לא נבון בעיניי. האם נמצא, או נבחנה חלופה של מקום עורפי אחד, משמעותי וגדול, כדי ששם נוכל לקיים, שם נוכל לקיים את הגזרה, מעבר לחלופה 2 שמדברת על יובלי, אני מדברת על חלופה עורפית אחרת,

גדי ירקוני : ארבע זה חלופה אחת,

יהודית מימון : סליחה?

גדי ירקוני : ארבע זה חלופה אחת עורפית.

יהודית מימון : אה, זה או גבולות או אורים או?

(מדברים ביחד, ל.מ).

יהודית מימון : אני רוצה לדעת אם נבחנה חלופה,

(מדברים ביחד, ל.מ).

יהודית מימון : כי (ל.מ) עד עכשיו 3 בתי ספר, עם מערך הסעות,

(מדברים ביחד, ל.מ).

יהודית מימון : אוקיי? הייתי ברורה בשאלה?

דודי אלון : כן.

(מדברים ביחד, ל.מ).

דודי אלון : רק לענות על זה, את יכולה לדפדף (ל.מ) של התיכון, ולהבין (ל.מ), יש שמה חלופה עורפית (ל.מ).

יהודית מימון : אוקיי. דבר נוסף האם נבחן עוד משהו, שאם אנחנו באמת בונים איזשהו בית ספר, האם אפשר לייעד אותו אחר כך לגוף שייקח את בית הספר, מהבחינה הזאת של השתתפות בעלויות. גם הבית ספר העורפי, ואני מצטערת אם אני לא מדייקת בנתון הזה, כי לא בדקתי אותו עד הסוף, אבל גם בבית ספר העורפי שנבנה על חוף אשקלון, זה בית ספר שאחר כך יהיה מיועד לישיבה או למשהו כזה. אז אני רוצה לדעת אם נבחנה איזושהי האפשרות של הקמת בית ספר, שישמש אחר כך לצבא, או לגוף אחר, שיהיה מוכן לקחת את המבנה הזה, מזל ערוסי : זה בתוך הקיבוץ, הקיבוץ לוקח אותו. יהודית מימון : אוקיי.

מזל ערוסי : זה מה שהיה גם אצלכם ביבול, או ביתד, כשהקימו ונתנו לאנשי החלוציות, אז הרכוש הזה נשאר אצל המושב. אז לכן, גם כל (ל.מ) שתהיה. חברה, תהיו מציאותיים, יהודית מימון : ועוד דבר אחד שהייתי רוצה לשאול, דוברת: את ממציאה המצאות. את ממציאה המצאות, ומספרת פה סיפור שהוא רק שלך. מזל ערוסי : יכול להיות.

דוברת : אוקיי.

(מדברים ביחד, ל.מ).

מזל ערוסי : אני מספרת סיפור שאני רוצה לספר אותו, ואת לא תגידי לי,

(מדברים ביחד, ל.מ).

גדי ירקוני : האם יש עוד שאלות?

(מדברים ביחד, ל.מ).

גדי ירקוני : האם יש עוד שאלות לגבי החלופות שאנחנו הולכים להצביע עליהם?

תמי בר מאור : אני רק רוצה להגיד משהו אחד. אנחנו יושבים פה שעתים, אתם שומעים כולכם את מה שקורה פה, מתרחש מסביב? כל הבומים, וכל מה שקורה פה באיזור שלנו? זה מה שאתם רוצים לילדים שלנו? או לנכדים שלנו? ולכן, זה ממש לא נורמלי, הילדים לא יוכלו, הם חרדים מכל הדברים האלה. עכשיו, הבית ספר העורפי, אני יודעת שזה עולה כסף, אבל זה הפיתרון לתת לנו את (ל.מ) הנפשית.

דובר : (ל.מ) את זה לחלופה בצאלים, אורים, וגבולות.

(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : שמעיה, אני מבקש התייחסות אחרונה, לפני שאנחנו עוברים להצבעה על החלופות.

דורון: נועם, אני רוצה, אני רוצה להגיד משהו, זה דורון.

גדי ירקוני : דורון, רק שניה, חכה, אתה תדבר אחריו, כי אתה עוד לא התייחסת (ל.מ).

שמעיה אליהו : אני שומע פה הרבה דברים, על תקציבים וקצב העלויות על בתי ספר. אני לא מבין דבר אחד, אולי אני טועה, אולי אני לא מבין בדברים האלה. אבל אנחנו, כתושבי מדינת ישראל, שחיים באזור כזה, אותי לא מעניין כמה זה עולה כסף. אותי מעניין שהבן שלי, הנכד שלי היום ילמד. המדינה צריכה לדאוג לו לבית ספר. עלות לא מעניינת אותי בכלל. גם האלה, הבית ספר, המדינה צריכה לדאוג. אני צריך לדאוג לדבר אחד, שהבן והנכד שלי ילמד במקום בטוח במדינה הזאת. כמו כל ילד במדינת ישראל. עלויות, פה בית ספר עולה מיליון, פה 20 מיליון, 30 מיליון, את מי זה מעניין?

דובר : אז מי ישלם את זה?

שמעיה אליהו : את מי זה מעניין? המדינה.

דובר : דני, דני, תן לו לדבר.

שמעיה אליהו : המדינה לא צריכה לממן את החינוך של הילדים, (ל.מ), הכל יהיה. מה, מה הסיפור? אני לא מבין.

(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : מה, אם המדינה תממן או לא? אני יכול להתייחס, אבל (ל.מ).

(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : רגע, קודם דורון. דורון. קודם דורון, ציפי.

נעמי סלדי : על סמך מכתב אחד שפנו, לבקשה למאה מיליון, בלי שום הסברים, בלי שום כלום, למחרת קיבלו תשובה, והתשובה הזאתי (ל.מ).
דובר : אני מבקש, לא לא לא, אורית, אני מבקש,
דורון : טוב, אני, אני מבין שאני בזכות דיבור, אני מבין שאני בזכות דיבור, אז באמת, אני לא רואה אותכם, אני מבקש. קודם כל, אני רוצה להגיד.
(מדברים ביחד, ל.מ).

דורון: אני לא מבין מה קורה, מה קורה כאן לכל הרוחות? באמת, אי אפשר לדבר? אני רוצה קודם כל, לכל מי שארגן את הישיבה הזאת, אז קודם כל כרטיס צהוב לכיוון אדום, על כל מה שנעשה עם הזום. מיקרופונים סגורים, למעט מי שמדבר. ושמישהו יהיה על המצלמה, שנראה מי מדבר, שנדע להתייחס למי שמדבר. הכל מאוד ערטילאי, אנחנו לא יודעים מי מדבר. לא ניתן גם ברוב הפעמים לשמוע את מי שמדבר. כי הקריאות ביניים בלתי נסבלות. אז אני מבקש לישיבות הבאות לעשות ישיבת זום מסודרת. לא כולם יכולים להגיע, ואני חושב שמגיע לנו להיות חלק מזה. אני לא הרגשתי שאני לגמרי חלק מהישיבה הזאת. מבחינה טכנית לא יכולתי להיות. עכשיו, לגבי הנושא. אני חושב, מזל, אחרי 3 שעות אמרה משהו שהוא מאוד מתקרב. צריכות להיות שתי הצעות, אחת זה בקרייה, ואחת זה בקרייה פלוס בית ספר עורפי. אנחנו נותנים כיוון, אנחנו נותנים, מה זה משנה אם זה יהיה באורים, או בצאלים, באמת נו? אנחנו מליאת מועצה. אם זה יהיה בדונם הזה או בדונם ההוא, חברה, תנו לצוות, וזה גם לא משנה אם זה יהיה שני, אני שואל את מזל, מה יקרה, מה? למה דווקא שני בתי ספר? אם הילד, שני בתי ספר פלוס 1, ירצה להיות בקרייה, מה, לא ניתן לו? תנו לצוות מקצועי, תנו לאנשי המקצוע להתעסק עם זה. תנו לו דדליין של שבועיים, אני חושב שזה מספיק זמן בשביל להביא. באופן אישי, קשה לי להאמין שב-1 לספטמבר אנחנו נוכל לפתוח בית ספר עורפי שהוא לא ביובלי, שהוא מתאים. אבל שוב, אני אומר, אנחנו לא הגוף שיכול לתת פיתרון, צריך לתת לצוות המקצועי לעשות את זה. בואו נחליט עכשיו שתי הצעות בקרייה, וההצעה השנייה בקרייה פלוס בית ספר עורפי, ונבקש מהצוות שיציג את החלופה שלו בישיבה הבאה. תודה.
גדי ירקוני : תודה, אנחנו נעבור עכשיו להצבעה.

דובר: השאלה היא אם הילדים שהוא מייצג, מגיעים ללמוד בבית ספר האלה.

דובר : הצבעה. חברים, יש לנו כרגע שני מצבים. אחד ביובלי הבשור, דוברת : מבארי.

דוברת : מבארי?

דובר : לאט.

דובר : אחד ביובלי הבשור, ואחד בגבולות.

דורון: אני לא יודע מי העיר את ההערה הזאת לגבי בארי, זה הערה רעה.

דוברת : למה?

דורון : רעה. הוא צריך להתבייש במה שנאמר. מה זה משנה אם אני מייצג או לא מייצג? גם אין לי ילדים בבית הספר, אז מה? אני לא נציג בארי? אני לא אמור לחשוב ולדרוש את טובת ילדי המועצה? מזה האמירה הזאתי? אני לא יודע מי זה, ואני מעדיף לא לדעת מי אמר את זה.
(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : לא, רגע, תקשיב רגע, שלמה.

שלמה גליקסר : תגיד לדורון שהוא מדבר, ואין לו זכות לדבר, דוברת : מה פתאום?

שלמה גליקסר : כי הוא בא מבארי, ובארי לא באיזור.

(מדברים ביחד, ל.מ).

גדי ירקוני : (ל.מ) שלמה, תסיים את הדברים, כי אני רוצה שנעבור להצבעות. סיימת? סיימת את דבריך?

דוברת : אבל לא שמעו אותו. אבל לא שמעו אותו.

גדי ירקוני : אנחנו נעבור להצבעות, אני מבקש (ל.מ) ינסו פעם אחת להסביר, ואנחנו נעבור להצבעות.

(מדברים ביחד, ל.מ.)
מזל ערוסי : אני לא (ל.מ.)
דוברת : אבל לא, אבל מ-18:00 בערב היא מנסה לדבר, ואתם לא נותנים לה. זה לא בסדר.
(מדברים ביחד, ל.מ.)
מזל ערוסי : מי אמר שגבולות כן וצאלים לא? מי אמר?
(מדברים ביחד, ל.מ.)
גדי ירקוני : אני מבקש, בסופו של דבר, צריך להגיע להצבעות, חברי המליאה צריכים להבין את המשמעות, ואת (ל.מ.) על עלות ההחלטות.
דובר : או, אז זה נושא שאני רציתי לשאול עליו שאלה.
דובר : בסוף הדיון, תכף, בסוף הדיון.
דוברת : (ל.מ.) חברי המליאה.

מתן (אדריכל התוכנית): השעה מאוחרת, והמצגת ארוכה, אני, (ל.מ.) מה המצגת הזאת כוללת, ומה היא לא כוללת. היא כוללת שטחים פוטנציאליים, צמודים, או בתוך אורים צאלים וגבולות, שנראים לי שטחים שהם מתאימים להקמה של מוסדות חינוך, בסדרי גודל כאלו ואחרים. בתחילת הדרך, חשבתי, לפי (ל.מ.), לעשות את זה עם (ל.מ.) של בית ספר יסודי אחד או שניים או תיכון, או כאלה ואחרים, בסוף הבנתי שלא יוצאים מהסיפור הזה, פשוט להציג את כל האפשרויות, ושהמליאה תחליט במה היא, על מה היא רוצה להסתמך. אני לא מציג פה את החלופה של גבולות, הקיים. אני חושב שברור לכולם למה. מה שאני מציג זה שטחים שאני עדיין רוצה,
דובר : מה שאתה מציג כרגע, דורון, זה לא פה להצבעה. זה לא, זה לא הנושא,
(מדברים ביחד, ל.מ.)
דוברת : (ל.מ.) חלופה 4.
דובר : אני גם לא, אני גם לא (ל.מ.),

דובר : תתקדם, תתקדם בבקשה, כי יש לך את הזכות דיבור, ותשתדל (ל.מ.)
מתן (אדריכל התוכנית): כל השטחים שיש כאן, אלה שטחים של לפחות 9 דונם, חלקם בסדרי גודל של עשרות דונם, חלקם גם קטנים יותר. כולם צמודים לתשתיות קיימות של ביוב, חשמל, מים. חלקם מגודרים, חלקם צמודים לגדר. לכולם יש גישה תחבורתית. מאחר וכבר אנחנו למודי ניסיון, ואנחנו יודעים שכשהמצב לוחץ, יש לשר הפנים את הסמכות לאשר עבודות בנייה, גם ללא תב"ע מתאימה, או ללא תב"ע בכלל, וגם (ל.מ.). באופן הזה הוקמו מוקדי החינוך, שבמוקדי הבינוי. ככה שזה דבר שמפשט את כל האירוע, והופך אותו להרבה יותר קצר ואפשרי. חלופות בשטחי קיבוץ גבולות. החלופות האלה, אני מדגיש שוב, לוועדת התכנון של הקיבוץ, אחת מהן נפסלה על ידה, אתם רואים פה את (ל.מ.) מספר 2. חלופות 1,4,3 אושרו על ידה, חלופות 5,6 היו חלופות נוספות שהומלצו על ידי הוועדה. הוצעו על ידי הוועדה. נרוץ על זה. פה יש לנו חלופה בתוך שטח הקיבוץ, בתוך הגדר, צמודה לגינה הקהילתית, בכניסה ליד ביתן השומר. 11 דונם ישרים, לא מפותחים, לא בנויים, אין שום צפי לבינוי שלהם בשנים, אם לא העשורים הקרובים. מקום שמאפשר הקמה של בית ספר (ל.מ.) לגמרי מהיישוב, לא בתוך, לא מוחבא בתוך היישוב כמו היום. זמין לגמרי לפיתוח. אני אדלג על הנושא הסטטוטורי. יש את השטח הזה, שטח שהוא בעצם מרחב חיפוש של 41 דונם, שזה 40% יותר מהשטח של קרית החינוך (ל.מ.), שאפשר למצוא פה כל מיני חלופות, וכל מיני פריסות, וכל מיני מרחקים. ממש לא חסר פה שטח. הלאה, יש לנו חלופה נוספת, צמודה בעצם למתחם של חוסן, שקיים היום בקיבוץ גבולות, סמוך, צמוד לשער הכניסה הערבי, צמוד (ל.מ.), למערכת ביוב, למערכת חשמל, יש פה ממש את כל מה שצריך, 20 דונם, (ל.מ.) דרך אגב, הפרוגרמה הסטנדרטית של משרד החינוך מדברת על שטח של 9 דונם, זה בעצם יספיק. פה אפשר להקים (ל.מ.) שני בתי ספר. שטח נוסף, קטן יותר, בתוך הקיבוץ, שטח קטן יותר בתוך הקיבוץ, מתאים לסדר גודל של שתיים, של שתי שכבות, אם רוצים לפצל. אני יודע שזה גם חלופות שנבחנו. אז אם רוצים לפצל מספר שכבות למספר מתחמים, אז האופציה קיימת. אני לא אומר אם זאת אופציה טובה או לא, אני אומר זאת אופציה קיימת, אם רוצים לעשות את זה. חלופה נוספת בתוך הקיבוץ, סדר גודל של 4 וחצי

דונם, מספיק ל-9 כיתות לימוד, ואני מתקדם לקיבוץ אורים. צריך להדגיש עוד פעם, שהחלופות של קיבוץ גבולות כבר עברו את ועדת התכנון של הקיבוץ. (ל.מ) של קיבוץ אורים, מזל ערוסי : אבל הן מפוזרות, זה לא מתחם אחד. (מדברים ביחד, ל.מ).

גדי ירקוני : אני מבקש לקצר (ל.מ) לא מנהלים על זה כרגע דיון, הוא מציג את זה, (ל.מ) חלופה מספר 4, אני רוצה שתקצר בבקשה. דובר : זאת חלופה 4. גדי ירקוני : אוקיי. (מדברים ביחד, ל.מ). דובר : זאת החלופה. גדי ירקוני : תסיים בבקשה. (ל.מ).

אדריכל...: (ל.מ) קיבוץ גבולות. שתי חלופות לקיבוץ אורים, חלופה אחת שצמוד לשכונה שמוקמת בימים אלה. (ל.מ) חלופה מספר 2. חלופה מספר 1, שהיא מרוחקת יותר, היא נמצאת ליד הכניסה לקיבוץ, אלה חלופות בשטח של 11 דונם ו-20 דונם. ואנחנו עוברים לצאלים, שדוברה כאן רבות. אז יש פה בעצם מגרש משחקים שהוא כמעט אינסופי. יש פה את השטח הזה, 22 דונם, יותר ממספיק לשני בתי ספר יסודיים, אם רוצים. שטח (ל.מ) מישורי, צמוד לגדר, רואים פה את הגדר החדשה שהוקמה, צמוד לתשתיות קיימות. הגעה בהסעות מאוד פשוטה. ואם רק רוצים, אז אפשר גם לקחת את החלופה הזאת עוד בשטחים, שהם כיום אא מעובדים, בכל סדר גודל שרק ירצו. בשורה התחתונה, השטח קיים, אם רוצים הוא שם. תודה. גדי ירקוני : תודה. אני מתמצת את המצגת הזאת. דוברת : אני אתמצת. מתמצתת אותה בשנייה. (מדברים ביחד, ל.מ).

דוברת : לא לא, אני לא מוותרת. אני לא מוותרת. עכשיו אני לא מוותרת. (מדברים ביחד, ל.מ).

תמי בר מאור : לפני שחברי המליאה מצביעים, מה שמתן הציג עכשיו, זאת חלופה מספר 4. ומכיוון שאנחנו יודעים שאין בעייה,

מזל ערוסי : הבנתי נכון, זה או זה, לא זה. זה לא מה שכתוב פה. כתוב פה שקריית (ל.מ). שלומית פלוטקין : לא לא, אני לא מוותרת לך. נועם, אני לא מוותרת לך. לא מוותרת לך. אז שלא יחתכו אותי. תאמין לי, זה יהיה מאוד קצר. אני מבקשת שחברי המליאה, לפני שהם מצביעים, היות ומדובר פה על סכומי כסף מאוד מאוד גדולים, יושב פה (ל.מ) מחוייכת. אוקיי? שאומרת אפשר להצביע על כל דבר, רק מישהו בסוף יצטרך להביא את הכסף לדבר הזה. ולכן, רגע לפני שאתם מצביעים, היות ואפשר לפתוח כל דבר הנדסי, ישבנו היום בפגישה גם עם גורמי ההנדסה. מה שהראה לכם פה, את מגרש המשחקים הענק הזה, אפשר לפתור בכסף, השאלה אם המליאה, וזה גדי, לא יודעת מי יכול לענות פה, אולי, לא יודעת, אם המליאה פה תצביע על חלופה מספר 4 להקמת בית ספר מאפס, מסטרצ', מה שעמד על הפרק באוקטובר בנובמבר בדצמבר, מטומטמת אני, לוקחת את התואר, מי הולך להביא את הכסף לדבר הזה? אז לפני שמצביעים, דובר : שאלת מיליון הדולר.

שלומית פלוטקין : שלא תחזרו בעוד שבועיים, תגידו מצטערים אין כסף, כי שר האוצר אמר שאין כסף. (מדברים ביחד, ל.מ).

גדי ירקוני : שלומית, בסופו של דבר, נצטרך להביא מקורות מימון, או לבוא חזרה למליאה, (ל.מ). דוברת : אז לפני שאתם מצביעים, תבינו שזה פתיר, זה אפשרי, דובר : (ל.מ).

דוברת : 50-60 מיליון שקל.

דובר : מה פתאום? פחות מ-100 מיליון זה לא עולה. חברה, תפסיקו לבלבל את העובדות. זה בית ספר זמני או קבוע?

דובר : קבוע.
דוברת : זמני.
דוברת : ממש לא, זמני.
דובר : מזה זמני?
דוברת : זמני, זה התב"ע העתידי של צאלים לעוד שני עשורים, זה זמני.
דובר : אני שאלתי, שאלתי שאלה, עוד לא קיבלתי, (ל.מ).
דובר : מה זה זמני?
דוברת : שנתיים שלוש.
דובר : (ל.מ) שנתיים שלוש?
(מדברים ביחד, ל.מ).
דוברת : מה הבעייה?
דובר : אה, מה הבעייה? קריית חינוך (ל.מ).
(מדברים ביחד, ל.מ).
דובר : אנחנו, אנחנו עוברים, שירי, שירי, אני מבקש, אנחנו עוברים להצבעה. אני רוצה, שירי, אני מבקש. תציגו בקשה את המצגת על ארבעת החלופות.
דוברת : אני לא מבינה את החלופות, אני יכולה להתייעץ עם חברה (ל.מ),
דובר : כן, את יכולה, אבל (ל.מ).
(מדברים ביחד, ל.מ).
גדי ירקוני : אני עומד על זה שחברי המליאה (ל.מ) באחריות שהם אמורים לקחת. לבנות את הבית ספר. תוצג פה עכשיו, מ-א' עד ת', לא לוקח פחות משנה, שנה וחצי. באחריות אני אומר את זה. ואני מבקש מחברי המליאה שמרימים את היד על ההצבעה הזאת, כתוב שזה מה שראש המועצה אמר. בואו נראה אם אני טועה, אז אני אלך הביתה. ואם אתם טועים, האחריות הציבורית היא עליכם, יש לכם אחריות,
דוברת : זה היה אמור לקום (ל.מ).
גדי ירקוני : רגע, אני מבקש לא להפריע לי. אני יודע, (ל.מ).
דובר : גדי, גדי, גדי.
גדי ירקוני : האחריות, אני אומר (ל.מ), האחריות היא על כל מי שיצביע, וגם עליי, (ל.מ), גם אם אני אצביע נגד, יש לי אחריות שהצבעתי נגד. אין דבר כזה שהצבעתם, ואתם אומרים תוך חצי שנה בונים את זה, וזה לוקח שנה וחצי, ואין לילדים איפה ללמוד.
דובר : אלטרנטיבה.
גדי ירקוני : אני אגיד לכם. בהצבעות האחרות.
(מדברים ביחד, ל.מ).
דובר : אנחנו עוברים להצבעה.
דובר : לכל אחד יש זכות (ל.מ).
(מדברים ביחד, ל.מ).
מזל ערוסי : אנחנו יכולים לעשות שינוי,
(מדברים ביחד, ל.מ).
דובר : אי אפשר להסכים?
מזל ערוסי : מה אי אפשר? אם כתוב פה גבולות, אני לא רוצה (ל.מ). אני רוצה שני בתי ספר עורפיים. אני לא רוצה להכניס עכשיו,
(מדברים ביחד, ל.מ).
דובר : אין מחיר. אין מחיר.
(מדברים ביחד, ל.מ).
דובר : תעשה אחריו מה שלא ברור.
(מדברים ביחד, ל.מ).
דובר : אנחנו עוד שנייה יוצאים.

מזל ערוסי : לא, אנחנו לא יוצאים.
דובר : לא בגלל זה הם יוצאים.
(מדברים ביחד, ל.מ.).
אדריכל: אז עוד פעם אני אומר, ברגע שגבולות (ל.מ) 600 תלמידים, אז הכוונה לבנות מתקן, וזה העלות שמצויינת כאן, 450 תלמידים, (ל.מ) חדש, מתוך הנחה שאת המתקנים, מתוך כל המתקנים, דובר : (ל.מ) שום דבר.
אדריכל: (ל.מ) בלי המתחם, לעמוד בתנאי משרד חינוך, ולאפשר (ל.מ) 200-100, (ל.מ).
תמי בר מאור : זה לא חדש, דודי.
דודי אלון : מה, את לא קוראת עברית?
תמי בר מאור : אבל הוא אומר לך,
דובר : (ל.מ) חדש, ח-ד-ש.
תמי בר מאור : לא, אבל הוא אמר, רגע.
דובר : זה הפעם חמישית עשירית.
תמי בר מאור : דודי, העבודה שלי זה לשחק עם מילים. הוא אמר חדש, בהנחה שאת הקיים נוכל לבטל.
דובר : במקרה הצורך,
דובר : לא, לא.
(מדברים ביחד, ל.מ.).
עמיחי: כתוב כתוב. (ל.מ) בגבולות יבנה בניין חדש, ל-450 תלמידים.
דוברת : (ל.מ) שקיים היום לא יהיה בשימוש בכלל,
(מדברים ביחד, ל.מ.).
אדריכל: כמו שאמרנו בהתחלה, איך אפשר, האם אפשר לקיים את גבולות ל-600 תלמידים. אם יתברר שאי אפשר, אני חוזר לחלופה 1, אז ייפתח גם (ל.מ). זה החלופה שעלתה באסיפת החינוך, והיא מוצגת כאן (ל.מ).
דובר : עוד פעם, עוד פעם?
(מדברים ביחד, ל.מ.).
גדי ירקוני : אני מבקש, עמיחי, אנחנו, עמיחי יסביר עוד פעם את ארבעת החלופות שהציגו.
(מדברים ביחד, ל.מ.).
גדי ירקוני : אנחנו, עמיחי, נפרט עוד פעם את ארבעת החלופות, ונעבור להצבעה.
(מדברים ביחד, ל.מ.).
דוברת : יש לי שאלה.
גדי ירקוני : שמעו, בלי שקט, אנחנו, אני מבקש, אנחנו רוצים לעבור להצבעה.
(מדברים ביחד, ל.מ.).
עמיחי: אני חוזר בפעם, אני חושב, (ל.מ), 4 חלופות ליסודיים.
דובר : סגרו את הטלפון שם. חברי המליאה, רגע, (ל.מ),
מזל ערוסי : אני שאלתי את אולגה, והיא אמרה לשאול אתכם, האם אנחנו יכולים להוריד את השמות? לדבר על שתי, שני בתי ספר בקרייה, שניים עורפיים, מבלי לנקוב עכשיו גבולות אורים או צאלים?
דוברת : לא, זה לא,
דוברת : זה הבקשה.
(מדברים ביחד, ל.מ.).
דובר : אז בואו נדחה את זה, ושתהיה הצעה חדשה שבוע הבא.
דוברת : אז בוא נדחה את ההצעה לפעם הבאה.
גדי ירקוני : אין בעיה, רגע, אבל בואו נשב רגע, בואו בואו,
(מדברים ביחד, ל.מ).
גדי ירקוני : בואו נדבר רגע, מסודר, חברה.

דוברת : אבל יש לנו מלא אנשים שלא נמצאים פה.
(מדברים ביחד, ל.מ).
דוברת : יש הרבה חברי מליאה שלא נמצאים.
(מדברים ביחד, ל.מ).
דוברת : מה שאני אומרת, שלא יכול להיות (ל.מ) עם אלה שלא נמצאים.
(מדברים ביחד, ל.מ).
גדי ירקוני : אני מבקש! רגע, רגע רגע, רגע, כל מי שפה, אני מבקש, לשבת.
דובר : שירי, אני מבקש, אנחנו רוצים לעבור להצבעות.
גדי ירקוני : אז שקט, רגע, אני מבקש לסגור את הדלת, רגע, לסגור את הדלת מי שנכנס איתנו, מי שלא נכנס לא נכנס יותר. אני מבקש עכשיו, עד אחרי ההצבעות, אני מבקש עכשיו עד אחרי ההצבעות, לא לצאת, לא לקום, בואו נהיה רגע מרוכזים, כדי שלא ייכנסו. בוא נקשיב רגע אחד לשני, שאחרי זה לא יגידו שבהצבעות מישהו לא הבין. נדבר בנחת, (ל.מ) 3 שעות נוראיות, בואו לפחות שההצבעות, שנבין כל אחד מה הוא מצביע, ניתן לנועם להסביר, אחרי זה לעמיחי, אחרי זה כל חבר מליאה יוכל לשאול, לפני ההצבעה, אני מבטיח, (ל.מ) חברי מליאה, אבל אחד אחד. מזל ערוסי : גדי, היו פעמים שסיימנו מליאה מהיום למחר, או מהיום לשבוע הבא, גדי ירקוני : רגע.
מזל ערוסי : תנו לנו, אנחנו לא שלמים עם עצמנו.
גדי ירקוני : אבל רגע, מה ביקשתי? ביקשתי שנעם ידבר, אחרי זה עמיחי יסביר, ואחרי זה חברי המליאה יוכלו לשאול מה שהם רוצים.
דובר : לי אין מה להוסיף. עמיחי.
מזל ערוסי : ולבקש לדחות את זה.
גדי ירקוני : כן, כן. את מנהלת בית ספר היית.
מזל ערוסי : לא, אני אומרת לחברים שלי,
עמיחי : גם לי אין מה להוסיף, אני, אני, אני כן חייב להגיד (ל.מ).
גדי ירקוני : די די, שבו חברה,
עמיחי : בתור נציג המערכת, התור נציג המערכת, ברמה האישית, אני לא אסלח לעצמי אם אני לא אגיד את זה. אנחנו חייבים החלטה. בלי החלטה, גם (ל.מ) החלטה היא החלטה. בלי החלטה לא ניתן לפתוח את השנה. אנחנו חייבים אותכם, חברי המליאה, שתקבלו החלטה. אנחנו במלחמה כבר כמה חודשים. אנחנו (ל.מ), הם כבר יצאו, הצוותים שלנו חייבים את החלטה. ואני אגיד עוד מילה. הם צריכים את החלטה הזאת, כי בלי החלטה הם ילכו. הם ילכו. אז בבקשה, אני ברמת המתחנן, תחליטו, תודה.
גדי ירקוני : עמיחי, אתה רוצה להציג את (ל.מ)?
עמיחי : אני חושב שהצגתי אותם כמה פעמים.
דובר : הציגו כבר.
גדי ירקוני : רגע, יש שאלות לחברי המליאה?
דובר : כן.
גדי ירקוני : כן, אריק.
אריק דניאל : הנושא הזה עלה לפניי. אני בכל זאת רוצה להתעקש ולשאול עוד פעם, בנושא התקציב, והיה ומחר, והיום נחליט על חלופה כזאת או אחרת, כולל הנושא התקציבי, מה העמדות כרגע לגביו? אני מניח שלמועצה אין את המשאבים האלה, בטח אם נחבר גם את חוב המועצה שעוד לא נפתח, אני מניח. אם מישהו יכול להגיד משהו בנושא הזה, זה לא חשוב כרגע אם הסכום הוא 20 או 30 או 50 מיליון.
דובר : עידו, עידו רוצה להגיד משהו.
דובר : תן לעידו. עידו, תן לעידו.
עידו ליבנה : לא, אין פה, הוא שאל וגם נתן את רוב התשובה. (ל.מ). ראינו את זה גם המליאות הקודמות, מה שיש, מדברים על מיליונים בודדים, בסדר? שמשמשים (ל.מ) אלה ואחרים, דיון, אני

אומר דיונים, מה שקרה לגבי מקורות התקצוב, נעשו מול משרד החינוך, בעל פה, שבועות כבר, בסוף זה הגיע גם בכתב, וזה מה שיצא, ואז (ל.מ) שבועות. בנושא שלי, אני מדבר גם על סבירויות, זה לא באמת (ל.מ) מה יש מה אין. דיון גם שהיה מתקיים, גם שבועות, וגם היום, דיון נוסף (ל.מ), על סכומים אפילו חלקיים, (ל.מ), כדי לסייע, כדי להקים פה מערכת חינוך, עם אגף התקציבים שלהם, (ל.מ), לא יקרה. גם הנושאים שאנחנו צריכים, (ל.מ), ולכן אני אומר, כגזבר, אני אומר, הצבעה כרגע, בלי (ל.מ) של מיליונים או עשרות מיליונים במקרים האלה, לא מאפשרים לאגף החינוך לפתוח מערכת חינוך במקומות שתסבירו עליהם.
(מדברים ביחד, ל.מ).

גדי ירקוני : לא לא, רגע רגע, זכות דיבור. אני רוצה להמשיך את התשובה. להמשיך את התשובה. להמשיך את התשובה. תנו לי רק לסיים את התשובה שלי, טוב? ואתם תוכלו לשאול. חברים, לא, עזבו רגע אם זה 80 מיליון או 100 מיליון. אנחנו (ל.מ) את הכסף הזה, ולא יהיה את הכסף (ל.מ). מה שאנחנו כבר הלכנו, שמעתם, לא נתנו לנו, ואני מעריך, אני, ההערכה שלי, שלא נשיג. אבל המליאה שולחת, אנחנו עושים את העבודה. אני חושב שזה ידחה לנו, לא, סליחה, אני לא רואה כלום, אני אומר רק על הכסף. אני מעריך שלמועצה אין כסף, המועצה תהיה צריכה לגייס את הכסף ממשרד החינוך או מתקומה, זה שני המקומות שאני מכיר היום. אנחנו לא מדברים אם יהיו צריכים ארבעה, שני מיליון, משהו לעשות סידורים בבית ספר (ל.מ), כן כן צריכה לראות איך היא לוקחת תקציב ומאיפה וזה, אבל בואו לא נשים את זה, דוברת : לא הבנתי, סידורי בית ספר, אני פשוט רוצה להבין,
(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : טיפולים, טיפולים.

דוברת : טיפולים באיזה?

דובר : קוסמטיקה של שני מיליון שקל, מועצה אזורית אשכול, (ל.מ) צריכה להחליט מאיפה היא מביאה את זה. אבל שני מיליון שקל זה לא 80 וזה לא 100. סכום כזה, אם זאת תהיה ההחלטה של המליאה, ואנחנו ביחד עם המליאה נצליח לגייס את הסכום הזה, עוד פעם אני אומר, (ל.מ) באמצע, אך ורק.

מזל ערוסי : אז מה נתת לנו לדוג?

(מדברים ביחד, ל.מ).

מזל ערוסי : גדי, (ל.מ) לא ישכחו את הילדים שלהם.

גדי ירקוני : שאלתם, רגע רגע, שאלתם על הנושא הכספי. רגע, רגע, תנו לי רגע. שאלתם, אני עכשיו לא נכנס אל הויכוח, (ל.מ). אנחנו קיבלנו, נקבל, בזמנו קיבלנו את (ל.מ), כ-40 מיליון שקל, כמעט, ממשרד החינוך, (ל.מ), שאנחנו משפצים בו ומכינים בו את יובלי ואת הבשור. אנחנו מכינים אותם לשעת החירום, שאם וכאשר, כמו שאמרתי, משרד החינוך ישנה את (ל.מ).

דובר : משרד הביטחון.

גדי ירקוני : משרד הביטחון ישנה את החלטתו, ויגיד לנו ב-1 לספטמבר אי אפשר לפתוח את קריית החינוך, ואז זה אומר שגם התיכון וגם היסודי לא יהיו? חברה.

דוברת : רגע, הוא (ל.מ), זה חשוב.

דוברת : (ל.מ) בעצם יש לנו עורפי כבר.

(מדברים ביחד, ל.מ).

גדי ירקוני : רגע רגע, אתם שאלתם, אני רוצה

מזל ערוסי : לא, לא. אנחנו נצביע כולל התקציב. ואנחנו אחר כך נילחם על (ל.מ).

גדי ירקוני : רגע, אבל תני לי לסיים,

מזל ערוסי : מלכתחילה, חבל על מה שישבנו, כל ה(ל.מ) האלה.

גדי ירקוני : אני רוצה שיהיה לכם את כל,

מזל ערוסי : לא להתייאש. לא להתייאש.

גדי ירקוני : רגע.

מזל ערוסי : אנחנו צריכים שניים עורפיים, אנחנו נילחם עליהם. אם גבי ירצה שנבוא איתו, נבוא איתו. לא, נעלה ונעשה את זה גם לבד. יש פה אוכלוסייה ענקית. אז באמת, חברייה. גדי ירקוני : זה כמו, אני מרגיש כמו באיזה הופעה. תנו לנ מחיאות כפיים. (מדברים ביחד, ל.מ.)
דובר : (ל.מ) הבשורות המרות.
דוברת : (ל.מ) חימום.
דובר : טוב שלא אמרת לו (ל.מ).
גדי ירקוני : אני רוצה שיהיה ברור את הנושא, (ל.מ). רגע, זה, אנחנו קיבלנו 40 מיליון, התחלנו, מתחילים, עוד לא סיימנו. כמו שאמרת, אנחנו רבים עוד עם משרד החינוך על הכסף האחרון שלא הגיע, 4 מיליון שקל, על מנת שגם הבשור, וגם יובלי, יהיו מוכנים חס וחלילה, אומרים לנו שאי אפשר לפתוח את הקרייה. הרוב פה, שעמיחי יגיד תכף, אם תשאלו אותו, שזה לא בית ספר (ל.מ) לפתוח, זה גם לא כולם יכול להיות יוכלו ללמוד ביחד. יצטרך להיות שם משמרות וזה, אבל חזרנו למצב מלחמה הכי קשה,
דוברת : אבל למה לא אחד עורפי וזהו?
גדי ירקוני : רגע, שאף אחד,
תמי בר מאור : אנחנו יודעים לאסוף תרומות, אנחנו יודעים ללכת לממשלה,
גדי ירקוני : רגע, בסדר, אני חוזר
תמי בר מאור : אפשר, אנחנו לא צריכים להסביר מה המצב של אשכול.
גדי ירקוני : אה, את לא צריכה להסביר, אוקיי, לא צריך להסביר.
תמי בר מאור : אז גבי, לא, אבל הכסף, גבי, אתה חוזר כל הזמן לכסף.
דובר : לא היא שאלה, אני שאלתי, לא היא שאלה.
גדי ירקוני : אני חוזר לכסף, כי אני רוצה שיהיה ברור מה יש ומה אין.
דוברת : אתה אומר לי שלא משנה מה אני אציע, אין כסף. עוד שבועיים תחזור אליי, ואמרת מה שהצבעת לא יקרה, זה מה שאתה אומר? זה מה שאתה אומר? אז למה אנחנו מצביעים?
גדי ירקוני : אני אומר לך שרוב הסיכויים,
דוברת : הוא אמר שאין כסף, נצביע עורפי, הוא יגיד אין כסף.
גדי ירקוני : ועשיתי, עשיתי את הויכוחים האלה כבר קודם,
מזל ערוסי : אבל אני אמרתי לך,
(מדברים ביחד, ל.מ.)
נועם גל : אנחנו, אנחנו נעבור להצבעה.
גדי ירקוני : את הישיבה (ל.מ), בדצמבר.
מזל ערוסי : לא, לא נכון.
גדי ירקוני : הייתם במליאה.
(מדברים ביחד, ל.מ.)
נועם גל : אני רוצה לעבור להצבעה. שירי, שירי,
(מדברים ביחד, ל.מ.)
נועם גל : אנחנו נעבור להצבעה.
מזל ערוסי : (ל.מ), מזה לא יכולה להצביע?
(מדברים ביחד, ל.מ.)
מזל ערוסי : (ל.מ) יצביע אחד, אז יקבלו את הדעה שלו. באמת. תחשבו קצת. נגיד שכולנו לא נצביע, ואז יקום אחד ויצביע הקרייה, את יודעת מה יהיה? הקרייה תתקבל. ולכן אנחנו נצביע, ונעשה בזה קצת שינויים.
דוברת : אבל מזל אני אתך,
מזל ערוסי : ונילחם, ונביא כסף.
דוברת : אבל מזל, איך תילחמי? עוד שבועיים, עוד חודש הוא יבוא יגיד לך אין כסף,
מזל ערוסי : ונגייס את ההורים,

דוברת : ואז ההורים יהיו בלי אלטרנטיבות. אז שיבוא היום, ויגיד חברה, לא מעניין אותי, אני רוצה, (מדברים ביחד, ל.מ).

נועם גל : אנחנו נעבור להצבעות, אנחנו נעבור, אני מבקש, דובר : בדרך כלל יש זכות הצבעה רק (ל.מ).

דובר : איתן,

(מדברים ביחד, ל.מ).

דוברת : אני רוצה לענות על השאלה שלך,

(מדברים ביחד, ל.מ).

מזל ערוסי : אבל הוא אמר שהוא (ל.מ).

דובר : לא, הוא לא שאל, (ל.מ).

מזל ערוסי : (ל.מ) שלושה או שניים מליון.

(מדברים ביחד, ל.מ).

דוברת : (ל.מ) של חברי מליאה, זה כמו (ל.מ) של חברי דירקטוריון, הלואי והיינו משיגים 100 מיליון, 200 מיליון, ובונים את כל בתי הספר שהיינו רוצים, אבל לנו בסוף יש מטרה אחת, מטרה טובה, אבל חייבים להיות גם מציאותיים, ולהבין מה יש לנו. אז כל אחד, כשהוא מצביע, רק שיבין שיש גם אחריות אישית, כלומר, אם תהיה החלטה שהיא לא ישימה, זה בסוף פוגע בנו, בכולנו.

(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : (ל.מ) תצביע על חלופה 2?

דוברת : אני אומרת שכל אחד, שכל אחד צריך להבין, שכל אחד יצביע (ל.מ).

(מדברים ביחד, ל.מ).

מזל ערוסי : רגע, מזה לא ישימה?

נועם גל : (ל.מ) יצביע על פי צו מצפוני. אנחנו עוברים להצבעות. אני מבקש, סילבי, את איתנו? סילבי? אני מבקש. (ל.מ) כל אחד יצביע על פי צו מצפוני, ומבין את משמעות ההצבעה שלו. אנחנו נעבור לכל אחד, שלומית, שלומית, שלומית,

דוברת : מותר לנו להתייעץ.

(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : מה, מה קורה עכשיו? כמה זמן הפסקה הזאת?

דובר : ההצבעה (ל.מ) תתחיל ברבע ל-10.

דובר : נועם, נועם, כמה זמן הפסקה יש? כמה זמן התייעצות?

נועם גל : אני מקווה שהם יחזרו (ל.מ).

(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : אנחנו עוברים להצבעה, סוגרים את הדלת. סילבי, (ל.מ) בקשה.

דוברת : יאללה, הצבעה.

דובר : גדי, אנחנו רוצים, גדי, אנחנו רוצים,

דובר : שלומית, שלומית, שלומית, אנחנו רוצים לעבור להצבעה.

דובר : אנחנו יכולים לעבור להצבעה, שמעיה.

(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : דודי, דודי, דודי. אני מבקש לשבת. תמי, תמי ודני, שבו שאנחנו נוכל לנהל דיון, כולנו, מי מצביע, (ל.מ).

דוברת : אתם לא רוצים לבוא?

גדי ירקוני : אני מבקש, מזל, מזל, מזל, אני מבקש, אנחנו רוצים לעבור להצבעה, אני מבקש, דודי, בואו תשבו, אני מבקש, אנחנו רוצים לעבור להצבעה. שלומית, שלומית, שבי (ל.מ) בבקשה.

ההצבעה, ההצבעה, (ל.מ), סילבי, אנחנו מוכנים להצבעה.

(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : שקט!

דוברת : רגע, יש חברי מליאה שנפלו בזום, והם צריכים שיעלו אותם עוד פעם.

נועם גל : זה חשוב. (ל.מ).
דוברת : יש שם את אמיר שמנסה,
נועם גל : את אמיר?
דוברת : והוא לא מצליח, הוא,
נועם גל : הוא היה עד עכשיו?
דוברת : כן.
(מדברים ביחד, ל.מ).
דובר : בת שבע, שהיא מאשרת את כולם?
נועם גל : בת שבע, תדאגי שאת מאשרת את כולם,
דובר : בת שבע, את צריכה לאשר,
בת שבע : אישרתי את אמיר, אישרתי, תרגיעו, אישרתי.
(מדברים ביחד, ל.מ).
נועם גל : ההצבעה, ההצבעה היא שמית, אנחנו נעבור (ל.מ), ונרשום את זה.
(מדברים ביחד, ל.מ).
נועם גל : יש לנו את אמיר? (ל.מ)?
(מדברים ביחד, ל.מ).
דוברת : שניה, שניה.
דוברת : חברה, מאוד קשה לעקוב אחריכם מהבית, מאוד קשה.
נועם גל : אנחנו עוברים להצבעה, על חלופה מספר 1- קרייה פלוס שתי (ל.מ). מי בעד חלופה מספר
1? (ל.מ) שמות, יש לנו את מזל, יש לנו את מתן, יש לנו את אדוארד, יש לנו את רונית, יש לנו את
איתן,
דוברת : הבנות שיכתבו בצ'אט.
נועם גל : ואת (ל.מ), ויש לנו את שלמה,
דובר : ותמיר.
נועם גל : תמיר. ושלומית.
דוברת : מי שבזום, שיכתוב בצ'אט את ההצבעה שלו.
נועם גל : שלומית אמרתי פעמיים? ויש לנו את יהודית,
דוברת : הוא רשם.
(מדברים ביחד, ל.מ).
דוברת : מי עוד בזום שלא הצביע?
נועם גל : מי בזום בעד הצבעה מספר 1?
מזל ערוסי : את דני רשמת?
דוברת : אני בזום, רשמו אותי, נכון?
דובר : אני גם בזום, שמיל מניר יצחק.
מזל ערוסי : דני.
נועם גל : דני גם.
דוברת : נועם, שמיל.
דובר : תמיר הצביע.
נועם גל : תמיר, אתה הצבעת בעד?
דוברת : כן.
דוברת : אבל רונית לא הצביעה.
נועם גל : רונית?
רונית בן רומנו : אני נגד חלופה 1.
דוברת : אוקיי. שמיל.
דובר : שמיל?
שמיל בילברמן : נגד חלופה 1.

דוברת : אוקיי, מי עוד בזום?
 נועם גל : אוקיי, מי עוד יש לנו בזום?
 דובר : מולי.
 נועם גל : מולי, מולי.
 דוברת : יש לך את מולי, מולי.
 נועם גל : מולי.
 דוברת : בעד? נגד?
 נועם גל : מולי, בעד נגד חלופה מספר 1?
 נועם גל : אוקיי, תמיר, אתה איתנו?
 דוברת : היא לא הצביעה אבל.
 (מדברים ביחד, ל.מ).
 דובר : אני, אני אתכם.
 (מדברים ביחד, ל.מ).
 דובר : (ל.מ), אני לא מקריא כאילו, לא הצביע בעד. מזל, נתן, אדוארד, רונית, איתן, שלמה, תמיר, שלומית, יהודית, דני ואמיר, יש לנו את אמיר פעמיים. לא. (ל.מ) את אמיר פעמיים.
 דוברת : אני גם, לא רשמתם אותי. (ל.מ).
 מזל ערוסי : נעמי ואלי גם.
 דובר : (ל.מ) חלופה.
 (מדברים ביחד, ל.מ).
 נועם גל : נעמי, יהודית רשומה.
 דובר : אלי.
 נועם גל : ואלי.
 דובר : שמעיה?
 דובר : אלי לא רשום, עכשיו.
 דובר : אלי שמעיה.
 (מדברים ביחד, ל.מ).
 נועם גל : יש לנו 12 (ל.מ), אנחנו עוברים לחלופה 2, קרייה + עורפי. מי בעד חלופה 2? יש לנו את אריק, ויש לנו, דוברת : גדי.
 נועם גל : גדי.
 דובר : שמיל בעד חלופה 2.
 דוברת : (ל.מ) שזה לא גבולות הקיים. אז זה עורפי.
 (מדברים ביחד, ל.מ).
 נועם גל : יש לנו מישהו (ל.מ).
 (מדברים ביחד, ל.מ).
 נועם גל : יש לנו מישהו בזום.
 (מדברים ביחד, ל.מ).
 שמיל בילברמן : אני, שמיל, בעד חלופה 2.
 נועם גל : בעד חלופה מספר 2?
 דוברת : שמיל, שמיל מניר יצחק, בעד חלופה מספר 2. אתם לא שומעים אותו.
 שמיל בילברמן : אני אצעק.
 נועם גל : עידו, תחזור בקשה.
 עידו ליבנה : אריק, דוד, אלי ושמיל.
 נועם גל : כמה אנשים הם? יש לנו ארבעה בעד חלופה מספר 2. חלופה 3, הקרייה בלבד. מי בעד?
 יש לנו מישהו בזום בעד חלופה מספר 3?
 דוברת : לא. הלאה.

נועם גל : חלופה 4. קרייה ו-3 חלופות עורפיות. מי בעד חלופה מספר 4? סילבי? כרמית?
 דוברת : כרמית.
 דובר : מולי, גם.
 דובר : תמיר?
 דוברת : לא, (ל.מ).
 דובר : תמיד כבר הצביע.
 דובר : לא, לא תמיר, תמיר לא הצביע עכשיו, תמיר הצביע 1.
 דוברת : (ל.מ) להצביע רק פעם אחת.
 (מדברים ביחד, ל.מ).
 דובר : (ל.מ) בלאגן עם ההצבעה, תסלחו לי.
 דובר : מולי מחולית, הצעה מספר 4.
 דובר : מולי, מולי.
 דוברת : מולי.
 נועם גל : מולי, אתה בעד 4?
 דובר : כן..
 נועם גל : תודה רבה.
 דובר : כן. כן.
 נועם גל : תחזור על השמות. יש לנו את,
 עידו ליבנה : סילבי, תמי, ומולי.
 נועם גל : תודה. ההצעה על חלופה מספר 1 התקבלה ברוב של 12 קולות. תודה רבה.
 דוברת : רגע, אני רק לא הבנתי משהו.
 דובר : רגע, לא הסתיימה.
 (מדברים ביחד, ל.מ).
 דוברת : אתם לא אמרתם לי שיהיה ככה לפני שנה.
 (מדברים ביחד, ל.מ).
 דובר : (ל.מ) תני בקשה את המיקרופון (ל.מ), ותציג לנו את חלופה (ל.מ).
 (מדברים ביחד, ל.מ).
 דובר : ככה, אני לא אחזור על אותם אחוזים שנכונים גם ליסודי וגם לתיכון. מבחינת שיקול הפדגוגיה,
 שיקול כללי, נאמר פה על ידי צוות התיכון, מי שזוכר זוכר. (ל.מ) מתחם ללא מתקנים תומכים,
 מגרשים, אולמות, מעבדות, חדרים מקצועיים וכו', וגם הוא יכול לתקן תהליכי למידה בכלל. או מגמות
 לבגרות, הדורשות מעבדות בפרט. כוח אדם, צוותים חינוכיים. זה גם אחת הסיבות המרכזיות, ואני
 אתן על זה כמה (ל.מ) של מצגות, שתי חלופות, שבשתייהן, התיכון הוא אחד. הצוות החינוכי בליווי
 של, גם יש לכם את חברת הועד המנהל (ל.מ), משרד החינוך, עומד מאחורי מיקום אחד, לכל בית
 הספר ה-6 שנתי. זה חיוני ליכולת (ל.מ) ולבניית צוות עם מסוגלות להוביל תהליך השיקום. אני אתן
 (ל.מ).
 (מדברים ביחד, ל.מ).
 דובר : (ל.מ) עוד 3 משפטים שהם חיוניים. התיכון שלנו, וזה לא סוד, התיכון שלנו הוא המוסד
 החינוכי שנפגע הכי קשה בתולדות מדינת ישראל. התיכון שלנו מבקש להתאושש, ולכן הוא מבקש
 (ל.מ), והוא אחרי שנה של פיצול ל-5 (ל.מ), וזה פוגע בו בכל הרמות, מהתפקוד של הצוות כצוות,
 ועד היכולת להעניק לכיתה, ובכלל, עד היכולת לקיים סביבה שהיא מקבלת (ל.מ). אז זה הבסיס
 לשתי החלופות. עוד פעם, החלופה מתבססת, אחת, שתי החלופות מתבססות על אסיפת החינוך. יש
 לנו באסיפת החינוך, נגיד ככה, החלופה 1 היא ברורה, פה קצת יותר ברור מהנושא היסודי. חלופה
 1, קרית החינוך, נופי הבשור, החלופה השנייה, צאלים, יש כאן את התמחור, ויש כאן את המשמעות
 התקציבית, אה סליחה, המשמעות של התאריכים. כן חשוב להגיד לתלמידים אשר יבקשו, שלא
 ללמוד בקרייה, ינתן אישור חריג לתלמידי חוץ, עם קבלת האישור מהמועצה, (ל.מ) את המועצה,
 וכמובן מבית הספר (ל.מ).

דובר : וגם ביסודי לא?

דובר : כן, אבל.

דובר : (ל.מ) בקרייה, זה לא (ל.מ).

דובר : כן כן כן.

דוברת : כן, אנחנו גם צריכים לדון בעניין של (ל.מ).

(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : תביאו מהמליאה, נביא מהמליאה, תציג אותו.

דובר : זהו, כן חשוב להביא לידיעת חברי המליאה, שבכל, אפשר אולי, נגיד, שלא לסטות מהאמת,

אני לא רציתי להגיד בקול, אבל יכול להיות שאני טועה פה ביישוב אחד או שניים, אבל אפשר להגיד

ב-80-90% מהיישובים (ל.מ) שאנחנו מדברים איתם, עולה השאלה, עולה הצורך, לתלמידי תיכון

שיבואו מהיישובים באתרי הביניים, לתיכון בווטסאפ. המועצה נמצאת במהלך יחד עם משרד החינוך

ומנהלת תקומה. חשוב להדגיש, אולי אני אומר דברים שידועים, מנהלת תקומה ומשרד חינוך, יש

להם אינטרס עליון בהבאת (ל.מ) לאשכול, לאישור תקצוב עשרות לתיכון, לעדכוני המועצה, כלומר,

אני חוזר, (ל.מ) לתיכון, תקצוב עשרות מאתרי הביניים אל התיכון של המועצה. זה להביא לידיעת

המועצה, אה המליאה. זהו, החלופות לפניכם.

דוברת : יש לי שאלות (ל.מ).

נועם גל : שאלות לגבי החלופות.

דוברת : כן, אנחנו צריכים רמקול או ש?

(מדברים ביחד, ל.מ).

נועם גל : רק שניה.

שלומית פלוטקין : עמיחי, יש לי שאלה, כשדיברנו על היסודי, אז מישהו פה אמר שאם תהיה בעייה

ביטחונית, אז צוחר היה עורפי, מה קורה אם יש מצב ביטחוני,

גדי ירקוני : לא הקשבת לי, לא הקשבת לי.

שלומית פלוטקין : הקשבתי טוב, אולי לא היית ברור לי, אולי לא הבנתי, אבל אני מבקשת הבהרה.

גדי ירקוני : אז אני אמרתי,

שלומית פלוטקין : לא, הבעייה אצלי, לא הבנתי, אז אני שואלת שוב.

גדי ירקוני : אז אני עונה.

שלומית פלוטקין : עוד לא שאלתי את השאלה.

גדי ירקוני : אם בנופי הבשור תהיה בעייה ביטחונית ללמוד שם, איך (ל.מ).

שלומית פלוטקין : אוקיי.

גדי ירקוני : בגלל זה אנחנו משפצים גם את הבשור וגם את יובלי.

שלומית פלוטקין : אבל אתה הולך להכניס שם את היסודי, איפה (ל.מ)?

(מדברים ביחד, ל.מ).

גדי ירקוני : רגע רגע רגע רגע,

מזל ערוסי : (ל.מ), להכניס את היסודי ליובלי.

(מדברים ביחד, ל.מ).

גדי ירקוני : תני לי לענות לכם על השאלה.

(מדברים ביחד, ל.מ).

גדי ירקוני : רגע, אם יש מצב ביטחוני כזה, אז לא מאשרים גם את הקרייה, ברור, לאף אחד, לא

לתיכון ולא ליסודי. בשביל זה בעצם קיבלת את הכסף ממשרד החינוך, לשני המקומות, גם ליובלי וגם

להבשור. ברור שאין שמה מקום ליותר מ-1000 תלמידים סה"כ. 500,500, משהו כזה, נכון עמיחי?

(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : יש שמה,

דוברת : אתה צריך להרחיק,

גדי ירקוני : ברור שאם זה, יש שם, אם יהיה כזה מצב, שאנחנו בשעת חירום (ל.מ), לא ילמדו סטנדרטי. (ל.מ) התיכון, חלק (ל.מ) ל-1200,1300, רגע. יהיה, לא נוכל לתת תשובה ל-1200,1300 תלמידים במצב חירום כזה, כשכולם לומדים בנחת.

שלומית פלוטקין : אוקיי, אז זאת אומרת, (ל.מ) שלנו זה האם ילמדו לא ילמדו, אם יהיה סיכוי קטן שהם (ל.מ). עכשיו, לגבי, כתבתם תקציבים, בקריית החינוך לא ראו תוספת תקציב. אני הבנתי שסיעת החינוך, היה שם צבא (ל.מ), זאת אומרת, גדי ירקוני : הצבא משלם על כך.

שלומית פלוטקין : הצבא משלם הכל. שאלה נוספת, דיברת עמיחי, לגבי היישובים המפונים שרוצים ללמוד פה, וזה נהדר, שיתקשרו, יהיה עשרות, להביא אותם לפה. מדוע אנחנו לא מאפשרים להורים שלא ירצו ללמוד פה בחלופה הקיימת, הסעות ליישובים, למועצות שכנות בחוץ. עמיחי : אני אענה מבחינת (ל.מ) אנחנו, כי הסעות ממומנות, כל הסעה שהיא חריגה ממומנת על ידי משרד חינוך, ואני לא (ל.מ) כל דבר שפונים ממשרד, הוא אומר כן, (ל.מ). מבחינת שני הגופים האלה, ממה שאנחנו רואים עכשיו, (ל.מ) ידע שלנו יש, התנועה פנימה, הם תומכים. התנועה החוצה, (ל.מ).

שלומית פלוטקין : הבנתי. הסברת לי למה לא. גדי. יש לי שאלה.

גדי ירקוני : אנחנו נבדוק את זה, ובשלב זה, מה שעמיחי אומר זה מה שאנחנו יודעים (ל.מ), אז אנחנו הולכים לבדוק את זה.

שלומית פלוטקין : אז אני מצפה לשמוע שאתה תממן את התלמידים (ל.מ),

גדי ירקוני : אני מצפה (ל.מ) את תהיי צריכה להביא מימון יחד איתי, מתקציב אחר בתוך המועצה. תמי בר מאור : אנחנו קודם כל נבדוק את זה מול משרד החינוך.

שלומית פלוטקין : אני חושבת שזה משהו שצריך לדרוש, ולאפשר למי שלא יהיה מסוגל, אמרת מי שלא יהיה מסוגל, אם (ל.מ) וחבריי יצביעו על עורפי, בסדר? יש פה ילדים שעכב מצב הנפשי, עם הכדורים שהם לוקחים, לא יכולים.

דובר : בואו לא נעשה את זה עכשיו, זה דיון אחר. זה דיון אחר.

שלומית פלוטקין : אני, זה לא שזה דיון אחר, זה חשוב לי להחלטה.

דובר : אני חושב, אני חושב,

שלומית פלוטקין : (ל.מ) שיתאפשר להם לצאת החוצה, הם יהיו, הם יבחרו, לא, עמיחי, אני שואלת אותך מבחינה חינוכית, אם אני בוחרת שהילד שלי יצא, לדוגמא, האם יהיה פה איזשהי תמיכה וליווי לבית ספר החיצוני? תהיה אפשרות להירשם בחוץ? יש בכלל אופציות להירשם בחוץ? עמיחי – מנהל אגף חינוך: יש ליווי חינוכי, וגם מי שזוכר, באסיפת (ל.מ) אלכסנדרה ישבה לצדי, ואנחנו תמיד אומרים,

שלומית פלוטקין : מדברים על הצפון.

עמיחי : כן. אלכסנדרה היא מייצגת פה את הכל, (ל.מ). כל ילדי אשכול, שבחוץ, מבחינה חינוכית, כל עוד יש רצון, והיינו בקבוצות אז בודאי, אנחנו בקשר איתם, בטווח, במידת הסבירות, אם ילד (ל.מ) הירדן, קשה, ראינו, אבל גם המחנכת בקשר. מבחינת ליווי חינוכי, אם הילדים יהיו בבתי ספר במרחבים, או you name it, אנחנו נמשיך לראות אותם חינוכית מתוך נקודת ההנחה שהם יחזרו אלינו.

שלומית פלוטקין : השאלה אם יש לנו, שאלנו את זה בעבר, האם בדקת כמה כמה ילדים יכולים להיקלט במועצות השכנות, או בבתי ספר אחרים, כמו שהיה, של הנשיא, רמת נגב. זאת אומרת, פה נתת חלופה או זה או זה. האם בדקת, כשאנחנו מצביעים על חלופה של קריית החינוך, יש פה אפשרות לקלוט חלק מהתלמידים בחוץ.

עמיחי : ממה שבדקנו, אם הם רצו, כמו שאמרתי בהתחלה, עם המועצות השכנות, הם מדווחים על המצוקה מאוד קשה ביכולת לקלוט תלמידים. זה אומר שמבחינתם יהיה מקרה לגופו. הם לא ששים מבחינת, עוד פעם, הם לא כאן, ואני חושש להיכשל בלשוני, אבל זה המסר שקיבלנו, ואם אני חוטא באמת, הם יתקנו אותי, ואני ישר אתקן, אבל המסר שקיבלנו, הייתה את השנה הזאתי, ושנה הבאה אנחנו כבר בסרט אחר.

שלומית פלוטקין : וזו משמעות שאני אומרת להורים, שאם אני מצביעה לקריית החינוך, אתם צריכים לעזוב את המועצה, ולמצוא פתרון לבד.

דובר : זה הפרשנות שלך.

שלומית פלוטקין : אני שואלת,

(מדברים ביחד, ל.מ).

שלומית פלוטקין : (ל.מ) למי שלא רוצה ללכת לקריית החינוך, מה האופציה שלו?

דובר : למה הוא צריך לעזוב את המועצה אבל?

שלומית פלוטקין : איפה הוא ילמד במקום אחר? דודי, אני היום מסיעה את הילד שלי (ל.מ) לצאלים,

כי לצאלים אנחנו יודעים, יש הסעה (ל.מ) ואני מסיעה אותו, אז אני אצטרך שנה הבאה, אם אני

אבחר בבית ספר אחר, לדוגמא, אני או כל אחד אחד, אני אצטרך להסיע אותו.

דוברת : לא, את תצטרכי לעזוב.

שלומית פלוטקין : לא, אני יכולה, הוא אמר,

דוברת : את צריכה לשנות כתובת.

דובר : לא נכון.

דובר : שלומית, שלומית,

(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : שלומית, אני חושב, דודי, רק שניה, אני חושב שאם אני מבין נכון את התשובות לגבי

החלופות, החלופה היא שיבדקו עם, כפי שעמיחי אמר, שיש מימון מבפנים החוצה, כי מבחוץ פנימה

יש מימון, ובמידה ולא, יביאו את זה הנה, את המשמעויות של (ל.מ), והמליאה תחליט.

דוברת : עוד שאלה אחת, מרכיבי הביטחון שדיברתם עליהם קודם, (ל.מ),

(מדברים ביחד, ל.מ).

דודי אלון : טוב, אנחנו הולכים להצבעה, חלופה מספר 1, קריית (ל.מ). מי בעד?

(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : אתה רושם?

(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : מזל, נתן, דני, אדוארד,

דוברת : מזל, נתן, דני, אדוארד,

(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : (ל.מ) בעד חלופה 1.

דובר : בזום,

דובר : יניב בעד 1.

דובר : (ל.מ).

תמיר : חלופה 2. תמיר מקווצה חלופה 2.

רונית בן רומנו : רונית בן רומנו, חלופה 2.

(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : שמיל?

דוברת : שמיל, איתן.

דובר : חלופה 1.

דובר : שמיל, חלופה 1.

דוברת : איתן.

דובר : לא, איתן לא מצביע 1.

(מדברים ביחד, ל.מ).

דוברת : מולי?

דובר : מולי איתנו?

דובר : מולי בזום?

(מדברים ביחד, ל.מ).

דוברת : ינון?
(מדברים ביחד, ל.מ.).
דובר : (ל.מ) חלופה 1, מזל, נתן, דני, אדוארד, אתי, גדי, אריק, דודי, תמיר,
מזל ערוסי : (ל.מ) רק באחד אפשר ללמוד,
דובר : אבל למה (ל.מ).
(מדברים ביחד, ל.מ).
דוברת : נועם, נועם.
דובר : שני, אני מבקש ממך. אני רוצה, אנחנו עוברים להצבעה על חלופה. אני מבקש, אני מבקש,
(ל.מ),
דוברת : (ל.מ) 11.
דובר : ב-11, סליחה. (ל.מ).
(מדברים ביחד, ל.מ).
דובר : אנחנו חוזרים להצבעה (ל.מ). אנחנו עוברים, שלומית, שלומית, אנחנו עוברים (ל.מ).
(מדברים ביחד, ל.מ).
דובר : (ל.מ) הצבעה חלופה מספר 2. מי בעד חלופה מספר 2?
דובר : את רשמתי? יש לנו את תמי, יש לנו את שלומית, יש לנו את סילבי, יש לנו את איתן,
דוברת : אה, כי היה צריך להיות משולב.
תמיר בוקוזה : תמיר בוקוזה, חלופה 2.
רונית בן רומנו : רונית בן רומנו.
(מדברים ביחד, ל.מ).
דובר : לא, זה לא יפה, זה לא יפה.
דובר : אני חוזר על השמות.
דובר : זה ממש לא יפה.
דובר : מה הולך שם? לא מדברים בשעת הצבעה.
דוברת : תפסיקו, תפסיקו לצעוק, אנחנו לא שומעים כלום, באמת, מה נסגר?
דובר : הם לא בסדר.
דובר : (ל.מ) שמות, שלומית, שלומית, שלומית, אני רוצה, אני מבקש, אנחנו חוזרים על השמות. שבי
בקשה.
(מדברים ביחד, ל.מ).
דובר : שלומית, סילבי, איתן, תמיר ורונית.
דוברת : שמיל, שמיל.
דובר : רגע.
דוברת : רגע.
דובר : אני הצבעתי בעד חלופה 1, אף אחד לא מזכיר את זה.
דובר : (ל.מ) רשמנו אותך בחלופה 1 (ל.מ).
דוברת : שמואל.
דובר : ושיהיה שמואל. יאללה. חלופה 1.
דובר : (ל.מ) גם הצביעו בעד חלופה 2.
דוברת : רגע, גם תמיר ורונית.
דובר : רונית רשומה?
דוברת : נועם, גם אתה?
(מדברים ביחד, ל.מ).
דובר : (ל.מ), סילבי, איתן, תמיר, רונית, ונעמי.
(מדברים ביחד, ל.מ).
דוברת : תמי גם.
(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : מה? איזה מין הצבעה זאת? מזה? כל אחד צועק, כל אחד אומר.
דוברת : שאלה.

דובר : שאלה. שאלה על חלופה מספר 1, (ל.מ).

דובר : חלופה מספר 1 (ל.מ).

(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : אתם רשמתם אותי ואת רונית גם בחלופה 1 וגם ב-2. אנחנו הצבענו חלופה 2.

(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : איך הולך כאן?

דוברת : ועם כל השוק הזה, לא מבינים שום דבר, באמת, זה לא לעניין.

(מדברים ביחד, ל.מ).

דובר : אני מציע לחזור על הצבעה חוזרת, משהו פה מסריח.

(מדברים ביחד, ל.מ).

דוברת : זה ביזיון, זה ביזיון שזה מה שיצא לכם (ל.מ). אתם כופים עלינו. אתם כופים עלינו, אתם (ל.מ) שלנו במקום שאנחנו לא רוצים. עמיחי, זה לא יקרה, הילד שלי שנה הבאה הולך לתיכון, ואני לא אשלח אותו, ואני גרה פה, (ל.מ). אז מה אני עושה? מה האופציה שאתה נותן לי? בא לי לבכות.